

Giới thiệu **Bắt Nạt Em Tới Nghiện**

Bắt Nạt Em Tới Nghiện câu chuyện ngôn tình của tác giả Mễ Lộ Lộ được đón nhận sự ủng hộ rất lớn của người đọc mang đến những tâm trạng rất thú vị không thể rời mắt.

Cô con người luôn mơ mộng đầu óc ngu ngốc đến không ngờ đã gặp phải tên nam nhi có tướng tá như người trong mộng bèn tìm cách tiếp cận ai ngờ lại bị chính hắn giăng bẫy.

Mọi can đảm của cô được lấy hết quyết tâm đi gặp hắn nhưng khi gặp rồi thì vướng vào một mớ hỗn độn rắc rối không thể nào thoát ra được, kỹ xảo của hắn thật sự là không tẻ dù sao kết quả cuối cùng đều không khác nhau lắm...

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Chương 1

Em chọn anh Vận mệnh chọn chúng ta Tình triều âm ướm ái dục định trước từ nay về sau rồi rắm... Lê Tiểu Tiểu cuộc đời không có chí lớn, chỉ hy vọng toàn bộ thế giới, mỗi người, mỗi ngày đều cho mình một khối tiền, chỉ cần có tiền mặt để đếm như vậy cô sẽ không buồn chán.

Cái gì? Bọn họ nói cô yêu tiền?! Cô sẽ phản bác nói" tôi không phải yêu tiền, chỉ là có vẻ miễn cảm với tiền một chút thôi!" Còn không phải như vậy! Nói ngắn lại, Lê Tiểu Tiểu là quý yêu tiền, vì tiền, cô có thể làm nô lệ. Cho dù nhà coi như là nhà giàu có, là thiên kim tiểu thư, con gái út của Lê gia, nhưng là Lê Tiểu Tiểu yêu tiền thành si, chưa bao giờ ngại tiền nhiều. Cô nghĩ hết biện pháp phải biến tất cả tiền trở thành vật trong túi của mình, sau đó trở thành người phụ nữ giàu có nhất thế giới! Đã kiếm tiền, phương pháp nhanh nhất chính là —— bán mình.

Nhưng mà, cô cũng không phải là đến Thái Lan bán mình, cũng không phải đến Nhật Bản nộp mạng, càng không phải là đến khách sạn dưới biển ... Chỉ dùng ánh mắt đứng một chút, muốn tìm một con rùa vàng, làm cho hắn đối với cô sinh ra cảm giác, tiếp theo quần quít lấy hắn, làm cho hắn không thể không nuôi mình! A ha ha... Cô thực thông minh! Phải tìm được người đàn ông có tiền nhất Đài Loan, sau đó xuất tất cả vốn liếng, làm cho hắn phải nuôi dưỡng cô! Đương nhiên, cũng phải có tiền làm tình nhân. Lê Tiểu Tiểu tuy rằng bộ dạng nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng là nơi nên lời thì lời, nên lôm thì lôm, khuôn mặt sáng bóng không tỳ vết, ngũ quan tựa như búp bê. . Cặp mắt to tròn màu đen, lông mi cong vút, khiến cho người đàn ông nào nhìn đều động tâm không thôi, muốn đem cô gái giống như búp bê này cướp lấy về nhà.

Nhưng là, kim chủ giàu có cỡ này khó tìm nha! Lê Tiểu Tiểu từ trước đến nay đối với tạp chí tài chính kinh tế không bao giờ có hứng thú, nhưng là vì tìm kim chủ phù hợp trong lòng mình, mỗi ngày đều cố gắng đọc tạp chí tài chính kinh tế. Cũng may mục tiêu của cô là người châu Á, về phần người ngoại quốc, xin miễn thứ cho kẻ bắt tài, nhưng mà con lai thì cũng có thể nhận á! Hắc hắc... Nên tìm một con dê béo như thế nào để xuống tay đây? Lê Tiểu Tiểu năm nay 20 tuổi, là một người có đầu óc tính toán i nĩ, lại lười đem thể hiện khả năng của chính mình —— cô thực thông minh, nhưng lại chán ghét phải cố gắng hết sức làm việc để lấy lòng kẻ khác!. Chẳng hạn, cô cảm thấy học bốn năm đại học quá lãng phí thời gian, vì thế trong vòng hai năm cô học vượt cấp hoàn thành chương trình bốn năm. Sau khi tốt nghiệp, trường học đề cử cô ra nước ngoài tiếp tục nghiên cứu, nhưng cô cự tuyệt, cô ở lại Đài Loan, tùy tiện chọn một ngôi trường tiếp tục học, cho nên không một giáo sư nào có thể làm khó cô, mà cô cũng có thể chuyên tâm nghiên cứu người nào là kim chủ có tiền nhất Đài Loan. Có người nói, Đài Loan tiền ngập tới đầu gối, mò đại cũng có thể lượm trúng kim chủ

Thật như vậy không? Lê Tiểu Tiểu nghiêng đầu, cố gắng nghĩ vấn đề này. Nhưng lỡ không cẩn thận lượm trúng một tên đàn ông ngực bụng bự, thì phải làm sao đây? Ai da nha... Không được, không được! Cho dù cô rất yêu tiền, nhưng vẫn muốn tìm được người đàn ông nào đó thuận mắt cho đêm đầu của mình! Cô vẫn muốn học tập nhân vật nữ chính trong tiểu thuyết, tùy tiện đi ra giữa đường cái nào đó, chờ khi có chiếc xe nào chuẩn bị đi qua, liền giả bộ ngã xuống, vờ như cô gái vừa đáng thương vừa khả ái, khiến cho đối phương yêu mến cô? Đúng? Chính phương pháp này không sai! Lê Tiểu Tiểu ở trong lòng tính toán. Nhưng qua vài giây, cô lại nhăn đầu lông mày. "Nhưng là phải cẩn thận, lỡ mình ngã lực quá lớn, đối phương lái xe cũng lái quá nhanh, đâm mình trọng thương thì làm sao bây giờ?" Cô áo nào cản cánh môi hoa, nghĩ đến hậu quả đâm xe.

Nhan sắc tàn tạ là việc nhỏ, nếu cô thành người sống đời sống thực vật, vậy cái được sẽ không bù đắp đủ cái mất? Hừ ! Cô tức giận á! Thế này cũng không được, cái kia cũng không xong, có phương pháp nào làm cho cô nhanh chóng tìm được kim chủ không đây? Lê Tiểu Tiểu chu cái miệng nhỏ nhắn, phiền não trong phòng đi tới đi lui. Trái lo phải nghĩ một hồi lâu A! Lê Tiểu Tiểu hưng phấn vỗ tay kêu to. "Nhà chúng ta vốn chính là kẻ có tiền, chồng chị cả, chồng chị hai cũng là người có tiền, như bạn bè của bọn họ cũng là người có tiền..." Thật sự quá thông minh, hơn nữa kẻ có tiền yêu thích nhất thượng lưu tự hội Ha ha... Thật là đúng dịp nha! Qua mấy tháng nữa chính là sinh nhật hai mươi tuổi của cô rồi, đến lúc đó tại buổi tiệc không phải là một đồng kẻ có tiền sao? Thật tốt quá, xem ra kế hoạch lần này của cô nhất định sẽ thành công, đến lúc đó chỉ cần chọn trúng người đàn ông cô thuận mắt là được rồi.

Ờ? Cũng không đúng, cho dù chọn trúng, nếu hắn không phải là người có tiền nhất Đài Loan thì làm sao bây giờ? Ừ... Cô trước hết nên điều tra một chút, đến lúc đó vừa dùng mối quan hệ vừa hành động, mời bọn họ tham gia bữa tiệc sinh nhật của mình ... Hắc hắc! Minh thật sự là quá thông minh, kế hoạch "câu rùa vàng" cứ như vậy mà triển khai! Thời gian trôi qua cực nhanh, ngày Lê Tiểu Tiểu chờ mong lâu nay đã tới. Lê cha cùng với ba vị con rể cũng đạt đến một trình độ nào đó, y theo ý muốn của Lê Tiểu Tiểu, mời những "đàn ông độc thân" trong thương giới có tiền nhất tới. Ha ha a... Lê Tiểu Tiểu rất phấn khích, bởi vì đêm nay, cô đã chuẩn bị thật tốt, để chọn kim chủ, sau đó lại cùng kim chủ thảo luận vài chuyện... Kim chủ chính là tiền, tiền

chính là kim chủ nha!

Tối nay cô mặc váy màu hồng phấn, tóc dài chải thẳng, vén gọn ra sau tai, trên đầu Lê Tiểu Tiểu cài một cái vương miện, đáng yêu không thể tả, toàn thân cao thấp phát ra khí chất cao nhã. Hôm nay, Lê Tiểu Tiểu muốn thu lại hoạt bát ngày thường của mình, tạo ra khí chất tao nhã của tiểu thư nữ! Nghiêm chỉnh cả buổi tối, Lê Tiểu Tiểu đôi mắt sáng như Rada, đã tập trung vào mấy mục tiêu. Kim chủ thứ nhất, đang ở hướng chín giờ, cùng đứng cùng hai cô gái. Lê Tiểu Tiểu định lên tiếng kêu gọi, nhưng là mắt cô thấy hán đang giờ móng heo đối với cô gái đối diện yêu thương nhưng nhớ động tay động chân, rất nhanh đã bị phán knockout. Nguyên nhân chỉ có một, Lê Tiểu Tiểu sợ tiếp cận Trư ca được đánh sô một này sẽ bị lây bệnh lở mồm long móng mất. Thất bại là mẹ của thành công, người thứ nhất nhìn không thuận mắt, liền di chuyển sang mục tiêu số 2. Chính là vừa tiếp cận, chỉ nghe thấy hán thối phồng nói hán có mấy nhà hán có phòng, có mấy chiếc xe. Tính cách nhỏ nhen, quá trẻ con rồi! Cô muốn kim chủ, nhưng là kim chủ phải có đầu óc, hơn nữa phải có dã tâm khát vọng, tài năng tiền quân ra thị trường quốc tế, không phải chỉ biết đục túi tiền nha. Phú hào số hai, bị knockout!

Lê Tiểu Tiểu nhìn đông nhìn tây, giống như là bị nguyên rùa vậy, cô cần bản tìm không thấy gã nào vừa mắt được!. Nhìn đến người đàn ông số một trăm, lại rất khác thường đứng ở trước ban công trong tay không cầm bất kỳ ly rượu nào, tay kẹp lấy một điếu thuốc. Này rất kỳ quái! Sinh nhật của cô có trang trí rất nhiều bức tranh, tượng điêu khắc cung đình vũ hội, người này thế mà không đi thưởng thức nghệ thuật, ngược lại muốn ở trên ban công? Hán là ai vậy? Lê Tiểu Tiểu nghiêng đầu, cách hán ước chừng có mười bước chân, quan sát từng nhất cử nhất động của hán. Xuyên thấu qua ánh trăng, hán có một tuấn nhan cương nghị, đường cong phi thường gọn gàng, ngũ quan tựa như tượng điêu khắc tinh xảo. Hơn nữa, cô có thể nhìn thấy lông mi hán rất dài, lại cong lên, làm cho cô không thể không thừa nhận, hán bộ dạng thật là đẹp mắt! Lê Tiểu Tiểu mím môi, bắt đầu đánh giá người đàn ông ở trước mắt, phát hiện hán tuy rằng bộ dạng tuấn mỹ, nhưng là cả người tản ra khí chất lạnh lùng, hơn nữa tuy rằng hút thuốc xong, nhưng không có muốn trở về với đám người bên trong, ngược lại thưởng thức cảnh sắc bên ngoài.

Vũ hội không khơi nổi hứng thú của hán, ngược lại là cảnh bên ngoài lạnh như băng gió lại hấp dẫn ánh mắt của hán. Thật sự là đặc biệt! Lê Tiểu Tiểu tươi cười, rốt cục có người đàn ông khiến cho cô hứng thú. Cô nâng váy lên như là kẻ trộm lặng lẽ tiếp cận hán, cô rất tò mò muốn biết, hán rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì? Bên ngoài rất cuộc có cái gì đáng xem? Lê Tiểu Tiểu nhàn nhây, đi tới bên cạnh hán. "Bên ngoài có cái gì mà anh nhìn không chớp mắt vậy?" Lê Tiểu Tiểu cố ý đem thanh âm thật mềm mại dịu dàng, trung ra khuôn mặt ngây thơ cùng với giọng nói như em bé, đối với nam nhân là một loại tuyệt chiêu giết người. Người đàn ông quay đầu, con ngươi đen nhìn vào tròn linh hoạt của Lê Tiểu Tiểu. Hán nhận ra cô là con út của Lê gia, bởi vì cô vừa cắt xong bánh ngọt. Nhưng sao cô không lo hưởng thụ tiệc sinh nhật, tới nơi hẻo lánh này làm gì? "Vì cái gì mà anh không khiêu vũ cùng với mọi người?" Lê Tiểu Tiểu một đôi mắt mở lớn, cười mỉa hoặc, thân mình nhỏ nhắn xinh xắn nhảy đến trước mặt hán, chỉ vào lồng ngực của hán: "Tôi có thể biết tên anh là gì không?"

Hai người khoảng cách gần hơn, cô chẳng những không có e ngại hay xa lạ, ngược lại hào phóng hướng hán gọi lên một chút thân nhiên tươi cười. "Viên Hách Hán". Mặt đẹp cứng lại môi mím khẽ mở, thanh âm trầm thấp dễ nghe nói ra ba chữ sau đó liền "giữ chữ như vàng" im lặng tuyệt đối. Viên Hách Hán. Lê Tiểu Tiểu lặng lẽ đem hán nhớ kỹ vào đầu, như là cất chứa vật báu thu vào trong lòng của mình. Đồng thời, trong đầu Lê Tiểu Tiểu liền tra tên hán trong hồ sơ kim chủ của mình. Viên Hách Hán... Vậy hán không phải là tổng tài của xí nghiệp Viên thị sao? Nói đến xí nghiệp Viên thị, thật đúng là không đơn giản, ở thời điểm kinh tế đình trệ này mà bản đồ cơ nghiệp của Viên thị vẫn không ngừng mở rộng, mới đây không lâu cũng tiến quân sang thị trường Âu Mỹ. Cho nên, Viên Hách Hán chính là kim chủ! Vừa nghĩ tới kim chủ, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lê Tiểu Tiểu tràn ra tươi cười. "Anh cảm thấy yến hội không thú vị sao?" Tuy rằng người đàn ông này hơi lạnh lùng, nhưng vì hán là kim chủ, miễn cưỡng cho hán tám mươi điểm. Đương nhiên, gia thế chiếm bảy mươi chín phần. "Lẽ nghĩa áp lực". Viên Hách không đem Lê Tiểu Tiểu để vào mắt, cũng không để ý nâng là thọ tinh, nói thẳng ra lý do đem nay xuất hiện.

Lê Tiểu Tiểu cái miệng đang cười có điểm cứng ngắc, nhưng là vẫn là miễn cưỡng giả bộ đáng yêu. "Thì ra là thế". Lê Tiểu Tiểu cười mỉa hoặc: "Tôi cũng cảm thấy bữa tiệc này kỳ thật còn hơi nhàm chán..." Vì để cho kim chủ coi trọng mình, cô đành phải phối hợp với hán. "Nhưng tôi cảm thấy cô có vẻ rất thích thú". Viên Hách Hán không phải là không phát ra Lê Tiểu Tiểu đêm nay rất bận rộn, người thông minh cũng biết cô đang vội vàng quan sát người khác. Không nghĩ tới, hán cũng rơi vào đối tượng được cô đặc biệt quan tâm! Lê Tiểu Tiểu đang tươi cười bỗng nhiên cứng đờ, chẳng lẽ kế hoạch của cô bị nhìn thấu? "Hôm nay là sinh nhật của tôi, cho dù trong lòng có mất hứng, tôi cũng sẽ cố gắng tỏ ra vui vẻ". Không phụ lòng cha bỏ ra nhiều công sức như vậy để bồi dưỡng khí chất của cô, cho nên cô hiện tại vẫn rất thực nữ trả lời hán. "Cô thật đúng là vất vả". Viên Hách Hán mặt lạnh lùng không có bất kỳ biểu hiện gì, tựa như một khối khối băng. Lời châm chọc này là, vẫn là...

Lê Tiểu Tiểu cắn môi nghĩ, trong lòng 〇〇×× yên lặng tính toán. Thật vất vả mới tìm được một tên nhìn thuận mắt, không nghĩ tới người đàn ông này nói chuyện toàn những câu có gai. Là như thế nào? Có làm gì đắc tội hán sao? Viên Hách Hán giờ cổ tay lên, nhìn đồng hồ liếc mắt một cái. "Thật ngại quá, nề mặt mũi Nhâm Duy Kỳ tôi đồng ý ở lại đây 40', thời gian hết rồi, tôi muốn rời đi". "A?" Lê Tiểu Tiểu còn chưa hoàn hồn, Viên Hách Hán đã xoay người rời đi, cứ như vậy bỏ lại cô hướng cửa lớn đi đến. Oa... Đây là cái tình huống gì?! Sau khi bữa tiệc chấm dứt, Lê Tiểu Tiểu quyết định đem gia thế bối cảnh của Viên Hách Hán nghiền cứu một lần. Tên đàn ông thối này, thế mà không đem cô để vào mắt, cho dù hán thật sự cho người khác mặt mũi, cũng không cần khách khí nói đi là đi như vậy? Tức chết người đi được! Gã xấu xa này dựa vào cái gì a! Hừ, hừ, hừ! Lê Tiểu Tiểu cái mũi nặng nề phun khí, rút notebook ra, ngồi lên phía trước sửa sang lại hồ sơ. Hồ sơ cơ hồ có mấy trăm cái tên, cô gõ ba chữ Viên Hách Hán, rất nhanh liền tìm được ghi chú trước kia. Chỉ cần là kim chủ, cô sẽ không buông tha dù là một chút ít tin tức, thậm chí là dấu vết để lại.

Viên Hách Hán, năm nay hai mươi tám tuổi, là tổng tài tập đoàn Viên thị, cũng là đời thứ hai phụ trách xí nghiệp... Cô nghiêm túc xem qua tư liệu cơ bản về hán, lại tìm ra tên công ty, tập đoàn, phân tích tương lai công ty hán, tình hình buôn bán vận chuyển, cô phát hiện ra người đàn ông này thật sự không thể khinh thường. Tiền bạc, tài sản của hán, danh tiếng của hán, hán có tiêu xài hết ba đời còn có thể quyên góp cho dân chạy nạn hưởng cả đời sung túc rồi đấy! Người này có rất rất rất nhiều tiền nha... Lê Tiểu Tiểu tìm bùm bùm nhảy, không biết hán kết hôn chưa? Cô đưa tay xuống bàn phím máy tính, tìm kiếm tờ báo kinh tế dưới giường, cô nhớ rõ trước kia không lâu hình như hán có lên báo... Lê Tiểu Tiểu chuyên tâm đào qua mấy tờ báo tài chính, rất nhanh liền tìm được bài báo viết về Viên Hách Hán. "Viên hách, hai mươi tám tuổi, chưa lập gia đình". Lê Tiểu Tiểu đọc thất kỷ thông tin lần nữa, khóe miệng cũng bởi vậy gọi lên một chút tươi cười. Chưa lập gia đình, vậy thì dễ rồi! Cô cao hứng cất kỹ tờ báo, trong lòng tính toán phải như thế nào bán mình cho hán... Nhưng mà dựa vào tình huống tối nay, xem ra, cá tính của hán lạnh lùng, nếu mình chủ động đưa lên tới cửa, có thể làm cho hán yêu thích đến chảy nước miếng không. Thật là một người khó giải quyết! Lê Tiểu Tiểu cắn môi cắn cánh hoa, lần đầu cảm giác mình muốn đưa tới tận cửa cho đàn ông hưởng dụng, lại còn còn sợ bị đối phương trả hàng trở lại. Nhớ tới ánh mắt hán lạnh như băng, tựa như phụ nữ ở trong mắt của hán căn bản không đáng giá tiền, cho dù mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành đứng ở trước mặt của hán, lòng của hán cũng sẽ không bị loạn nhịp...

Thật là như vậy phải không? Từ trước đến nay Lê Tiểu Tiểu chỉ làm việc đã nắm chắc, không hiểu tại sao lần này lại có cảm giác hưng phấn. Mặc dù rất muốn tìm đến kim chủ, nhưng là Viên Hách Hàn lãnh khốc xa cách ngàn dặm, làm cho cô cảm thấy thực hứng thú. Tựa như thợ săn gặp được con mồi, rõ ràng muốn lập tức đi săn, lại bị con mồi thật sâu hấp dẫn, trong khoảng thời gian ngắn muốn cùng hắn chơi một đùa chút. Lê Tiểu Tiểu gạt vế lo lắng qua một bên, nét mặt biểu lộ tươi cười ngọt ngào. Nếu trước kia chưa gặp gỡ Viên Hách Hàn, cô vẫn cảm thấy người đàn ông này lấy được dễ như chơi, nhưng đêm nay đặc biệt gặp nhau, cô cảm thấy Viên Hách Hàn cực kỳ thú vị! Được, hiện nay mục tiêu không phải bán mình cho kim chủ, mà là cố gắng trở thành tình nhân của Viên Hách Hàn... Đích đến chính là tiền của hắn!

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Chương 2

Định ra kế hoạch xong, Lê Tiểu Tiểu tuy rằng rất muốn một bước lên trời, trực tiếp đánh tới nhà Viên Hách Hàn, nhưng mà Viên gia cùng cô không thân cũng chẳng quen, nếu tự dung cô tìm tới cửa, Viên Hách Hàn nhất định sẽ nghi ngờ, cho nên kế hoạch tốt hơn nên đi từng bước một từ từ sẽ đến.

Nhưng từ từ sẽ đến cũng không thể chậm như rùa bò vậy, nếu không chậm mười năm, hai mươi năm, cô già đi mà vẫn không thể nhúng chân hán dù chỉ một ngón tay.

Cho nên, Lê Tiểu Tiểu dựa vào các mối quan hệ và năng lực của chính mình, rất nhanh được vào làm trong Viên thị ,

Được rồi, không tôm cá cũng tốt, miễn cưỡng trà trộn vào trước, sau đó đi dò xét tình hình địch!

Lê Tiểu Tiểu khó khăn mặc vào trang phục công sở, khuôn mặt như em bé của cô không thích hợp với trang phục như vậy, nhưng là vì tiếp cận Viên Hách Hàn, cho dù phải hy sinh cái gì, cô cũng sẽ không tiếc.

Tuy rằng nhờ mấy mối quan biết, Lê Tiểu Tiểu rất nhanh từ lầu hai lên tới lầu mười của phòng tiêu thụ , nhưng cách phòng Tổng tài còn những năm tầng nữa, tương trưng cho cô còn cách Viên Hách một khoảng cách rất dài.

Bất đắc dĩ ! Lê Tiểu Tiểu ngồi ở vị trí của mình, bình thường cô rất lười động não, thế mà chỉ vì một lần gặp Viên Hách Hàn nhưng, mà phải ở nơi này hao tâm tổn trí; Thậm chí đây còn là đầu tư mạo hiểm, không biết hắn đối với cô cảm giác như thế nào, vẫn liệu mình xông về phía trước.

Đầu tiên, cần phải làm cho hắn biết, cô đến công ty của hắn đi làm...

Nhưng mà, vị trí này, nhiệm vụ, các cấp trên dưới được phân chia rất rõ ràng, muốn gặp được tổng tài cao cao tại thượng kia, thật không phải dễ dàng như vậy.

Đang lúc Lê Tiểu Tiểu trầm tư suy nghĩ, một người đồng nghiệp từ phòng quản lý thất thiếu đi ra, trên mặt đầy vẻ ủ rũ như là táo bón.

"Mẹ nó, là quản lý nơi này mà còn không có gan, muốn tôi đi lên lầu làm bia đỡ đạn!" nam đồng nghiệp vừa vịn ngồi xuống bên cạnh Lê Tiểu Tiểu, không ngừng thấp giọng nguyên rủa .

Lê Tiểu Tiểu hoàn hồn, mở lớn mắt tò mò nhìn nam đồng nghiệp, chỉ thấy trong tay hắn cầm tập công văn, miệng không ngừng chửi rủa .

"Làm sao vậy ?" Lê Tiểu Tiểu nở nụ cười ngọt ngào hỏi, cố gắng biểu hiện giống như một đóa hoa xinh đẹp.

Nam đồng nghiệp vừa thấy được Lê Tiểu Tiểu tươi cười, lửa giận nháy mắt tiêu mất một nửa, đối với bông hoa mới vào cái phòng tiêu thụ làm việc này , hắn cho dù trong cơn giận dữ, cũng cố cười một cái, miễn cho dọa hỏng đóa hoa nhỏ.

"Còn không phải do cái đầu heo bên trong kia, tự tiện thay đổi sách lược tiêu thụ của chúng ta, kết quả bị bại lộ, cái con heo kia dám làm không dám chịu, không dám gặp mặt tổng tài, muốn ta nói giúp cho nhẹ tội!". Nam đồng nghiệp hạ giọng, sợ chính mình mắng trưởng phòng bị người khác nghe thấy.

"Lầu cao nhất"... Lê Tiểu Tiểu không hiểu nghiêng đầu, bộ dáng siêu cấp đáng yêu.

"Chính là ở tầng mười lăm tổng tài ". Nam đồng nghiệp vừa nghĩ tới chờ một chút nữa đi làm bia đỡ đạn, trên mặt lại đầy vẻ lo lắng

A! Lê Tiểu Tiểu tim nhảy loạn, trong mắt có tia hưng phấn "Anh nói là, một chút anh sẽ đem báo cáo trình lên cho Viên Hách Hàn? "

"Đúng vậy! "Thấy cô hưng phấn như vậy, nam đồng nghiệp tâm tình lại trầm trọng.

"Tôi giúp anh đưa lên giúp!" Lê Tiểu Tiểu đôi mắt sáng như sao, cười như trăng rằm, cực kỳ xinh đẹp, tỏ ý muốn chia sẻ nỗi lo với đồng nghiệp nhưng trong lòng không ngừng cảm ơn trời, đúng là ông trời giúp cô ban cho cô một cơ hội tốt.

"Này... Không được đâu? Không nên làm liên lụy tới người vô tội!"

"Vì cái gì không được?" Lê Tiểu Tiểu chu cái miệng nhỏ nhắn, trong lòng có oán niệm, hy vọng đầu heo trước mắt này đừng trở ngại chuyện tốt của mình.

"Phần project draw này cô vừa rồi không tham dự, nếu như tổng tài hỏi quy trình kỹ thuật, cô trả lời không được, rất có thể sẽ bị đuổi việc". nam đồng nghiệp rất nghĩa khí, đem sự thật nói ra.

Cho dù có người muốn gánh tội thay, cũng phải tìm người mà hắn chán ghét, không phải là đóa hoa đáng yêu này đâu!

Huống hồ cô mới vào, chưa có công trạng gì, lại không quen biết ai. Dù vậy có cô trong phòng làm việc mọi người thường thức vẻ đẹp của cô cũng thật vui mắt nha!

Lê Tiểu Tiểu xụ khuôn mặt nhỏ nhắn xuống, đôi mắt thật to như sao sáng như có ai oán: "Anh xem thường năng lực của tôi nha!"

Khur! Cô chỉ là lười động não, chứ không phải trong não toàn là rom đầu.

Tôi không có khinh thường năng lực của cô. Nam đồng nghiệp xấu hổ cười: "Cô vừa mới vào công ty, để cho cô đi chịu tiếng xấu thay cho người khác, rất không nhân đạo!"

Lê Tiểu Tiểu duỗi tay ra: "Để chứng minh năng lực của tôi, việc nhỏ này tôi nhất định giúp được anh thoát! Đề án project draw cho tôi mượn nhìn một chút, đến xế chiều tôi có thể giúp anh đưa lên cho tổng tài, mọi khuyết điểm sẽ được chỉnh sửa tốt".

Nam đồng nghiệp cau mày, trong mắt có nghi hoặc: "Cô làm được?"

Yên tâm. Cho dù cô không có bất kỳ kinh nghiệm nào, nhưng chỉ cần xem một chút, thêm một ít kinh nghiệm sửa đề án giúp mấy người bạn thời còn đi học, hẳn là có thể trót lọt đi qua.

Dù sao project draw không phải trọng điểm, trọng điểm là cô tuyệt không buông tha cho một tia cơ hội đi gặp Viên Hách!

Lê Tiểu Tiểu thân hình nhỏ nhắn xinh xắn thẳng thắn đi trên hành lang, một bộ mạnh mẽ như gió cuốn, bộ dáng tràn đầy chí khí, khiến cho qua chủ quản đi ngang qua chú ý.

Đúng vậy, cô lợi dụng thời gian hỗ trợ nam đồng nghiệp cách vách sửa chữa nội dung project draw, kết quả, chẳng những khiến cho nam đồng nghiệp này kinh ngạc khen ngợi, mà tin tức còn rơi vào trong tai quản lý, đối với cô lại hết sức tán thưởng.

Tuy rằng quản lý tiêu thụ muốn thu hồi project draw, một thân một mình đến lầu mười lăm đi gặp tổng tài lĩnh công, nhưng Lê Tiểu Tiểu cũng không phải đèn đã cạn dầu, lập tức mở miệng đe dọa, nếu ngăn cản cô đi gặp tổng tài, cô liền lập tức đem dự án trên tay xé thành từng mảnh nhỏ.

Quản lý đành phải đáp ứng cho Lê Tiểu Tiểu lên lầu mười lăm, điều kiện là muốn cô ở trước mặt tổng tài nhắc tới tên của hắn.

Lê Tiểu Tiểu mới mặc kệ ánh mắt trừng lớn của viên quản lý, mục tiêu của cô là Viên Hách Hàn, không nghĩ tốn nhiều tâm tư cho người không liên quan tới này.

Đi tới bên ngoài phòng Tổng tài rồi còn phải trải qua một lô thủ tục ....

"Xin hỏi cô, có chuyện gì sao?" Nữ thư ký rất khí chất, một thân đồng phục màu đen gọn gàng, tóc sau đầu búi tóc, trang điểm hết sức thanh nhã, giờ tay nhắc chân đều có vẻ nghiêm trang chỉnh tề hỏi.

Trọng điểm là, nữ thư ký bên người tổng tài nhìn đều rất được.

"Xin chào, tôi có hẹn ba giờ gặp mặt tổng tài". Lê Tiểu Tiểu cười ngọt ngào, hy vọng tạo ấn tượng tốt với nữ thư ký, tuy rằng đây không phải là trọng điểm quan tâm của mình.

Nữ thư ký lấy con mắt lợi hại đánh giá Lê Tiểu Tiểu, liếc mắt một cái, gương mặt xinh đẹp giống như bà mẹ kế, bắt đầu lật xem notebook trên bàn.

"Cô ở phòng nào? Tên là gì?". Nữ thư ký thanh âm lạnh lùng, thái độ còn có chút khó khăn.

"Bộ phận tiêu thụ, Lê Tiểu Tiểu". Lê Tiểu Tiểu cười tinh bơ nói, cho dù nữ thư ký trung vẻ mặt nghi ngờ cho cô xem, cô cũng không thêm đề ý, dù sao mình cũng đang ở trên địa bàn của người khác cũng nên nhún nhường một chút.

Chỉ cần không quá phận bắt nạt cô, cô cũng có thể cười trừ, nếu không lửa giận nổi lên, chuyện gì cô cũng làm ra được! Bộ phận tiêu thụ? Nữ thư ký liếc nhìn Lê Tiểu Tiểu một cái. Không phải là quản lý bộ phận sao lên gặp sao? Như thế nào lại đòi người? "

"Hiện tại là tôi thay thế". Mẹ nó, vị đại thẩm này, người rút cuộc có muốn cho ta đi vào trong không đây? Lê Tiểu Tiểu hít sâu một hơi, cô ghét nhất bị người khác cản trở đường đi nha!.

Này làm sao có thể! Nữ thư ký hừ lạnh một tiếng." Bộ phận tiêu thụ các người có hiểu lễ phép hay không, các người nghĩ ai đến đây cũng có thể gặp tổng tài đây sao?

Lê Tiểu Tiểu trên mặt tươi cười dần dần thu lại: "Dự án project draw tạm thời do tôi tiếp nhận".

"Đừng cho ta lý do". Nữ thư ký tựa như kẻ tướng cầm quyền trên vạn người, gây khó dễ cơ hội Lê Tiểu Tiểu đi tấn kiến hoàng thượng." Đi gọi quản lý lên đây, bằng không tôi sẽ không cho vào" .

Trần thư ký xinh đẹp, Lê Tiểu Tiểu liếc trộm nữ thư ký trên bàn, hết sức duy trì nụ cười trên mặt.:" Cho tôi một ngoại lệ được không? "

"Này làm sao có thể! "Nữ thư ký căn bản không nghĩ cho vào, vì thế khẽ xát tay, phát phát bàn tay trắng nõn thon dài, như là đuôi ruồi giống như muốn Lê Tiểu Tiểu rời đi.

Lê Tiểu Tiểu lại hít sâu, không muốn bởi vì nữ thư ký này, mà làm cho mình bề ngoài nhu nhược trở thành Mẫu Dạ Xoa.

Đang lúc hai người kiên trì giằng co, điện thoại trên bàn Trần thư ký nhấp nháy đèn đỏ.

Trần thư ký lập tức nhắc máy: " Tổng tài, xin hỏi có cái gì phân phó sao?

Bộ phận tiêu thụ có người đến sao? Giọng nam trầm thấp trong điện thoại mở miệng, không nhanh không chậm âm điệu vững vàng , rất dễ nghe.

Đến đây, đến rồi! Lê Tiểu Tiểu giống con mèo nhỏ, vội vàng chui vào bên cạnh Trần thư ký, đối với microphone hô to: " Tôi hiện tại đang ở bên ngoài".

"Cho cô ta đi vào". Viên Hách cũng không nhận ra giọng nói của Lê Tiểu Tiểu, thân nhiên phân phó xong liền cúp điện thoại.

Lê Tiểu Tiểu mừng rỡ, xem ra ông trời vẫn là đứng ở bên nàng .

"Chính tổng tài nói muốn tôi đi vào nha!" Lê Tiểu Tiểu ngẩng đầu ưỡn ngực nói , không còn bộ dáng cô vợ nhỏ vừa mới nãy nữa .

Hừ! Muốn làm khó cô , ngay cả ông trời đều đứng về phía cô, xem ra cô vận khí thật tốt.

Trần thư ký vẻ mặt không vui nhìn Lê Tiểu Tiểu, cuối cùng vẫn phải nhường đường, để cho tiểu quý này đi vào.

Lê Tiểu Tiểu vẻ mặt đầy thắng lợi, cảm công văn trên tay , vui đến thiếu chút nữa là nhảy nhót, nhưng vì che dấu ý đồ của mình, cô phải làm bộ như không có việc gì.

Đẩy cửa gỗ rất nặng ra, lại đem cửa đóng lại, Lê Tiểu Tiểu vừa quay người, liền nhìn thấy phía trước một gã nam tử tây trang phảng phất ngồi phía trước.

Phòng làm việc của hắn thật gọn gàng sạch sẽ, sau lưng ghế dựa là một cửa sổ thủy tinh che nắng lớn, văn phòng rộng khoảng hai mươi mấy bình, hình như chia thành hai phòng nhỏ.

Lê Tiểu Tiểu hai chân giẫm trên thảm mềm mại, có chút khấn trương đi tới trước mặt Viên Hách Hàn.

Viên Hách Hàn cũng không có lập tức ngược mặt lên, phảng phất thời gian là vàng bạc, một khắc cũng không thể lãng phí.

" Tổng tài". Lê Tiểu Tiểu chớp chớp đôi mắt, thanh âm mềm mại tinh tế .

Viên Hách Hàn rốt cục ngừng động tác lại, nâng mắt lên.

Cái thanh âm này hình như đã nghe qua rồi, hơn nữa trong đầu hắn, thời gian tựa hồ dừng lại, hình ảnh không lâu trước kia ...

Rốt cục, hắn ngửa mặt lên, nhìn giai nhân xinh xắn trước mặt .

Lê Tiểu Tiểu cố ý tươi cười thật ngọt ngào, đôi mắt mở lớn, có như không làm ra sóng điện, nhìn xem hắn có thể bị điện giật không, làm cho hắn thần phục mình , như vậy cô cũng không cần khổ cực nghĩ một đồng kế hoạch nữa.

Hết thấy, cũng chỉ là muốn làm cho hắn thích cô .

"Cô"... Viên Hách chân chờ hồi lâu, trong đầu tìm không được một cái tên thích hợp với người đang đứng trước mắt này, đơn giản cũng lười suy nghĩ nói." Chuyện án này của bộ phận tiêu thụ không phải chỉ có nhân viên nam phụ trách sao? Tại sao lại là nhân viên nữ giải thích? "

Không biết... Hắn không biết cô?

Một câu nói kia, làm cho tin tưởng tràn đầy của Lê Tiểu Tiểu nhất thời mất đi hết, thiếu chút nữa níu lấy cổ áo hắn, bên tai hắn mắng to hỗn đản!

Cái tên nam nhân chết tiệt này thế nhưng nói không biết cô? Bọn họ mới gặp mặt trước đó không lâu, hắn sao có thể nói không biết?

Lê Tiểu Tiểu sắc mặt đại biến, tươi cười lập tức biến mất, mắt đen phủ đầy tức giận.

Mẹ nó, cô là vì ai vất vả, vì ai đến đây? Tên đàn ông trước mắt này thế nhưng chỉ dùng một câu : "ta không biết cô", đã đem toàn bộ kế hoạch của cô đánh tan, hại cô bắt đầu do dự có nên tiếp tục vai diễn này hay không.

"Nói chuyện". Viên Hách Hàm nhìn cô gái trước mắt.

khụ khụ... Lê Tiểu Tiểu háng giọng, áp chế tức giận trong bụng: "Tôi là nhân viên mới vào bộ phận khẩn cấp cứu giúp trường phòng mới lập, cho nên, dự án này từ nay do tôi tiếp nhận.

"Tôi như thế nào không có nghe nói?". Viên Hách thực xác định chính mình cũng không có ở công ty gấp qua, nhưng đối với cô lại thấy rất quen thuộc là từ đâu mà đến đâu?

"Vừa mới thành lập buổi chiều." Anh có thể tìm quý hỡi! Lê Tiểu Tiểu trong lòng nói thêm một câu.: "tổng tài không cần hoài nghi năng lực của em, tên em là Lê Tiểu Tiểu. "

Lê Tiểu Tiểu cố ý nhấn mạnh, muốn hấn nhớ kỹ tên của mình.

"Lê Tiểu Tiểu?!" Viên Hách một đôi con ngươi đen lạnh lùng quả nhiên hiện lên nghi hoặc.

Cô.... Hấn thực cố gắng nhớ lại, nhưng là tựa như quý đựng tường, không nhớ lại nổi: "Tôi nhất định không phải ở công ty gấp qua cô".

"Anh nhất định vẫn chưa có nhớ ra em". Lê Tiểu Tiểu bĩu môi mở miệng, ngữ khí nửa oán giận, nửa làm nũng nói: "Được rồi, để cho khỏi nghĩ tới bề đầu, em liền hào phóng nói cho anh biết, cách đây không lâu anh mới tham gia tiệc sinh nhật của em".

Viên Hách trầm mặc một chút, môi mòng hơi hơi mở ra: "Tôi nhớ ra rồi! Cô là con gái nhỏ nhất của Lê gia".

Lâu như vậy mới nhớ tới. Lê Tiểu Tiểu chu cái miệng nhỏ nhắn, không nghĩ tới phản ứng của hấn luôn ở ngoài dự tính của mình.

"Khó trách tôi cảm thấy cô nhìn quen mắt". Viên Hách biểu tình không có quá nhiều kinh ngạc, lạnh nhạt miệng nói qua: "ngành tiêu thụ các cô hiệu suất thực sự cao như vậy? Dem khuyết điểm của project draw chỉnh sửa lại hết rồi sao?".

A? Phản ứng của hấn cứ như vậy? Không hề ân cần thăm hỏi, cũng không có tám vai ba câu, chỉ lo giải quyết việc chung.

Cô tức giận á!

"Anh không ngạc nhiên vì sao em xuất hiện ở nơi này?" Lê Tiểu Tiểu nhin không được mở miệng hỏi.

Viên Hách nhìn Lê Tiểu Tiểu mặt đầy bất mãn, cô tức giận hai má hồng hồng phẫn nộ phồng lên .

"Tôi nên hỏi cô cái gì đây?" Hấn nâng mày rậm hỏi.

"Hỏi em vì sao lại ở trong này". Lê Tiểu Tiểu nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, không còn nữa rồi cái bộ dạng cung kính mềm yếu như cô dâu mới về nhà chồng kia, mà ngược lại giống như một tiểu công chúa kiêu ngạo.

"Cô đến nơi này chỉ có một mục đích , chính là kiếm tiền". Hấn mới không giống những gã đàn ông khác bị cô nắm đi.

Lê Tiểu Tiểu càng tức giận, đàn ông này một chút cũng không nghe lời! Cô muốn hấn hỏi vấn đề, hấn lại trắng trợn trả lời đáp án mà cô không muốn nghe.

Hiện nay cô cần bản một chút cũng không quan tâm công ty của hấn có thể kiếm tiền hay không, mục tiêu của cô cũng không phải vì hấn kiếm tiền, mà là muốn làm cho hấn thích cô !

"Em tới nơi này là bởi vì anh !" Được rồi, hấn là khối băng không có mắt, cô , Lê Tiểu Tiểu, sẽ trực tiếp đánh mục tiêu, bỏ qua việc hàn huyên ôn lại chuyện ngắm cảnh xưa đi!.

Dù sao hấn cũng nghe không hiểu ám hiệu của cô, Có lẽ, hấn thích loại phụ nữ chủ động một chút.

"Tôi biết". Viên Hách phản ứng vẫn như cũ lạnh lùng bình thường.

"Anh biết?" Lê Tiểu Tiểu kinh ngạc cười, xem ra cô hấn là nên mua một chuỗi pháo đến đây đốt —— khối băng lớn này biết cô đang nói cái gì !

Nói như vậy, cô sẽ không phải lo lắng nhiều lắm cho động tác kế tiếp nữa, có thể trực tiếp hạ gục hấn rồi?

Hắc hắc...

"Bởi vì người nhất định phải tự mình giải thích cho ta, vì sao phòng tiêu thụ lại xảy ra sai sót như vậy". Viên Hách nhìn Lê Tiểu Tiểu khuôn mặt nhỏ nhắn thoát giận thoát vui, cảm thấy có chút thú vị.

Lê Tiểu Tiểu lập tức nghe thấy lý trí của mình cắt thành hai nửa, tên đáng ghét này là đang giỡn mình đi?

Hắn thế nhưng xem nhẹ thông báo tràn ngập "tình yêu" của cô , một lòng chỉ nghĩ công việc? Được! Không quan hệ, cô liền nói cho hắn biết, đáp án hắn muốn!

"Em cho anh biết vì cái gì lại xảy ra sai sót!" Lê Tiểu Tiểu cắn môi cánh hoa, giận không kềm được mà đem công văn ném đến trước mặt Viên Hách, hai tay chống ở trên mặt bàn, dùng hết khí lực toàn thân gầm nhẹ.

"Xin rửa tai lắng nghe". Viên Hách thật ngạc nhiên, khó được có người dám rồng trước mặt hắn .

"Bởi vì quản lý của phòng tiêu thụ là một đầu heo! Hắn căn bản không hiểu được dự án project draw viết như thế nào, cho nên tự tiện sửa lại nội dung đem dự toán bên trong tăng lên 10%! Anh có biết 10% kia đại biểu cho cái gì không? Chính là chảy hết vào túi tiền của hắn !"

Viên Hách Hàn nhàu mày, trước kia khi hắn xem qua nội dung bên trong, đây đúng là một trong những nguyên nhân khiến cho project draw bị trả về.

Còn có, phòng tiêu thụ vốn là y lại vào phòng quảng cáo, kia đầu heo bởi vì hôm trước chơi mạt chược bại bởi quản lý phòng quảng cáo mà không có cam lòng, cự tuyệt cùng phòng quảng cáo ngành liên thủ hợp tác, căn bản chính là lấy tự đá đề mình..

Viên Hách Hàn không hề ngăn cản Lê Tiểu Tiểu liên tiếp mắng, ngược lại để cho cô nói thoải mái phê bình tất cả khuyết điểm của project draw.

Ước chừng qua năm phút đồng hồ, chờ Lê Tiểu Tiểu mắng đến khát khô cổ họng, mới phát hiện nam nhân ở trước mắt nhìn chăm chăm mình , cứ như cô là người ngoài hành tinh. Vì thế, cô ngừng nói.

"Hừ?" Viên Hách Hàn không hiểu nhìn Lê Tiểu Tiểu." Vì cái gì không tiếp tục?

" Không muốn nói nữa". Lê Tiểu Tiểu chia chia project draw trên bàn.: "Tất cả đều có ở đây, có mắt tự mình xem đi?".

Hừ, cô không chơi nữa! Tên đàn ông này căn bản không có thần kinh, lãng phí kế hoạch của cô .

Cho nên cô muốn bỏ qua hắn, đi tìm kim chủ khác á!

"Cô không sợ tôi?" gặp Lê Tiểu Tiểu thật sự tức giận, khối bốc đầy đầu, Viên Hách bị cô khơi dậy vô vàn hiếu kỳ : " Tôi, nếu muốn có thể sa thải cô bất kỳ lúc nào".

"Không sợ". Lê Tiểu Tiểu kiêu ngạo mà lấy mũi rồng phun khí.: " bởi vì tôi không chơi nữa!

Nói xong, cô thật sự xoay người rồi đi!

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Chương 3

Viên Hách Hàn vừa thấy Lê Tiểu Tiểu thật sự chuẩn bị rồi đi, rốt cục có chút phản ứng, hắn từ trên ghế đứng lên, vòng qua cái bàn đi tới." Tôi cảm thấy cô rất thú vị." Phản ứng của hắn so với Lê Tiểu Tiểu trong tưởng tượng tới chậm, cho đến khi nhìn thấy cô muốn rời đi, mới mở miệng giữ cô lại. Lê Tiểu Tiểu dừng bước lại, chậm rãi xoay người, con ngươi giao hoạt đánh giá trên người hắn. À À, thì ra hắn thích nữ nhân chủ động một chút a! Như vậy cô sẽ khỏi phải đi vòng vèo, mà trực tiếp ăn ngay thật tốt hơn. Đôi chân mày xinh đẹp tự nhiên không qua tia tốt vẫn gọn gàng cong lại như trăng lưỡi liềm khẽ nhếch lên, không nói gì nhìn hắn, hay tay vòng trước ngực chờ hắn nói tiếp. "Cô là thiên kim tiểu thư Lê thị, tại sao phải đến công ty của tôi làm một viên chức nhỏ?" Được lắm, xem ra hắn còn có chút đầu óc." Cô muốn làm gián điệp sao?".

Lê Tiểu Tiểu hít sâu một hơi, cố gắng giữ mình tỉnh táo.: " em với anh không oán không thù, hơn nữa nhà của em kinh doanh bao cao su , với công nghệ cao của anh , chất lượng sản phẩm không có bất cứ quan hệ nào, em làm gián điệp để làm gì?" Lê Tiểu Tiểu tức giận thở phì phì, cắn cánh môi phản nện. " Nhưng mà..." " Em biết anh muốn nói cái gì". Lê Tiểu Tiểu vron tay nhỏ bé, ngăn Viên Hách Hàn mở miệng: " Anh nhất định sẽ nói tới đám anh rể của em, đúng không? Anh cả đang kinh doanh thực phẩm, anh hai thì kinh doanh đồ bách hóa, anh ba thì không cần nói nữa. đang dạy học!". Viên Hách Hàn mặt lạnh lùng xuất hiện đủ loại biểu cảm phong phú, phát hiện Lê Tiểu Tiểu thật khác biệt với mấy cô gái ngoài kia , cô như có khả năng đọc tâm, liên tiếp trả lời mấy vấn đề mà hắn đang nghĩ cho dù hắn chưa có nói ra. "Cô khẳng định vào công ty này, là vì tôi ?" Hắn lặp lại lời cô nói lần nữa.: " Tại sao lại là vì tôi ?". Lê Tiểu Tiểu cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười, cái người này rốt cuộc là vẫn chẳng hiểu gì cả:" Em đối với anh nhất kiến chung tình, lý do này có thể chứ?".

Viên Hách Hàn đã gặp qua rất nhiều phụ nữ chủ động, nhưng không giống Lê Tiểu Tiểu chẳng hiểu gì về đàn ông lại chủ động đi quyến rũ. Cô thật sự là nghệ mới sinh không sợ cợt, cũng không nghĩ tới hắn sẽ cự tuyệt thẳng hay không, cứ như một đầu tàu lao thẳng đi vậy. "Lý do của cô thật đặc biệt!". Lê

Tiểu Tiểu khiến cho Viên Hách Hàn rất hiểu kỳ: "Tôi nên hiểu là cô có dừng khí hay là hữu dừng vô mưu đây?" Lê Tiểu Tiểu nháy mắt mấy cái, tuyệt không sợ hãi! Có lẽ là vì, tình yêu đã tiếp cho em dừng khí..." Hừ, loại lời như thế này mà cô cũng nói ra được? Rõ ràng là cô muốn khiêu chiến hắn, nhìn xem cái tên nhìn như vô tâm này có động tâm với cô hay không? Xem hắn rốt cuộc là người như thế nào, tại sao phải đối với cô nhìn như không thấy? Nghe Lê Tiểu Tiểu đồng dạng trả lời lại nhìn xem biểu cảm trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, ngay cả mình nói còn không phục, làm sao có thể lừa kẻ đã lăn lộn ở thương trường lâu năm như hắn đâu? Nhưng lập tức, hắn cảm thấy này cô thật khác với các chị em còn lại trong nhà, không chỉ dung mạo mà cả tính cách cũng khác biệt. Cô thật sự nghĩ đến cách để thu hút hắn sao, có thể hấp dẫn sự chú ý của hắn? Hắn bắt đầu đánh giá từ đầu tới đuôi. Diện mạo không phải thuộc loại điểm lệ, mặc dù không có vóc người cao gầy, nhưng là nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu khiến cho hắn nhìn không được liếc mắt nhìn.

Nhất là thân hình kia không thích hợp với bộ trang phục cô đang mặc, thoát nhìn có điểm giống như đứa nhỏ trốn áo của người lớn, rất buồn cười. Nhưng mà tổng thể mà nói, cô coi như miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn hắn chấp nhận được. Khó cái là, cô làm cho hắn lưu lại ấn tượng rất sâu sắc. "Cô thắng". Viên Hách Hàn buông tay, không hề phủ nhận lời Lê Tiểu Tiểu nói. "Cô khiến cho tôi rất ấn tượng, nhưng không có nghĩa bỏ qua công việc. Tôi cho cô một cơ hội, chỉ cần cô có thể làm lại cái dự án project draw trong tay thành một chuyên án tiêu thụ thực sự, tôi sẽ cho cô tiếp tục ở lại xí nghiệp Viên thị." Lê Tiểu Tiểu cũng không phải là ngu ngốc, cô biết mục đích đã đạt được. Ít nhất, cô làm cho đầu của hắn vào lúc này thông suốt, một đôi con ngươi đen lạnh lùng cũng nhìn chằm chằm vào cô, không giống lúc trước lạnh khốc vô tình, đem cô trở thành con chó nhỏ, con mèo nhỏ ven đường, không lọt vào được mắt của hắn, làm cho đầu hắn muốn nhớ cũng không được. "Em có điều kiện đây!" Sở trường của cô là khi dễ người khác, sao có thể chấp nhận mình chịu khi dễ si nhục như vậy? Cho nên cũng sẽ không giúp hắn vô điều kiện đâu. "Điều kiện gì?". Hắn không nghĩ tới cô gái nhỏ này nào vận động nhanh tới thế, làm cho hắn có vài phần kính trọng, so với phụ nữ bên cạnh hắn, cô thật sự gọi lên hứng thú của hắn. "Nếu dự án hôm nay được thông qua, anh phải để cho em nhảy đến tầng lầu này làm việc, em muốn trực tiếp thăng cấp đến bên cạnh anh làm trợ lý đặc biệt". Cô vóc tuy nhỏ, nhưng thật ra chí khí rất cao. Viên Hách Hàn trầm tư một chút, nếu Lê Tiểu Tiểu thật sự có khả năng như vậy, kỳ thật đem cô giữ ở bên cũng không phải một chuyện xấu... "Tôi đồng ý". Hắn quyết định thực rõ ràng. "OK". Lê Tiểu Tiểu cũng thực gọn gàng, thoải mái ngồi trên ghế da: "Anh không ngại cho em mượn mấy tính chứ?". Viên Hách Hàn buông tay, trực tiếp ngồi ở trên ghế sa lon, xem cô rốt cuộc có thể biến dự án này thành hoàn mỹ hay không... "Em muốn một tách Ovaltine". Lê Tiểu Tiểu ngồi trong ghế da thật to, khuôn mặt nhỏ nhắn ngước lên, tươi cười nhìn Trần thư ký.

Trần thư ký đem công văn đưa cho Viên Hách Hàn xem, càng không khỏi trừng mắt nhìn Lê Tiểu Tiểu. Lần đầu tiên nhìn thấy Lê Tiểu Tiểu, Trần thư ký đã nghĩ cô cũng không có cơ hội bước vào tầng mười lăm nữa, không nghĩ tới tổng tài lại muốn cô đem mấy tính tới cho tiểu bắt điểm này xài. Trần thư ký tức chết rồi! Hơn nữa Lê Tiểu Tiểu tìm được cơ hội liên đới với cô vênh mặt hất hàm sai khiến, hoàn toàn không đem thư ký chuyên nghiệp này đặt vào đây mất, hoàn toàn đem cô trở thành người hầu sai khiến, làm cho cô tức giận đến nghiến răng, lại không thể đối với Lê Tiểu Tiểu phát hỏa lại được. Bởi vì — Lê Tiểu Tiểu trở thành trợ lý đặc biệt của Viên Hách Hàn rồi! Hơn nữa, đã qua một tuần lễ, Lê Tiểu Tiểu vẫn như cũ như cá gặp nước, điều Trần thư ký trong lòng nguyên rủa không trở thành sự thật, Lê Tiểu Tiểu không ở trong vòng 3 ngày bị Viên Hách Hàn đuổi ra khỏi công ty, lại còn làm rất tốt công việc bổn phận của mình. Đương nhiên, Lê Tiểu Tiểu không quên ước nguyện ban đầu, một bên sắm vai trợ thủ đắc lực, một bên không quên câu dẫn Viên Hách Hàn, muốn hắn thật sự yêu mến mình. Trước mắt làm cho cô đặc ý nhất là có thể có báo thù Trần thư ký, làm khó dễ cô, không để cho cô tí mặt mũi. "Công ty không có Ovaltine". Trần thư ký kiềm nén lửa giận, nặn ra một nụ cười khó coi: "Lê tiểu thư uống cà phê được không?". "Không được, tôi thể chất khác người, uống cà phê sẽ buồn ngủ". Lê Tiểu Tiểu nhăn mặt nhíu mày: "Trần thư ký không hy vọng nhìn tôi lăn lộn đi mò cà? Cho nên tôi chỉ muốn uống Ovaltine". "Nếu công ty không có, phiền Trần thư ký đi xuống cửa hàng tạp hóa dưới lầu đi một chuyến". Viên Hách Hàn đem công văn đã được phê duyệt giao cho Trần thư ký, cùng Lê Tiểu Tiểu đứng ở cùng trận tuyến. Trần thư ký không nghĩ tới tổng tài cư nhiên cùng phe Lê Tiểu Tiểu, nên giận, không dám nói nhiều đi lui ra ngoài. Lê Tiểu Tiểu gặp Trần thư ký về mặt hầm hầm đi ra, từ trên ghế bật lên: "Anh ha, xem cô có thể kiêu ngạo bao lâu!". Còn cô ý đối với cửa gỗ rất nặng làm mặt quý. Viên Hách Hàn nhìn thấy Lê Tiểu Tiểu này biểu tình vui vẻ, thần nhiên mở miệng: "Bắt nạt thư ký của tôi làm cho cô thấy rất thoải mái?".

Nghe được hắn lạnh giọng mở miệng, Lê Tiểu Tiểu mới trở lại vẻ mặt bình thường: "Anh đau lòng sao?" Cô đi tới trước mặt của hắn, nhanh như chớp trong mắt có vẻ bất mãn. "Không có cảm giác này". Hắn thực thành thực nói: "Chỉ là tôi sợ cô quá kiêu ngạo, đi trên đường sẽ bị người vây đánh". "Ai hừm, em mà phải sợ sao!". Lê Tiểu Tiểu giả vờ sợ sệt như thỏ con, thân mình nhỏ nhắn hướng trên người hắn ngồi xuống, hai tay ôm lấy cổ của hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn tới gần hắn khuôn mặt tuần tú. Ủ... Không nghĩ tới vừa tiếp cận hắn, phát hiện ngũ quan hắn càng thâm thúy, hơi thở của hắn vurun trên mặt, truyền đến cảm giác ấm áp không hiểu, có thể nhưng mặt đỏ tim đập nhanh lên. Đối với chủ động của Lê Tiểu Tiểu, từ khi đó tới nay, Viên Hách Hàn đã thành thói quen. Dù đã thử qua rất nhiều lần, hành động khiêu khích của cô chẳng thể dấy lên chút phản ứng gì ở hắn, hắn chỉ dùng đôi mắt lạnh lẽo nhìn cô. Với hắn mà nói, cô vẫn là quả cây còn chưa chín, cô càng vội vã muốn lớn lên, thì mèo vẫn hoàn mèo, không thể gọi lên dục vọng của hắn, lại làm cho hắn chờ mong xem cô còn có thể diễn trò xiếc ra cái gì. Bởi vì cô giờ tay nhắc chân đều mang theo tính trẻ con, cùng với mấy cô gái đã từng ở chung với hắn không giống nhau. Quả thật, mỗi người đàn bà đều muốn câu dẫn hắn, nhưng không có một ai giống như cô vậy, muốn hạ gục hắn, lại tìm không thấy phương pháp, nhiều nhất chỉ có thể ở trên người của hắn mà lè mè. Hắn dùng mắt lạnh xem cô ôm hắn, có thể nhưng cảm thấy có chút mặt đỏ, ngay cả ngực đập giống như đánh trống vậy. - "Anh làm gì nhìn chằm chằm em thế?" Lê Tiểu Tiểu cảm thấy miệng có chút đắng lưỡi khô, nuốt ngụm nước miếng hỏi. - "Cô làm gì ngồi trên đùi của tôi?" Hắn nâng mày, thực không có tư tưởng hỏi. Xem đi! Người đàn ông này luôn làm mất vui như vậy, luôn đem không khí cô khổ tâm xây dựng đánh tan. "Anh nhìn không ra là em đang quyến rũ anh sao?" Lê Tiểu Tiểu học hắn nhíu mày đẹp, cánh môi phơn phớt hơi hồng lên.

"Nhưng kỹ xảo của cô quá kém cỏi". Hắn thờ dãi một hơi nói thẳng không để cho cô tí mặt mũi gì. "Anh nói cái gì?" Lê Tiểu Tiểu kinh ngạc nhìn hắn: "Anh nói kỹ xảo đi quyến rũ anh của em rất kém cỏi sao?!" Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô cực giống một con cá nóc, lập tức phồng lên. Hắn hoàn toàn không cho cô mặt mũi, lập tức gặt đầu vuốt cằm. "Bằng không kỹ xảo của anh tốt như thế nào?" Hai tay của cô hung hăng nhéo cổ áo hắn. "Người giống khối băng như anh, nhất định là không hiểu thế nào là nhiệt tình nam nữ rồi!"

Lê Tiểu Tiểu quảng xuồng câu nói lung ta lung tung, không biết đây đối với đàn ông mà nói là một loại vũ nhục nghiêm trọng. Ngốc tử này dám bôi nhọ tự tôn của hắn, nhất định muốn chết! "Làm gì thế, không phục à?" Thấy bộ dạng phụng phịu của Viên Hách Hàn, cô không hề bị hắn hù sợ, ngược lại còn đi nói khích hắn. "Cô nhất định phải trả giá cho lời của mình thật đắt". Hắn nói vừa xong, bàn tay liền đè lại cái ót của Lê Tiểu Tiểu, mỗi móng thực chuẩn xác bắt lấy môi anh đào của cô. Lê Tiểu Tiểu phản ứng không kịp trốn to con ngươi nhìn hắn, không nghĩ tới hắn lại đánh lên cổ! A a a — Hồng rồi, hồng rồi! rõ ràng là cô muốn đi quyến rũ hắn, như thế nào bị hắn đoạt đi quyền làm chủ tình hình đây? Môi của cô bị hắn thâm tình hôn, mà ngay cả hàm răng cũng bị đầu lưỡi của hắn nhẹ nhàng cạy ra, linh hoạt như rắn trượt vào trong miệng đỏ của cô, đánh cắp mật ngọt trong miệng của cô. Nụ hôn của hắn càng lúc càng sâu, càng lúc càng thâm tình... Nguy rồi! cô thể nhưng cảm thấy nụ hôn của hắn thật thoải mái. Lê Tiểu Tiểu hưởng thụ Viên Hách Hàn hôn sâu, hai tay không tự giác ôm lấy cổ của hắn.

Lý trí của cô bởi vì hôn nhân mà bay đi không còn một mảnh, cuối cùng phóng túng đắm chìm ở trong đó... Sau khi nụ hôn chấm dứt, Lê Tiểu Tiểu còn không có biện pháp phục hồi lại tinh thần. "Cô cảm thấy kỹ xảo của tôi như thế nào?" Viên Hách Hàn nâng lông mày, nhìn về mặt đại ra của Lê Tiểu Tiểu. Môi của cô bị hôn đến có chút hơi sưng, môi anh đào so với lúc trước còn muốn đỏ hơn, cực giống một quả anh đào mê người. "Khụ, khụ..." Lê Tiểu Tiểu cố ý háng giọng, làm cho mình lấy lại tinh thần, lấy một con người đen nhìn hân. "Em.... em cảm thấy tạm được á!" Hân mị mầu, trong mắt có tia nguy hiểm "đôi hời cô mà nói, loại trình độ này chỉ có tạm được?" hân lấy tay nâng cằm của cô, nghiêm túc nhìn của vào mắt Lê Tiểu Tiểu. Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lê Tiểu Tiểu đỏ thành một mảnh, nhưng vẫn là quật cường gât đầu: "đúng vậy, em cảm thấy cho anh hôn hồng hồng!" Rõ ràng nụ hôn đầu của cô là trao hân, lại vẫn tỏ ra bộ dáng "một chút cũng không phải", không hề đem hân để vào mắt. "Vậy cô có ý tứ là, động tác của cô so với tôi thuần thực hơn sao?" bàn tay to của hân ôm bên eo của cô, phát hiện eo của cô vừa thon nhỏ lại mềm khiến hân có hứng thú như hân chưa hề ôm qua thân thể phụ nữ.

Hơn nữa trên người cô còn có một mùi hương tự nhiên, dịu nhẹ, khiến cho người ta cảm thấy tâm hồn thật thư thả. Trước kia khi hân và nữ nhân ở chung, chưa từng có cảm giác thư thái như vậy, tựa như có thể thả lỏng vô hạn, tựa như cùng cô ở chung đã lâu. "làm... Đương nhiên!" Lê Tiểu Tiểu tin tươi cười: "Anh thật sự cho rằng em không có giá trên thị trường sao? Em rất biết cùng người khác hôn môi" ... Chính là, ngữ điệu của cô còn rất run rẩy, nghe là biết ngay thật hư trong lời nói rồi!. Cô chột dạ cái rắm a! Lê Tiểu Tiểu khẽ cắn môi dưới, mắt không dám nhìn hướng hân, sợ bị khôn khéo của hân nhìn ra sơ hở. Chỉ một chút thủ đoạn còn muốn lừa hân? Hân đương nhiên nhìn ra cô đang nói dối, cô nàng này thật sự là quật cường, cố chấp như con trâu.

"Thật sao?" Hân giả bộ kinh ngạc, bày ra vẻ mặt không tin." Cô chỉ biết nói ra lời kinh người, sao không tự thể nghiệm ngay bây giờ cho tôi xem sao?" "Ai nói em sẽ không tự thể nghiệm!" Lê Tiểu Tiểu lại bị hân khiêu khích tức giận liếc hân. Khi cô nhìn vào con người đen của hân, mới phát hiện chính mình lại bị trúng kế rồi!!! "Vậy chứng minh cho tôi xem là cô không thôi phòng đi!" hân ôn nhu mỉm cười nhìn cô. Lê Tiểu Tiểu hít sâu một hơi, như là bất cứ giá nào cũng phải làm, hai tay đang đặt trên mặt hân, hé môi đỏ mọng đặt lên môi mọng của hân. Môi của hân so với trong tưởng tượng của cô còn muốn ấm áp hơn, không quá lạnh giống như cá tính băng đá của hân, ngược lại ấm áp khiến cho cô dần dần nảy sinh quyền luyến môi của hân. Hơn nữa khi cùng hân hôn môi, cô cảm thấy có một dòng điện chạy trong cơ thể, còn có một loại cảm giác ngọt ngào, làm cho cô không thể không thừa nhận cùng hân hôn môi thực thoải mái. Lê Tiểu Tiểu học hân lấy cái lưỡi cạy hàm răng của hân ra, tìm được đầu lưỡi của hân, chủ động tiến lên khiêu khích, cù dấn. Ngay tại khi cô cho là mình lấy được quyền chủ đạo, thì rất nhanh đã bị hân đoạt đi, cái lưỡi bị đầu lưỡi của hân dây dưa, hai người cho nhau trao đổi nước bọt trong miệng, thường thức hương vị đối phương. Hôn như vậy có chút mập mờ không rõ ràng, có chút thiên tình, không biết tự lúc nào, hân dần dần đem bàn tay to hướng vào trong áo của cô, muốn tìm kiếm trước ngực cô rất tròn. Chẳng qua lúc này có người quấy rầy chuyện tốt của hân, gõ cửa, cắt đứt màn hôn môi của bọn họ, cũng làm cho nàng phát hiện bàn tay to của hân đã dò vào trong quần áo của mình.

"Sắc lang!" Lê Tiểu Tiểu đỏ mặt, ngay cả thở cũng còn không kịp, liền vội vàng vàng rời khỏi đùi hân, sửa sang lại chính mình quần áo. Hân cười khẽ một tiếng, không nghĩ tới cô còn có thể then thùng. Lê Tiểu Tiểu tròn trắng mắt, trở lại vị trí của mình, xoay người muốn bình tâm trở lại. Đáng chết! Không phải cô muốn câu dẫn hân sao? Như thế nào ngược lại bị hân câu dẫn đầu? Cô chán ghét chính mình không đủ kiên định, trong đầu lúc này toàn những cảm xúc ngất ngây, không có cách nào bình thường trở lại. Trần thư ký về mặt mắt hứng đi tới, đem trà A Hoa điền đặt trước mặt Lê Tiểu Tiểu, thấy Lê Tiểu Tiểu khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hồng hồng, tuy rằng cảm thấy quý dị, nhưng cũng không biết chuyện gì đã xảy ra. Tuy rằng trong lòng tràn đầy tò mò, nhưng lại không thể hỏi nhiều, Trần thư ký chỉ có thể như một cô hầu gái lặng yên đi ra. Viên Hách Hàn khó mà ung dung lại được, ngoài miệng vẫn tươi cười, không nghĩ tới Lê Tiểu Tiểu biểu tình phong phú như vậy, thậm chí còn ngày thơ then thùng đứng lên, làm cho hân cảm thấy cực kỳ thú vị!

Thì ra, có cô cuộc sống lại mới mẻ như vậy, nhiều màu, nhiều vẻ như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Chương 4

Nhớ anh nghĩ đến gần người Cho dù anh ngay bên cạnh Mới nếm thử tình yêu trái tim luôn cảm giác thấp thỏm... Lê Tiểu Tiểu cảm giác mình như một con ốc, người đàn ông này biểu hiện, hành động và thái độ, không có giống như trong kế hoạch của cô, rốt cuộc là cô tính toán sai, hay là cô đã đánh giá thấp năng lực của khối băng này Trải qua gần một tháng làm việc chung, cô phát hiện ra hân không phải là không có năng lực, cũng không phải đối với phụ nữ không có hứng thú, mà là —— hân rất kén chọn! Mặc kệ cái dạng phụ nữ gì xuất hiện ở trước mặt của hân, hân luôn biểu hiện cực kỳ lãnh khốc và lạnh lùng, trừ lúc đi xã giao hay đi phòng tập thể thao, làm việc xong hân trực tiếp về nhà, làm cho Lê Tiểu Tiểu bắt đầu hoài nghi, có phải hân đầu một thiếu nữ xinh đẹp trong nhà ?

Bệnh đa nghi nổi lên, Lê Tiểu Tiểu rốt cục nhìn không được bỏ một ngày theo dõi hân. Không có biện pháp, từ khi hai người hôn môi tới nay quan hệ vẫn không tiến thêm bước nào. Nguyên nhân là trợ lý đặc biệt của tổng tài thật không phải là người nhân rồi ! Mỗi ngày chẳng những sắp xếp lịch trình, còn phải giúp hân xử lý công văn, nghe điện thoại, nên chẳng có thời gian cùng hân nói chuyện yêu đương? Lúc trước cô nghĩ đến là đẹp! Những tưởng trở thành trợ lý đặc biệt của hân, có thể mỗi ngày uống trà, chân bắt chéo đọc tạp chí tìm kiếm kim chủ, kết quả cô căn bản là không có cái số kia. Phải nói là, Viên Hách Hàn căn bản khinh thường việc có một phế vật trong công ty hân, bởi vì hân quan niệm luôn luôn không chuyển biến, công sự chính là công. Hơn nữa đối với năng lực của cô, hân còn xem xét hồi lâu, cho đến khi biểu hiện của cô làm cho hân cảm thấy biết tròn biết méo, hân mới giữ cô lại bên người, bằng không cô sớm đã bị đuổi ra khỏi công ty rồi! Hân quả nhiên là thương nhân chính hiệu, chuyện gì đều nghĩ sâu tính kỹ. Lê Tiểu Tiểu thật vất vả điều tra ra chỗ ở của Viên Hách Hàn. Là một khu chung cư cao cấp cách công ty không xa, vòng qua mấy con phố đã đến. Cô như một tên trộm, vụng trộm đi theo hân phía sau, nhưng mới đến cửa phòng đã bị hân phát hiện. Kỳ thật Lê Tiểu Tiểu sốt sạo theo dõi Viên Hách Hàn, khi hân vừa

đi ra khỏi công ty liền phát hiện, chỉ là hần không vạch trần, làm cho Lê Tiểu Tiểu bám theo một đoạn, không nghĩ tới cô thật đúng là theo hần tới bên ngoài chung cư. "Tôi có thể nói, đây là duyên phận hay vô tình gặp gỡ?" Viên Hách Hần nâng mí, một tay nhắc túi công văn, một tay dứt túi quần. Lê Tiểu Tiểu đáng yêu lè cái lưỡi phẩn nộn ra, hai vai nhún nhún." Dù sao cũng không lừa được anh! Kỳ thật là em theo dõi anh." Hần căn bản là lão hồ ly, cái gì cũng đều chạy không khỏi pháp nhãn của hần, hơn nữa hần luôn không nói toẹt ra, làm cho cô cứ dầm chân tại chỗ mò mẫm bận rộn. Cho nên cô thay đổi kế hoạch, cho dù bị hần bắt quả tang cũng hào phóng thừa nhận. Xem Lê Tiểu Tiểu đi theo dõi người khác còn nắm theo túi xách, còn tỏ ra bộ dáng đúng lý hợp tình, khiến Viên Hách Hần rất muốn bật cười.

"Cô theo dõi tôi là có ý đồ gì?" Hần hơi hơi gọi tươi cười, vừa thấy được cô gái nhỏ lộn xộn này, hần cảm thấy tâm tình tốt lên. Hơn nữa, hần cố ý biểu hiện ra đối với cô không có hứng thú, chỉ là vì nhìn xem cô sẽ tung ra quái chiêu gì. Quả nhiên, hôm nay sẽ dùng chiêu thức hạng bét này - theo dõi. Bên đầu, trên mặt có biểu tình khó xử, nhưng vẫn là ép mình biểu hiện ra bộ dáng thực kiều ngạo:" Thích một người, sẽ muốn biết tất cả mọi thứ của người đó. Cho nên em vì anh, điều tra hết thấy mọi thứ về anh!" Đáp án của cô thực buồn cười, hơn nữa tràn ngập tính trẻ con, nhưng là hần cũng không có bức mình cô không quang minh đi điều tra hết thấy về hần. "Vậy kế tiếp cô định sẽ làm như thế nào đây?" Hần cảm thấy cực kỳ thú vị, mỗi khi Lê Tiểu Tiểu thực thi kế hoạch được nửa thì sẽ bị hần đánh gãy. Trong đầu Lê Tiểu Tiểu, thật vô cùng dụng tâm mà nghĩ, sau đó ngược mắt nhìn hần, cười mỉa mỉ trả lời:" Anh hần là người có phép lịch sự, vậy mời em vào trong nhà của anh ngồi một chút!" "phốc". Hần nhin không được cười ra tiếng, phản ứng của cô quả nhiên hơn xa so với những người khác, thậm chí có thể nói có sáng ý hơn. "Cười cái gì?" Lê Tiểu Tiểu nhin không được chu cái miệng nhỏ nhắn:" Em nói thật. Anh sẽ không phải nhỏ mọn như vậy chứ. Mời em vào nhà anh uống chén trà cũng không được?" "Tôi đâu có nói không được". Hần khẽ thờ dài một cái:" Cô đúng chỉ là muốn đến nhà của tôi uống chén trà?"

Cô thắng rồi đấy:" Bằng không anh còn sợ em ăn anh sao?" Cô nhin không được hừ khí, người đàn ông này thực dài dòng, rốt cuộc có muốn cho cô đi vào nhà hần dò thám tình hình kẻ địch không đây? "Hoan nghênh". Hần không lại nhai xui khiến nữa, lần đầu để cho phụ nữ đi vào căn hộ của hần. Nói cách khác, lần đầu tiên phá lệ đem con gái về nhà, mà Lê Tiểu Tiểu chính chính là cô nàng đặc biệt này .... "Oa!" Lê Tiểu Tiểu đi vào căn hộ, hai mắt lập tức sáng ngời. Căn hộ hần thực sạch sẽ, tuy rằng không lớn, nhưng mà trang hoàng tráng lệ, làm cho người ta nghĩ là đi nhầm 'phòng cao cấp dành cho tổng thống'. Phòng khách đặt các thiết bị cao cấp, phối hợp sô pha da trâu màu đen thượng đẳng. "Muốn uống cái gì?" Viên Hách Hần cười áo khoác tây trang trên người.

"Gì cũng được". Lê Tiểu Tiểu thuận miệng đáp, hai tròng mắt di chuyển quang sát chung quanh. Cô đồng nhin, tây xem, cuối cùng lại chạy vào phòng tắm xem xét, bốt đánh răng, dụng cụ khác, chỉ có 1 cái bốt với một dao cạo râu bằng điện và một cái ly. Xem tình hình, căn hộ này không có dấu mý nhân. Cô cuối cùng có thể thở phào một cái. Bước vào phòng tắm, hần vừa lúc nhìn thấy, về mặt Lê Tiểu Tiểu bộ dáng lắm là lắm lét, không biết cô đang làm cái gì. "Uống nước chanh không?" Hần đem cái ly đặt trên tay của cô. "Cám ơn". Lê Tiểu Tiểu cho hần một cái tươi cười, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng buông, căn hộ của hần không có dấu hiệu của phụ nữ. "Tôi chuẩn bị nấu bữa tối. Cô muốn cùng tôi ăn bữa tối không?" Hần vừa nói, vừa vội vàng tới phòng bếp. Trên mặt của Lê Tiểu Tiểu có biểu tình kinh ngạc:" Anhnh anh anh... Anh biết nấu cơm hả? Thật thần kỳ nha! Một tổng tài có tiền như anh thế nhưng tự mình xuống bếp à!" "Tôi cũng là người vậy, chẳng lẽ tôi không cần ăn cơm cũng sống được?" Hần cảm thấy vấn đề của cô có chút buồn cười, trong tay vội vàng bật bếp lấy nồi.

Lê Tiểu Tiểu đang cầm cái chén, chu cái miệng nhỏ nhắn:" Em nghĩ đến anh có người giúp việc lo mấy việc này". Cô đứng ở bên cạnh hần nói, nhìn hần động tác thuần thực, không giống như là hủ người. Oa, thật đúng là có đáng có về à! Cô ở một bên quan sát, khó kiếm được người đàn ông tự mình xuống bếp, cái này với hần hình tượng thật không phù hợp. "Chuyện nấu cơm này, tôi thích tự mình nấu". Hần xào nấu rau dưa, tiếp theo đem bỏ gia vị vào trong nồi. Mùi thơm bay dần ra bốn phía, khiến bụng của cô cũng kêu lên. "Nếu cô cảm thấy nhầm chán, xin giúp tôi lấy ra bát bàn". Hần chỉ vào một bên ngăn tủ. "Ờ". Lê Tiểu Tiểu bỏ cái ly xuống, tìm kiếm ngăn tủ, đem bát dao nĩa đều mang lấy ra để hết trên bàn, lấy xong rảnh rồi đứng ở một bên. Ngay lập tức, cô lại nhin không được mở miệng:" Anh thường nấu cơm cho phụ nữ ăn sao?" "Trừ mẹ của tôi ra, cô là người đầu tiên được thưởng thức cơm tôi tự mình làm". Hần cực giống đầu bếp chuyên nghiệp, chuyên chú xào nấu rau dưa, còn bỏ thêm rất nhiều hương liệu.

"Oa! Em thực may mắn". Xem biểu tình hần rất nghiêm túc, cô mới phát hiện ra ánh mắt mình bị hần hấp dẫn. Không biết tự bao giờ, cô thật sự dần dần bị hần hấp dẫn, không giống như lúc đầu vốn chỉ là muốn tiếp cận hần, ngược lại bị cá nhân hần độc đáo đầy mị lực hấp dẫn, đối với hần hết thấy càng lúc càng đề ý... Đây là là cái gọi là "thích" sao? Trong lòng tuy rằng chảy qua một cổ âm áp ngọt ngào, nhưng vẫn là có một loại cảm giác không nở. Bởi vì hần cùng cô làm việc đã một thời gian, nhưng cô vẫn là không hiểu nổi ý nghĩ của hần, làm cho cô giống như đi vào trong sương mù, quan hệ của bọn họ còn nhiều quỹ dị, rõ ràng đã tiếp nhận nộ hôn, vì cái gì hần vẫn là lạnh lùng như thế, làm cho cô thấy không được rõ ràng, không biết có nên tiếp tục đuổi theo hần hay không? "Còn chờ cái gì nữa?" Viên Hách Hần trên tay bưng ra một đĩa lớn mỹ ồng hải sản đặt trước mặt. "Nhớ anh nghĩ đến ngăn người". Lê Tiểu Tiểu lập tức đáp trả, mồm mấp vui đùa. Viên Hách Hần cười nhạt một tiếng, đem thức ăn đặt lên bàn, sau đó lại từ trong tủ chén lấy ra một chai rượu đỏ cùng hai ly rượu. Lê Tiểu Tiểu tự động ngồi ở trước bàn ăn, nhìn đĩa thức ăn đặt trước mặt, từng đợt mùi thơm dạt dào, làm cho bụng cô kêu to hơn. "Phải không?" Viên Hách Hần đem rượu đỏ rót vào trong ly, đưa cho Lê Tiểu Tiểu:" Tôi thực cảm thấy vinh hạnh." Lê Tiểu Tiểu tiếp nhận rượu, đem miệng ly đến gần môi, rượu hơi dính đến môi, một hương rượu nồng xông vào mũi, cô uống vài ngụm, phát hiện này rượu đỏ cực đỉnh, có hương vị ngọt.

"Dễ uống đúng không?" Nhìn thấy cô rất nhanh uống hết một nửa, hần cười giúp cô rót đầy ly. Lê Tiểu Tiểu gật đầu:" Dễ uống" "Ăn cơm trước". Viên Hách Hần cũng ngồi xuống, cầm lấy dao nĩa bắt đầu ăn bữa tối của mình Khó được có người cùng hần ăn bữa tối, loại kinh nghiệm này vẫn là lần đầu tiên. Hai người cùng nhau nói chuyện phiếm, hưởng thụ bữa tối..

"Anh, người này à..." "Rượu quá ba lượt, trong mâm thức ăn mới ăn hết một nửa, Lê Tiểu Tiểu trên khuôn mặt nhỏ nhắn đã có vẻ nhuốm hồng. Viên Hách Hần ngồi ở trước bàn ăn, nhìn Lê Tiểu Tiểu mặt đỏ giống như quả táo, gò má cùng với cái miệng nhỏ nhắn đỏ au. "Vì cái gì luôn không chút quan tâm?" Cô mở lớn mắt, như là thẩm vấn tội phạm, từ trên ghế đứng lên, dính vào trên người của hần. "Ừ..." Thấy cô lại tự động ngồi trên bắp đùi của hần, hần khẽ ngậm một tiếng.

"Ừ cái gì mà ừ?" Lê Tiểu Tiểu rất bất mãn với câu trả lời của Viên Hách, bàn tay ôm lấy cổ của hần, một thân mùi rượu hương hần đánh tới. "Em uống say". Hần tìm ra đáp án này, mới hiểu được từ lượng của cô có bao nhiêu kém. -"Em không có. Lê Tiểu Tiểu bĩu môi la hét!" Em rất tinh táo?" "Ờ?" Hần khiêu mí, một chút cũng không tin lời của cô. "Em thật sự rất tinh táo". Cô hai tay ôm lấy tuần nhan của hần, đôi môi mấp máy Không biết vì cái gì, chỉ cần nhìn thấy môi mông của hần, sẽ cảm thấy trước mắt xuất hiện một mâm mỹ thực, dự hoặc lấy cô nhớ lại khi hôn hần... Nhớ lại trước kia hai người hôn môi, cô thể nhưng cảm thấy có chút hoài niệm. "Em hiện tại muốn làm cái gì?" Hơi thở của hần nhẹ nhàng lướt qua khuôn mặt nhỏ nhắn không tỳ vết

của cô, chớp mắt hai người nhẹ nhàng chạm nhau, làm cho hân âm thầm nuốt nước miếng. Đáng chết, tiểu yêu tinh này! Cô luôn có như không khiêu khích hân, làm cho hân hết sức áp chế dục vọng trong bụng đối với cô. Chẳng lẽ cô thật sự nghĩ hân là một cái khối băng lớn, không có bất kỳ tình dục sao? Cô sai lầm rồi! Hân chỉ là không phải loại người tùy tiện. Nhưng gặp gỡ cô gái nhỏ tinh quái này, hân tựa hồ không có biện pháp sẽ liên tục gặp chiêu quấy phá. "Em nghĩ muốn hôn anh ....." Cô nhẹ thờ ra, hai tròng mắt đầy sương khép hờ, chủ động hé ra cánh môi phấn nộn, hôn nhiệt liệt lên môi mỏng của hân. Vừa chạm vào đến cánh môi phấn nộn của cô, hai tay hân lập tức nhanh chóng giữ lấy eo của nàng, đầu lưỡi trượt vào trong miệng nhỏ mềm mại của cô.

Cánh môi bị chiếm lấy không có biện pháp chống cự, chỉ có thể nhận hân trở nên hưng phấn hôn nồng nhiệt, trong miệng cảm thụ được đầu lưỡi hân linh hoạt. Lướt qua hàm răng của cô, hân gây nhẹ, hấp thụ dịch ngọt trong miệng của cô. "Ừm..." cô cảm giác ngực mình có một trận ớn lạnh, hai tay nắm thật chặt cổ áo của hân. cô muốn đáp lại nụ hôn của hân, lại bởi vì còn non nớt, chỉ có thể mút lấy môi mỏng của hân. Thời gian dần qua, cô gái trúc trắc này quả thực khơi mào dục vọng nguyên thủy nhất của hân, chống đỡ ở giữa hai đùi cô, nóng rực cảm thấy càng lúc càng rõ ràng. Ngọt ngào của cô, khiến hân bùng lên ngọn lửa nhiệt tình đánh úp lại không có cách nào chống cự. Cuối cùng, cô bối vì không thể thờ mà rời đi môi của hân, hai vai nhỏ nhún khê run, ngực cũng hỗn loạn. "Em như vậy liền thỏa mãn?" Mà hân vẫn còn tham lam khê liếm cánh môi, trở lại hương vị ngọt ngào trên môi Lê Tiểu Tiểu. Lê Tiểu Tiểu từng ngậm từng ngậm thờ phì phò, không nghĩ tới lại cùng hân hôn môi, khí lực trong cơ thể chẳng những bị hân hút hết, mà ngay cả lý trí của mình cũng thiếu chút cất thành hai nửa, dự hoặc lấy cô, hy vọng vĩnh viễn thưởng thức hương vị của hân... "Em..." Cô hai tay cầm lấy cổ áo của hân, thân mình bất an giật giật, lại phát hiện bắp đùi của mình có một cái gì đó, chính chống đỡ, chỉ cần cô thoáng vừa động, liền trở nên cứng rắn. Khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng càng lúc càng đỏ, cho dù cô có không biết chuyện nam nữ, thì cũng học qua chương trình giáo dục giới tính rồi. Lê Tiểu Tiểu biết mình câu dẫn dục vọng của Viên Hách, mà trong lúc đó dục vọng của hân chính là bùng bùng phấn chấn nhanh chóng đỡ ở bắp đùi của nàng

"Đầu lưỡi bị mèo cắn đi rồi?" Hân khiêu mi, hai tay càng dùng sức giữ eo cô: "Không phải em cảm thấy câu dẫn đàn ông là trò chơi rất thú vị sao?" "Em... Em không có"... Khí thế của cô nháy mắt giảm một nửa, biến thành con mèo nhỏ ngáp ngừng. "Không có?" Hân cười lạnh một tiếng, một bàn tay to nắm chặt cằm của Lê Tiểu Tiểu: "Động tác kia của em, không phải câu dẫn anh thì là cái gì?" Lê Tiểu Tiểu khê cắn cánh môi, nói không nên lời. Được rồi, cô ở trong lòng vụng trộm thừa nhận, cô vốn là có kế hoạch muốn câu dẫn hân, nhưng là, lúc này chính mình, lại không biết nên xuống tay từ đâu. Hôn nửa môi mỏng của hân đáp lại càng khiến cô có chút chân tay luống cuống, học viên mới nhập môn này, làm sao có thể đối đầu với chiến tích huy hoàng của đại ma? "Cái đó gọi là không kiềm chế được". Cô lấy khuôn mặt nhỏ nhắn vô tội nhìn hân, cái miệng nhỏ nhắn bị hân hôn đến có chút sưng, hôn nửa trên môi còn dính nước bọt, thoát nhìn thật mê người ngon miệng. Hân khê cười một tiếng, bàn tay to đặt trên đôi môi bị hân hôn qua "Em biết" kim lòng không đậu "bốn chữ này, có rất nhiều nghĩa đây?" ngón tay hân dọc theo cánh môi xinh đẹp, dần dần đi tới xương quai xanh của Lê Tiểu Tiểu. "Ừ..." bị ngón tay hân lướt nhẹ qua, thân thể của cô run lên: "Anh muốn làm cái gì?" thanh âm của cô mềm mại, như là dẫn hân cắn câu. Hân nhún mày, cuối cùng đem thân mình nhỏ nhắn bế lên.

"Chờ anh đem em ôm trở về phòng ngủ, em sẽ biết anh kế tiếp muốn làm chuyện gì!" Lê Tiểu Tiểu có cảm giác mình dần tan chảy thành một vũng nước đọng lại trên sàn

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Chương 5

Thân mình nhỏ nhắn xinh xắn được đặt nhẹ nhàng lên trên giường lớn mềm mại, khi da thịt chạm đến cái chăn như tơ lụa, ngực Lê Tiểu Tiểu vẫn giống như trống đánh. Viên Hách Hân nằm ở trên người cô, mặt trong ngón tay hơi thô ráp, đang vuốt ve qua lại trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, như là đang ngắm nhìn một thứ đồ quý giá. Xúc cảm ở mặt trong ngón tay dường như nồn nà, hôn nửa hoàn toàn không dính một chút phấn trang điểm nào, nói cách khác cô không có thoa chút phấn nào. Điều này làm cho hân kinh ngạc không thôi. Hân nghĩ đến trang điểm thiên phú của phụ nữ, cũng là bản năng. Nhưng không nghĩ tới làn da của cô đẹp đến mức làm cho hân giật mình, không cần bôi chút phấn mà cứ trong suốt như vậy, lại trắng mịn giống như sữa. Hai má như sữa bởi vì rượu quấy phá, như hai đóa đỏ ửng, thoát nhìn trong hồn nhiên mang theo chút yêu mị, giữa trán phồng làm hân đẹp mắt tươi cười. Cô thực say, hay là... Nhìn khuôn mặt cô cười khanh khách, mặt trong ngón tay hân dần dần chậm lại, cố ý vòng quanh giữa xương quai xanh của cô, tiếp theo từng cái từng cái cúc áo sơ mi của cô. Lê Tiểu Tiểu khê cắn cánh môi, bởi vì động tác của hân mà khê run. Ngón tay của hân ma sát da thịt của cô, cởi áo sơ mi trên người cô, lộ ra vai, cùng với bị Lace Bra bao trùm rất tròn. "Ừm..." Khi bị mặt trong ngón tay hân khê vỗ, thân thể của Lê Tiểu Tiểu giống như điện chạy qua, hai tay nhìn không được nắm chặt chắn. Hôn nửa khi hơi thờ hân phả lên mặt cô, cô cảm thấy nhiệt khí cả người sôi trào, tựa hồ có loại ma chủ đang gắt gao siết chặt lấy. "Em thật đáng yêu..." hân khê hôn môi cô, bàn tay trùm lên rất tròn của cô. Cách Lace Bra, bàn tay to của hân nhẹ nhàng xoa, một tay có thể nắm giữ bộ ngực của cô, cảm thụ rất tròn mềm mại.

Bàn tay to của hân không kiêng nể gì véo nhẹ bộ ngực cô, cuối cùng thoát đi nội y cả người, lộ ra một đôi nhũ hoa xinh đẹp no đủ. Tuy hơi nhỏ, lại trắng nõn mềm mại, hôn nửa tràn đầy mùi xà phòng tự nhiên. Mặt trong ngón tay hân chơi đùa nụ hoa của cô, phấn nộn dưới sự trêu chọc của hân dần gồng gượng đứng lên, bàn tay to còn lại là đi vào trong quần lót của cô, gọn gàng bỏ đi quần của cô, một bộ đồng thể xinh đẹp liền xuất hiện ở trước mắt hân. "A..." Lê Tiểu Tiểu thờ nhẹ một tiếng, lần đầu cảm giác được bộ ngực của mình tựa hồ đang phình to, ngón tay dài của hân phằng phật mang theo ma lực, làm cho cô cảm quan thần kinh dần dần buộc chặt. "Loại cảm giác này thoải mái không?" Ngón tay dài của hân vuốt khê nụ hoa, ngón cái còn nhẹ nhàng đè nặng, vòng quanh ở trên đầu. Thân thể của cô tựa như có con kiến gặm nhẹ, bộ ngực vì hân vuốt ve mà có chút nở, đầu ngón tay của hân nhẹ nhàng khiêu khích ở trên nụ hòa của cô, làm cho thân mình cô khê run. "Cảm giác... Có chút kỳ quái". Lê Tiểu Tiểu luôn không để cho bất luận kẻ nào chạm vào thân thể mình, bởi vậy hân trêu chọc làm cho cô cảm thấy miệng đắng lưỡi khô.

"Để cho anh ném thử hương vị của em". Viên Hách Hân há mồm ngậm một bên nhũ hoa của cô, đầu lưỡi ở trên viên tròn của cô bùng lên nhẹ nhàng

vòng quanh. Lê Tiểu Tiểu khê cắn cánh môi, nếu không làm như vậy, chỉ sợ tiếng kêu của cô sẽ càng lúc càng lớn. Đầu lưỡi của hân tựa như con rắn linh hoạt, có tiết tấu vòng quanh trên ngực của cô, cuối cùng còn dùng lực hút. Hàm răng của hân nhẹ nhàng nhấm nháp cô, làm cho miền nhũ mềm mại của cô nở căng, eo thon nhỏ như cành liễu cũng rục rịch không ngừng lắc lắc.

"Ừm..." cô thở nhẹ ra, không nghĩ tới hân lại nhẹ nhàng gầy dính nhũ hoa, cũng đủ để làm toàn thân cô như nhũn ra. "Bộ ngực của em thật mềm, thơm quá..." Viên Hách Hân lại dùng đầu lưỡi liếm chút. "Có người nào làm như vậy với em hay không? Hoặc là hưởng thụ em như vậy?" "Không... không có" - Lê Tiểu Tiểu thở khê, lắc đầu nói. "Nói cách khác, anh là người đàn ông đầu tiên của em?" Bàn tay to của hân đột nhiên bắt lấy miền nhũ của cô, phất chốc lại buông ra, tái diễn động tác năm ngón tay bấu chặt. "Ừ..." Cô nhẹ gật đầu. "Anh muốn chính miệng em nói, anh là người đàn ông đầu tiên của em!" Ngực khí của hân trở nên dòn dập, khăn khăn muốn cô lớn tiếng nói ra sự thật. "Anh... Anh là người đàn ông đầu tiên của em..." Cô mở một đôi con ngươi tràn đầy tình dục, trong miệng bởi vì bóp niết của hân mà hơi hơi phát ra ngâm nga. Chính mồm nghe được lời nói thật của cô, vẻ mặt của hân càng thêm hưng phấn.

Trở thành người đàn ông đầu tiên của cô, làm cho hân có loại cảm giác được ủng hộ, hy vọng trở thành người đàn ông đầu tiên chiếm cứ tâm linh cô. Tới nay, Cô thuộc về hân! Bàn tay to của hân tách ra hai chân khép chặt của cô, đi vào trong tam giác Lace bao lấy miệng hoa huyết xinh đẹp, bộ lông mềm mại nhô ra. Chính là cách cách Lace bên người có thể cảm nhận được bộ lông gãi động, cũng đi vào chỗ trống tam giác, ngón cái hân nhẹ nhàng hạ thấp xuống. "Ừm..." Thánh địa chưa từng có người xâm phạm qua, làm cho thân mình cô hơi hơi khấn trương cong lên, đầu ngón tay hân nhẹ chạm vào mẫn cảm trong quần lót, mới thoáng thử một chút, cũng cảm nhận được đóa hoa mềm mại. Vì thế hân dọc theo khe hở vuốt ve qua lại cao thấp, đi vào chỗ trống lại nặng nề chúi xuống, một loại làm cho cô không thể thờ dốc xông xao đánh úp lại, thân mình không tự chủ hơi hơi nghênh hợp với hân. "em thật đẹp..." Hân hôn cái miệng có hơi thở mùi đàn hương của cô, lấy đầu lưỡi hấp thụ mật ngọt trong miệng. Cô nhiệt tình đáp lại nụ hôn của hân, còn đang lên men trong cơ thể, làm cho cô không tự chủ đáp lại nụ hôn nhiệt tình của hân, mà thân thể cũng bởi vì hân khiêu khích, dần dần dấy lên ngọn lửa không thể dập tắt. Nhiệt tình của cô giống như mời hân, làm cho hân không kiêng nể gì tăng thêm lực đạo, liếm qua lại ở bên trong khe hở hẹp của cô. Đầu lưỡi cùng đầu ngón tay chầm ngời, làm cho cô nhìn không được phát ra âm thanh thật nhỏ. Hân rời đi cái miệng nhỏ nhắn của cô, lại một lần nữa ngâm lấy nhũ hoa của cô, khêu lấy đầu nhũ hoa đã găng gượng, khuấy động qua lại hai bên, không có vắng vẻ một bên nào.

"Ừm..." Trong lòng của cô không có cách nào phủ nhận loại cảm giác vui thích này, vì thế thanh âm dần dần phát theo bản năng, ngâm thanh kiều my. Đầu lưỡi qua lại hấp thụ mềm mại trên nhũ hoa của cô, cuối cùng lướt qua bụng bằng phẳng của cô, hạ xuống vô số nụ hôn nhỏ, một đường hôn đến bên trong bắp đùi của cô. Ngón tay dài rời khỏi hoa huyết của cô, lại hoàn toàn tách bắp đùi cô ra, sửa lấy đầu lưỡi đâm vào quần lót mềm mại. "Không... Không thể....." Thấy hân nâng hai chân cô lên đặt ở trên vai chấn, cũng làm cô không nhìn sót một động tác nào của hân.

"Không có gì không thể!" - Hân kiên quyết không để cô có động tác kháng cự, khur khur cố chấp hành động. "A..." Cô cảm giác được thân mình sắp hồng mướt, căn bản không có biện pháp chống cự. Cô chỉ có thể lui về sau, thẳng đến tấm lưng trần truồng chống đỡ trên gối đầu, lại nhìn hân thiên tình chôn ở giữa chân của mình rõ ràng hơn...

Nam nhân cùng nữ nhân ở trên giường, chỉ có thể làm ra chuyện sắc lang! Đầu lưỡi Viên Hách Hân thực linh hoạt dọc theo khe hở hẹp của quần lót, dùng sức đâm vào. không bao lâu, nước miếng của hân liền thấm ướt quần lót Lê Tiểu Tiểu, vẽ ra một dấu vết, bộ lông bên trong quần lót nhỏ Lace hồng nhạt, cũng vì hân nước bọt mà hiện ra rõ ràng. Đầu lưỡi hân cố ý dừng lại ở giữa khe hở hẹp, chỗ bao vây lấy tiểu hạch mẫn cảm

Lực đạo buông lỏng căng thẳng, kích thích hoa huyết trực trắc, chớp mắt, đầu lưỡi ta của hân liền ném được mùi vị đặc thù của nữ nhân, đó là hương vị khi động tình mới có thể phát ra. "U... um a..." Hai tay của Lê Tiểu Tiểu vẫn nắm chắc chắn, hoa huyết dần dần thấm ra hoa dịch, cùng nước bọt hân hòa trộn thành một khối. Cuối cùng, hân cỡi quần nhỏ Lace, bộ lông giữa bắp đùi đã sáng trong ướt át, không biết là nước miếng của hân, hay là ngọt dịch.

Quần lót bị hân vớt sang một bên, lộ ra mui thịt xinh đẹp, ánh vào trong mắt hân. Hân lấy đầu ngón tay nhẹ nhàng đẩy ra hai bên đóa hoa, bên trong là màu hồng phấn xinh đẹp, hoa huyết hơi nhô lên, chỉ dùng đầu ngón tay hơi lách vào, khiến cho cả người cô phát run. Mẫn cảm của cô ngoài dự liệu của hân, làm cho hân tìm hiểu đầu lưỡi, nhẹ che ở trên hoa huyết mềm mại. "A... A..." Đầu lưỡi của hân vừa chạm đến hoa huyết của cô, khiến cho thân thể cô phần khởi trào dâng. Đầu lưỡi trắng mịn chen vào giữa hai bên mui thịt bao lấy hoa huyết, khêu lấy hạch nhỏ dần dần sung huyết phồng lên, không bao lâu, nước miếng của hân cùng ngọt dịch giao hòa cùng một chỗ. Hân ném được mùi vị độc đáo của hoa dịch, không ngừng thăm ra, đầu lưỡi hân câu vào trong miệng, tham lam hấp thụ chất lỏng của cô. Hoa dịch nóng bỏng, vì đầu lưỡi linh hoạt của hân mà không ngừng chảy tràn, cuối cùng hân không kịp hút vào, dính vào khoe miệng hân. Vách tường non mịn vì dị vật kích thích, mẫn cảm co rút lại, hoa huyết đã ướt át mà tràn ra màu sắc hồng phấn. Chắt lỏng đầy đủ không ngừng thấm ra từ giữa khe hở hẹp, cuối cùng đầu lưỡi của hân liên tục chiến đấu ở nhiều nơi đến trong miệng nhỏ của cô, nhẹ nhàng xâm nhập hoa huyết của cô.

"A... A..." Thân thể của cô vì một trận lại một trận gãi ngứa mà không ngừng giãy dụa. Cô nửa nằm ở trên giường, cúi người liền nhìn thấy đầu của hân chôn ở trong bắp đùi cô, còn nghe được thanh âm rung động hân hút chặt chặt. Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ cả lên, gọi lên nhiệt tình trong cơ thể, tất cả đều hiện ra trong tim cô. Cái miệng nhỏ nhiệt tình không ngừng mà phát ra hương vị tình dục ngọt ngào, chất lỏng ngọt vì đầu lưỡi linh hoạt của hân mà không ngừng vẽ ra nước đọng. Nhiệt tình của cô ra ngoài dự liệu của hân, vì thế hân rời đi miệng nhỏ của cô, ngay sau đó đầu ngón tay tiến vào trong vách tường phấn nộn của cô. Đầu ngón tay của hân không mềm mại như đầu lưỡi, hơn nữa hân cố ý gấp các đốt ngón tay lại, liếm trung tâm hạch nhỏ của cô, làm cho tứ chi của cô cơ hồ hoàn toàn buộc chặt. "A... A..." Cô cảm thấy đầu ngón tay dài của hân vung lên gãi ngứa lớn hơn nữa. "Ừm... U a..." "Như vậy có phải còn thoải mái hơn hồi nãy nữa sao?" Hân nuốt vào nước bọt trong miệng, cùng chất lỏng cũng đang thấm ra hạ thân của cô. "Có muốn anh cho em nhiều nữa hay không?" "Muốn..." ý thức của cô bắt đầu mê loạn, tác dụng của rượu làm cho cô thiếu lý trí, mà bị hân khơi lên dục hỏa ném đi rụt rè.

"Như vậy thực thoải mái, đúng hay không?" Ngón tay dài của hân cố ý xoa nhẹ bóp niết vòng quanh hoa huyết của cô, chất lỏng ngạt ngấy nương theo đầu ngón tay của hân, làm cho vách tường có vẻ mềm mại co dãn. "Thật, thoải mái..." Đôi nhũ hoa của cô nở khổ sở, vì thế hai tay nhẹ nhàng che ở rất tròn của mình, muốn tiêu mất khó chịu này. Thấy cô nhiệt tình đáp lại cùng với tay nhỏ bé chủ động, hân khê cười một tiếng, ngón tay dài lại tăng thêm lực đạo.

"Thì ra em cũng là một cô bé dâm lăng, anh sẽ không khách khí tiếp tục đùa bỡn thân thể em." Hân nhẹ thờ khí ở bên tai cô, tiếp theo lại chen vào ngón tay thứ hai. Trò hay, kỳ thật vừa mới bắt đầu — Sau khi đẩy ra mui thịt trắng mịn, một ngón tay đã muốn trêu đùa hoa huyết không no của cô, hân lại

xâm nhập ngón giữa, lấp đầy cái miệng nhỏ nhanh tắc nghẽn. "Ừm a..." Thanh âm ngậm nga xinh đẹp của cô ở trong phòng, thoải mái mà khẽ cắn cắn môi.

Nghe được trong miệng của cô phát ra thanh âm ngọt ngào xinh đẹp mê người, bụng dưới của hắn cũng đã bùng bùng phản chấn, dựng đứng ở trong đũng quần mình. Một bên hắn lấy hai ngón tay dài rút ra đút vào bên trong hoa huyết của cô, một bên rút đi quần áo trên người, làm cho nam căn sung như được giải thoát. "Bé con dám dâng, có cảm giác gì sao?" Hắn thấp giọng hỏi, ngón tay dài không có chậm lại, ngược lại luật động dần dần nhanh hơn. "A... A..." Cô nhẹ nhàng nâng lên cái mông, bản năng phối hợp với tốc độ của hắn. "Có... thật tê dại..." "Tê dại?" Hắn khẽ nhếch cười, cuối cùng lại cố ý tăng thêm lực đạo, tốc độ dần dần chậm lại, trêu chọc qua lại trong cơ thể của cô "Là thế này phải không?" Hắn tăng thêm lực đạo, khiến cho cô cảm giác được đau đớn, nhưng lại lại mang theo cảm giác tê dại khó có thể dùng ngôn ngữ diễn tả "Vâng... Thật thoải mái..." Cô nhẹ giọng ngậm nga, hưởng thụ hắn vì cô gọi lên vui thích. Nhìn biểu tình thư thái như vậy của cô, hắn như một đứa nhỏ phá hư, giống như trò đùa dai rút ngón tay dài ra. Trong cơ thể cô nhất thời phảng phất bị rút đi hư không, trong khoảng thời gian ngắn tựa như không khúc gổ di động chìm trong nước. "Hách Hàn..." cô giống mèo nhỏ lắm bầm tên hắn, nháy một đôi con ngươi đen vô tội nhìn hắn. Hắn đề lên thân thể của cô, làm cho cực đại mình chống đỡ tại hoa nhị của cô. Lúc dị vật cực đại chống đỡ ở giữa chân tâm trắng mịn của cô, cả người cô lại run lên, thấp thờ phỉ phò.

"Muốn anh tiếp tục sao?" Hắn cố ý hôn nhẹ gương mặt của cô, bàn tay gầy nhẹ đầu nhũ hoa mềm mại của cô "Muốn..." Cô không chút do dự gật đầu, dòn dập thờ phỉ phò. "Em muốn gì?" Hắn cố ý vờn đầu lưỡi, liếm quanh vành tai của cô. "Em... Em không biết..." Cô khóc lên, thân thể nóng đến giống quả cầu lửa, thiếu an ủi của hắn, cô thật sự cảm thấy thật khó chịu.

"Nói em muốn anh, muốn anh tiếp tục bỏ tay vào bên trong hoa huyết của em, muốn anh hung hăng đùa bỡn em..." Hắn nói ra câu chữ làm cho người ta đỏ mặt. Cô khẽ lắc đầu, cảm thấy mặt đỏ tai hồng. "Không có nói, anh sẽ không giúp em." Hắn liếm liếm môi cánh hoa của cô, dùng con ngươi đen nóng bỏng nhìn cô. "Em muốn anh..." Cô không còn cách nào, hai mắt doanh ra quang mang cầu xin. "Muốn anh bỏ vào bên trong hoa huyết của em, hung hăng đùa bỡn em..." Hắn nghe được câu xin của cô, bàn tay lại che ở trên hoa huyết của cô. "Bây giờ anh bỏ vào rồi, em muốn anh chơi em như thế nào?" "a..." cô cảm thấy ngón tay dài chen vào vách tường mềm mại "Giống, giống như vừa rồi..." "Vừa rồi là loại nào?" Hắn lại cố ý rút ra, ngược lại vuốt khẽ bên trong khe hở hẹp hoa huyết. "Giống như vậy sao?" "Không, không phải..." Cô thờ khẽ, tuy rằng như vậy cũng thực thoải mái, nhưng mà hoa huyết ngứa ngáy khó nhìn, vì thế chất lỏng thăm ra càng nhiều. "Như vậy... thật là ngứa..." "Anh phải làm như thế nào?" Hắn cố ý khi dễ cô, nhìn tay động tác biểu tình luống cuống của cô. "Lấy, chán ghét..." Cô hờn dỗi nhìn hắn. "Em thật sự khó chịu, không cần bắt nạt em..."

"Em rất gấp, thật sự không muốn anh tiếp tục bắt nạt em sao?" Hắn tà ác mở miệng. "Nếu không cần, anh sẽ dừng lại ..." "Không cần..." Cô cắn môi, lắc đầu nói. "giúp em đi..." "Em lại chưa nói muốn giúp như thế nào." Hắn miễn cưỡng mở miệng, ngón tay dài còn cố ý chạm nhẹ vào khe hoa huyết mẫn cảm. "Dùng ngón tay dài của anh, bỏ vào..." Cô thờ khẽ, "Người ta muốn, thật sự muốn... Muốn nhanh hơn đến chết mất." "Nghiêm trọng như vậy?" Hắn hơi gọi chút cười ngón tay dài của hắn rút cục tiến vào bên trong vách tường hoa của cô, chưa đến vài giây lại xâm nhập thêm hai ngón tay. Ba ngón tay tuy rằng có chút hơi thô, nhưng lấp đầy hư không của cô. Cô thờ hốc kinh ngạc, cảm giác như vậy chưa từng từng có, lại kịp thời thư giải khó nhìn khó hiểu của cô. Hai tay cô leo lên trên cổ của hắn, mặc kệ chất lỏng nóng bỏng đầy đủ có thể chảy tràn trên giường hay không, chỉ để ý cảm thụ hắn mang đến khoái cảm cho cô. Lần này hắn không đụng chạm vào cánh hoa của cô, trực tiếp đâm vào trung tâm hoa huyết, chẳng qua còn chưa đạt tới sâu kín, đã bị một tầng lá mỏng ngăn cản. Đó là tượng trưng tâm thân xử nữ, cho nên hắn cũng không có mạnh mẽ tiến vào. "A... A..." Thân thể mềm mại của cô theo động tác của hắn kịch liệt đong đưa.

Lực đạo của hắn từ cạn nhập sâu vào, tốc độ theo tiếng ngậm của cô càng lúc càng nhanh, ở giữa vách tường mềm mại rút ra đút vào, cảm nhận được huyết đạo không ngừng hấp thụ ngón tay dài của hắn. Hắn càng lúc càng kịch liệt, tượng tượng nhiệt thiết của mình ở trong cơ thể cô mang đến thoải mái cỡ nào... Hắn rất muốn rút ngón tay dài ra, lấy nhiệt thiết thay thế cho đầu ngón tay dài, nhưng cô là xử nữ, hắn quyết định vẫn nên nhìn dục vọng của mình một chút trước, làm cho cô nếm được tư vị khoái cảm. Hắn và cô cùng nhau đã rất lâu, cô khiêu khích nhẫn nại của hắn. "A, a..." cô phóng dăng kêu to, giữa hai chân truyền đến một trận tê dại, mà ngay cả trên đầu nhũ hoa cũng sung khổ sở. "Không, không cần..." Một cổ triều không hiểu dâng lên đánh úp lại rất nhanh bao phủ cô, cô không thể ngăn cản động tác của hắn, chỉ có thể đóng đưa thân thể trái phải, làm cho cao triều kia xâm chiếm toàn thân của cô. Cô vô lực duỗi thẳng hai chân, thân thể cứng ngắc, lại bởi vì hắn rút ra đút vào mà cuộn lại đứng lên. "Nhanh tới cao trào như vậy?" Hắn nhìn hoa huyết sung đỏ căng của cô, cũng không có rút ngón tay ra, ngược lại tốc độ trừu đưa so với vừa rồi đâm vào nhanh hơn. "A ——" Cô vô lực lại tiếp nhận càng nhiều, yêu mật bên trong hoa huyết như là không bị khống chế ở trong khe hở từ ngón tay của hắn đổ ra. Lúc này, hắn mới dừng động tác lại, nhìn cô há miệng thờ dốc. Cánh hoa tươi mới của cô chậm rãi chảy ra chất lỏng ngọt ngào, đang động lại thành một vũng nước.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Lê Tiểu Tiểu vô lực xụi lơ ở trên giường, cảm giác yêu mật giữa đùi không thể khống chế chảy ra, nhưng cô lại chỉ có thể nhử mờ mờ thờ dốc.

Nhưng Viên Hách Hàn lại không nghĩ cứ như vậy buông tha cho cô, ngược lại nắm bắt đùi cô lên, to dài cực đại nháy mắt trượt vào trong cơ thể cô, động eo một cái, nhiệt thiết to dài liền nhập vào bên trong hoa huyết của cô.

Cách hoa chật hẹp tắc nghẽn bị tách ra, ngang nhiên khiêu khích nhiệt thiết to dài của hắn, cứ như vậy xò xuyên qua hoa huyết của cô.

Sung nóng rực chật ních miệng hoa của cô, loại cảm giác này không mang đến sung sướng giống ngón tay dài, ngược lại có một loại nhiệt mớng càng kiên đỉnh.

“A.....” Lê Tiểu Tiểu thở hộc kinh ngạc, còn chưa khôi phục lại thần trí, lại bởi vì hân xâm nhập mà tan rã, đôi mày liễu hơi hơi nhăn lại.

Thấy cô hơi hơi nhíu mày, hân cũng ngừng đóng đưa lưng, ngược lại cúi đầu nhìn nét mặt cô.

“Rất đau?” Hân yêu thương thấp giọng hỏi, không nghĩ dùng lực đạo chiếm đoạt cướp lấy cô.

“Ừ..... Không thoải mái.” Cô khẽ cắn cánh môi, có chút khổ sở không thở nổi.

“Không thoải mái như thế nào? Anh làm đau em?” Thiếu đi tà khí vừa rồi, hân ôn nhu hỏi người con gái nhỏ nhắn đáng yêu dưới thân hân.

“Anh.....” Cô ngưng ngưng đỏ hai gò má. “Thật lớn, em cảm thấy thật đau.....”

Nghe được cô thành thực lên án, hân nhin không được cười khê lên.

“Đau là nhất định có.” Hân khẽ hôn môi cánh hoa của cô một chút. “Lần đầu tiên sẽ luôn không thích ứng, nhưng anh thề, chờ một chút em có thể thoải mái hơn gấp bội so với vừa rồi.”

“Nhưng mà.....” Cô vừa rồi đã giằng co trong chốc lát, hân không làm cho cô khìp thở, lại tiếp tục đùa bỡn cô như vậy.

“Ừm.....”

Lời của cô còn chưa nói ra khỏi miệng, bởi vì hân đóng đưa, lại bị cắt đứt suy nghĩ.

Hân nằm ở trên người cô, trong ngực đè nặng hai luồng miên nhũ, hôn cổ cô, hai tay nâng lên mông cánh hoa của cô, không ngờ chỗ hai người giao hợp kè sát như thế.

“Đau.....” Cô thở nhẹ một tiếng, hoa huyết rõ ràng chuẩn bị kỹ càng cho hân, nhưng nhiệt thiết rất nhanh tiên vào làm loạn, cọ xát vách tường non nớt của cô, khiến lần đầu hoan ái cô không thể thừa nhận.

Này so với ngón tay vừa rồi còn mẫn cảm, hơn nữa nhiệt thiết bùng bùng phần chân của hân cứng rắn như sắt, thẳng đảo trong hoa tâm của cô.

Hân thẳng tiến, làm cho cô cảm thấy miệng hoa nở căng tràn đầy, lại không chiếm được thư giãn, giữa hai chân lại truyền đến đau buốt nhức nhối.

Mười ngón tay của cô nhanh bám lên phần lưng của hân, đâm vào trong da thịt của hân, vẫn không có biện pháp khiến hân rời khỏi trong cơ thể mình.

“Không, không nên cử động..... Em rất đau.....” Cô cắn răng hô, thân mình chấp tay lên.

Hân dùng sức thẳng tiến một cái, phá rách tấm màng mỏng trong hoa huyết. Hân hét lớn một tiếng, gất gao ôm lấy cô. “Ràng nhin ràng nhin sẽ không đau.....”

“Gạt người..... Đau quá!” Cô há mồm cắn bờ vai của hân, muốn hân dừng động tác kẻ tiếp.

Nhưng hân cũng không phải là người vì cô quát to mà đình chỉ tiến vào miệng huyết tràn ngập thủy dịch, sau khi cực đại lấy đỉnh xuân dịch, lại thuận lợi chưa đi vào bên trong hoa huyết.

Cuối cùng sau khi toàn bộ nam căn nhập vào, hân bắt đầu đóng đưa thất lưng, khi mờ khi tỏ rút ra đút vào.

Không kịp làm cho cô cảm thụ tình ái tuyệt vời, hân bắt đầu lướt động thân thể mình, ở trên người cô tẩu lên tiết tấu tuyệt vời.

“Ừ..... bên trong em thật thoải mái, thật chặt.....” Hân khẽ hô, bắt đầu rong ruổi ở trong thân thể cô.

Trong hoa huyết trung truyền đến đau khổ xé rách, nhiệt thiết thô to ma sát bên trong huyết đạo, cảm thụ được gay sát to dài tăng vọt, từng đợt lại từng đợt tập kích hoa tâm.

“Ừm..... a.....” Cô bắt đầu phân không rõ đó là đau đón hay khoái cảm, chỉ có thể không ngừng theo tiết tấu của hân mà đón ý nói hòa hân.

Dục vọng giữa hai chân, làm cho cô vô lực leo lên bên eo của hân, làm cho nhiệt thiết hung mãnh lại cuồng vọng thôi đưa, làm cho hoa huyết rất nhanh ngâm lấy hân.

Hạch nhỏ không ngừng phun ra nuốt vào nhiệt thiết hân, rút ra một nửa, còn có thể nhìn thấy sợi tơ chất lỏng nhiệt tình ôm lấy, có hương vị ngọt ngào, cùng với lớp mô hồng nhợt trên người cô mà phát ra hương.

Thân thể của cô thực mềm lại nhỏ, hạch nhỏ giữa hai chân lại nhanh tắc nghẽn khiến hân thiếu chút nữa phát tiết, vách tường non nớt mềm mại bao trùm lấy nhiệt thiết của hân, làm cho hân sau khi nhập vào lại không muốn rút ra.

“A a, a.....” Cô cảm thấy nhiệt nóng to lớn của hân không ngừng va chạm vách tường hoa huyết của cô, không ngừng lách vào mại nhẵn bên trong hoa huyết, một cổ khoái ý dần dần hiện lên cuối thần kinh của cô.

Lực đạo của hắn một lần lại một lần gia tăng, giống như muốn xỏ xuyên qua trong toàn bộ cơ thể cô, làm cô chỉ có thể nghiêng hợp với động tác của hắn, một đôi chân mảnh khảnh cũng gắt gao siết chặt lấy bên eo hắn, làm cho hai người chặt chẽ liên tiếp cùng một chỗ.

“Bảo bối, em thật nhỏ, thật mềm mại.....” Hắn dùng lực đung chạm hoa tâm, muốn chiếm cứ tất cả hoa huyết mềm mại.

“Cảm giác..... Trở nên thật kỳ quái.....” Cô thờ khê như tờ, cảm giác một cỗ run rẩy từ trong cơ thể mãnh liệt luồn lên, hiện đầy bên trong tứ chi, mà cô cầm chặt bàn tay của hắn, cũng hơi hơi nắm thành quả đấm, vô lực tiếp tục leo lên.

Khí lực của cô dần dần biến mất, cả người như trôi nổi trong không trung, đành phải lấy hai chân dùng sức kẹp chặt hắn, sợ hãi rất nhanh liền té xuống đám mây, cũng sợ bất không được cái gì.

Thân thể mềm mại mịn màng dưới thân phát tán mùi thơm đặc hữu của thiếu nữ, chui vào hơi thở của hắn, càng làm hắn không khống chế được, không ngừng dùng sức đảo loạn hoa huyết của cô.

U cốc không ngừng thấm ra hoa dịch, trơn mềm giống tựa như thủy động, làm cho hắn có thể huân lợi trườn đưa ở trong đó.

Lúc lý trí ngập chìm trong tình dục, tình yêu đẩy cô đến cao trào, không ngừng thờ gập, cảm giác từng đợt song ập đến, thân thể bắt đầu chủ động phối hợp động tác của hắn.

“Nhìn em xem, đây không phải là biết điều phối hợp lại sao?” hắn cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đầy khát vọng của cô. “ Bé con dâm lăng, thoải mái không?”

“Ừm, thật thoải mái.....” Thân thể của cô không ngừng luật động, một đầu sợi tóc cũng bay lên, toàn thân giống như muốn hòa tan ra.

Hắn mãnh liệt cử động vào trong tiểu huyết ngập nước của cô, tiến tiến xuất xuất, trên nhiệt thiết chẳng những có bọt nước trong suốt, còn có vết máu đẹp đẽ, đó là máu trinh của cô.

Cảm giác khô nóng lại trở lại trong cơ thể nhỏ nhắn xinh xắn của cô, tựa như một mồi lửa, cơ hồ đốt cô thành tro bụi, không có bất kỳ khí lực phản kháng.

Nhiệt thiết ở trong cơ thể cô rút ra đứt vào, mỗi một cái đều làm cô phát ra tiếng ngâm hồn loạn khoái cảm, nghe vào tai hắn càng thêm câu dẫn mị hoặc.

“A..... A..... Em không được.....” Cảm thấy đợt thứ hai cao trào của cô, cơ hồ sắp bởi vì động tác của hắn mà bất tỉnh.

“Không cần, van cầu anh buông tha em.....”

Cầu xin của cô không có làm hắn thương tiếc, ngược lại lại lôi ra khát vọng tiềm tàng của hắn, càng thêm cuồng liệt rong ruổi trong tiểu huyết non nớt của cô.

“Chậm, chậm một chút.....” Từng trận khoái cảm hiện lên trong thân thể của cô, lúc dục như bão táp cháy sạch trong u cốc xuất hiện một trận tê dại khó nói lên lời.

Cuối cùng, cô cơ hồ không còn bất kỳ ý thức gì, bản năng gắt gao ôm lấy hắn, tùy ý một cỗ khoái cảm thổi quét toàn thân cô so với vừa rồi còn mãnh liệt hơn.

“ A —— a —— người ta không được á!”

Cuối cùng, cô đỏ mặt khóc ròng, thân mình mềm hoá dưới thân hắn, không còn khí lực tiếp tục chống cự động tác của hắn. Kiên đỉnh của Hắn ma sát vách tường mềm mại của cô, nhiệt thiết rút ra đứt vào thoải mái, luật động nhanh chóng đâm vào trong u cốc, cuối cùng hắn nắm chặt eo cô, lấy tốc độ hung mãnh đung chạm chân tâm của cô.

Đột nhiên, một trận phát tiết mãnh liệt đánh úp về phía hắn, hắn cúi người ôm thân thể của cô, vùi vào thật sâu bên trong con đường u tối, phun ra đầy tinh hoa nhiều dịch.....

Lê Tiểu Tiểu mệt mỏi nằm nghiêng ở trên giường, một đôi tay to đặt trên thắt lưng, ôn nhu ôm lấy cô. không bao lâu, nam nhân trên giường đứng lên, cầm lấy khăn giấy một bên chà lau vết máu giữa hai chân cô, cùng với chất lỏng vẫn đục hắn lưu lại.

Viên Hách Hàn không nghĩ tới bộ dáng non nớt của Lê Tiểu Tiểu, ngược lại câu dẫn ra bộ mặt dã thú của hắn, làm cho hắn muốn một lần lại một lần giữ lấy cô.

Nhìn thân thể cô tràn đầy ứ xanh, hắn giảm nhẹ lực đạo, nhẹ nhàng chà lau qua lại sạch sẽ ở trong bắp đùi của cô, làm cho cô có thể ngủ một giấc thật tốt.

Sau khi chà lau sạch sẽ, hắn ôm cô vào lòng, mới phát hiện thân thể của cô nhỏ nhắn xinh xắn như thế, phảng phất như một đứa trẻ làm cho người ta yêu thích không ngừng buông tay.

“Ừm.....” Lê Tiểu Tiểu hơi mở hai tròng mắt, phát hiện Viên Hách Hàn đang ngắm nhìn cô. “Đau quá.....”

Cô giống như một đứa trẻ bĩu môi la hét, tuyệt không ngờ, hóa ra làm tình mệt mỏi như vậy.

“Thực xin lỗi, anh làm đau em.” Hấn yêu thương nhẹ vỗ về mái tóc của cô. “Nhưng mà, về sau em sẽ quen loại cảm giác này, thậm chí sẽ còn yêu thích.”

Cô xoa xoa hai mắt, hừ hừ.” Em mới không yêu loại cảm giác này.....” Cô quật cường cãi lại, khuôn mặt nhỏ nhắn lại đỏ hồng lên.

“Aa” Hấn vừa nghe, lập tức lại phốc lên người của cô. “Em thật sự cảm thấy loại cảm giác này không thoải mái?”

“Chán ghét! Anh tránh ra.....” Cô tỉnh rượu, bây giờ cô thực thanh tỉnh. “Bây giờ em không uống say, anh không thể lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn.”

“Rõ ràng là em tiểu lăng này câu dẫn em bé của anh.” Bàn tay to của hấn lại xấu xa vuốt ve tiểu hồng đầu trước ngực, một tay kia ôm bên eo cô.

“Dừng tay!” Cô tức giận muốn xoa sạch ma trảo đến từ sau lưng, bên tai lại cảm giác được hơi thở ấm áp của hấn.

Đầu lưỡi của hấn thân mật thăm dò vành tai khéo léo nhắn nhủ, cũng lấy răng nanh gặm nhẹ, làm cho cô kim lòng không đậu phát ra tiếng nước nỏ mê người.

“Em xem, thanh âm của em lại đang hấp dẫn anh.....” Hấn cố ý vuốt khe đỏ đầu của cô, .

“Không có.....” Cô nửa ngồi ở trên giường, tấm lưng trần truồng tựa vào lồng ngực hấn, trước ngực bởi vì hấn trêu chọc lại bắt đầu hơi nở căng.

Ô..... Cô chán ghét loại này cảm giác quỷ dị này!

Tay hấn như có ma lực, chỉ cần chạm vào thân thể hấn, là có thể câu dẫn tất cả hỏa diễm trong cơ thể cô.

Bắt đầu dĩ nộ hôn của hấn có tính xâm lược làm người ta không thể kháng cự xâm lược, lại ý đồ dùng nam tính mị lực của hấn đập nát phòng bị của cô, làm cho dục vọng cùng khát vọng của cô không có chỗ có thể trốn.

“Còn nói không có? Em xem, thân thể của em so với miệng em còn thành thật hơn.....” Bàn tay to của hấn cố ý tìm đến khe nhỏ giữa chân cô, lục lợi chỗ bộ lông.

“A.....” Cô khinh hô một tiếng, khi muốn phòng bị, cũng không còn kịp rồi.

Bàn tay của hấn đã đi tới chân tâm của cô, dùng sức mở bấp đùi cô ra, lộ ra miệng hoa có chút cảm thấy thẹn, đầu ngón tay rất nhanh liền thăm dò vào bên trong tiểu huyết.

“Bảo bối, em so với tưởng tượng của anh còn nhiệt tình hơn.....” Hấn cố ý lấy đầu ngón tay càn quấy trong cơ thể của cô, rất nhanh lại có tiếng nước chập chập.

“Ừm.....” Cô cảm thấy rất thẹn, không nghĩ tới thân thể luôn biểu hiện khát vọng nhanh như vậy, làm cho cô không thể tiếp tục che dấu.

“Anh sẽ làm cho em cảm thấy sung sướng, chỉ có anh mới có thể thỏa mãn em” Yêu dịch trong suốt lấy dính ngón tay của hấn, chứng minh cô có cảm giác với hấn. “Em xem, anh mới sờ em vài cái, em liền ướt như vậy.....”

“Không.....” Cô lắc đầu, không muốn thừa nhận thành thực của thân thể mình, còn tiếp tục gầy dựa đến cuối cùng.

“Còn muốn kháng cự anh” Hấn lại cố ý mở lớn bấp đùi của cô ra hơn nữa, làm cho cô có thể nhìn thấy bàn tay to của hấn càn quấy ở trong tiểu huyết của cô. “Em cúi đầu nhìn một cái, tiểu huyết của em không phải là cũng đáp lại anh như vậy.”

“Anh.....” Cô khẽ cắn cánh môi, không nghĩ tới tên đàn ông giống như khối băng này, thế nhưng lại nói ra câu nói mập mờ như vậy. “Anh nói chuyện thật hạ lưu.....”

“Anh còn có thể hạ lưu hơn đây!” Hấn khẽ cười một tiếng, đảo qua hình tượng mặt lạnh phía trước, ở bên tai của cô nói lời phóng đảng. “Em xem, tiểu huyết của em đối bụng đến nỗi phải nhanh nuốt ngón tay của anh vào, yêu dịch kia vẫn chảy ra, ướt hết tay anh.....”

“Đừng như vậy.....” Cô khẽ ngâm ra tiếng, chỉ là ngón trỏ gây xích mích, cũng đủ để nảy sinh ngọn lửa trong cơ thể của cô.

“Muốn anh đừng như thế nào?” Hấn cố ý lấy tay cánh nhẹ nhàng vuốt phẳng đầu nhũ hoa của cô, đỏ đầu nho nhỏ nở rộ càng đỏ tươi đẹp, thân thể phản nộ cũng nhiễm một tầng đỏ bừng.

Hoa nhị non mịn bởi vì vuốt ve của hấn không ngừng thấm ra hoa dịch, không lâu sau đó, hoa huyết bắt đầu sung huyết lồi lên, mà ngay cả cánh hoa cũng tươi mới ướt át.

“Đừng.....” Cô dựa vào chút lý trí cuối cùng thấp kêu, hai tay cầm lấy cánh tay hấn.

“Anh dừng.” Hấn dừng lại động tay lui về sau, lại nắm tay phải của cô lên, làm cho bản thân cô che ở phía trên miệng hoa. “Nhưng em cảm thụ chính mình nóng ướt đến mức nào.....”

Thân thể của cô phút chốc cong lên, khi đầu ngón tay của cô vừa chạm vào sâu trong u cổ, cô hận không thể lập tức chui đầu vào động.

“Trả lời anh, em cảm thấy thế nào?” Hấn cố ý ở bên tai cô thổi khí.

“Thật, thật ướt. ....” Thanh âm của cô tinh tế nhỏ nhỏ, ánh mắt bị hấn kích thích có chút tan rã.

“Có biết bộ vị em sung đỏ như thế nào hay không?” Hấn như một thầy giáo, dạy cô lục lọi thân thể của mình.

“Ừm. ....” Ồ nhẹ đầu cái, đồng thời tay nhỏ bé di động, bàn tay của hấn cũng di động theo, đi tới hoa huyết.

“Vậy ra nơi này của em muốn bị sờ nhất, có phải hay không?” Hấn không có buông tay nhỏ bé cô ra, ngược lại khiến cô an ủi mãi cảm như thế nào.

“Ừ. ....” Cô nhẹ nhàng gật đầu, suy nghĩ bị nhiệt tình nhồi, khát vọng động tác động tác kế tiếp của động tác.

Hấn làm cho ngón giữa của cô nhẹ nhàng ấn vào bên trong hoa huyết của cô, lấy chiều như kim đồng hồ không ngừng xoa nắn, rất nhanh cô sẽ không tiếp tục phản kháng, ngược lại trở nên thực chủ động.

“Ừ. ....” Cô nhịn không được khẽ ngậm, thoải mái mà thờ ra.

“Thoải mái sao?” Hấn ở bên tai cô ôn nhu hỏi.

“Thực thoải mái. ....” Cô mê loạn gật đầu, đầu dựa vào ngực hấn, thân thể bởi vì hưng phấn mà khẽ run.

Trong mắt của hấn lóe ra hỏa diễm, bụng dưới cũng bởi vì thanh âm ngọt ngào mê người mà đình thần lập địa.

Mông trắng chống đỡ lửa nóng của hấn, trong tai nghe hô hấp hỗn hển của hấn, cô cảm thấy thế giới này lại bắt đầu xoay tròn, tất cả rớt rã tan thành mảnh nhỏ, không còn bất kỳ trói buộc với cô.

“Có phải cảm thấy thân thể vẫn thực thực hư hư đứng không?” Hấn nhẹ giọng hỏi, bàn tay to đem cường chế tay nhỏ bé của cô tách ra.

Cô cắn môi, dùng sức thờ phi phò, nhức môi giữa hai chân làm cho cô muốn tiếp tục. “Em. .... Em muốn. ....”

Hấn tươi cười nhìn cô, hai tay từ bên eo ôm lấy cô. “Nói muốn, lại nằm lý ở trên giường, nâng lên mông của em, cầu anh đi vào!” Hấn lấy tay phát cái mông của cô, muốn cô làm ngay lập tức.

Cô ai oán nhìn hấn, cuối cùng vẫn là thua ở trong ngửa ngáy của cơ thể, chậm rãi đưa lưng về phía hấn. ....

Khuỷu tay cô tựa lên trên giường mềm mại, cái mông nâng cao thật cao, hai chân hơi phát run, từ khe hở giữa hai chân nhìn thấy hoa dịch trong tiểu huyết thấm ra ồ ồ, bởi vậy, hoa lộ trong suốt không ngừng hình thành bọt nước rơi xuống. ....

Hấn tách chân nhỏ của cô ra, tuần nhan gần sát u cổ của cô, một trận mùi thơm xông vào mũi, hấn không do dự nửa điểm lấy đầu lưỡi liếm láp, làm cho cô nhịn không được ngậm thành ra tiếng.

“A ——”

“Em ướt như vậy, có vẻ em thật sự rất muốn.” Hấn nửa quỳ trên giường, cực đại cũng sung không thôi. “Có muốn anh không?”

“Muốn!” Cô gật đầu, khao khát trả lời.

“Nói cho anh biết em muốn anh, muốn anh tiến vào trong cơ thể em, sau đó dụng lực. ....” Hấn cố ý đỡ lấy cực đại, vòng quanh bên ngoài hoa huyết của cô, chậm chạp không chịu tiến vào.

“Người ta muốn anh, nhanh lên tiến vào cơ thể của em, em muốn anh dùng sức. ....” Cô cơ hồ sắp khóc, cúi đầu nhìn động tác của hấn. “Người ta thật sự rất muốn. ....”

“Như em mong muốn.” Cực đại của hấn xâm nhập bên trong hoa huyết của cô, còn có thể nghe thấy tiếng nước đưa đẩy xoẹt xoẹt.

Chóp mắt cái, hoa huyết đói khát hút cực đại hấn vào, như là miệng nhỏ đói chết, không ngừng đưa đẩy hút vào nóng cháy của hấn.

“Ừ, ừ. ....” Rốt cục cô cảm thấy thỏa mãn. “A a, a. ....”

Lê Tiểu Tiểu vận vẹo mông tinh tế, mập mờ thờ gấp, đôi mắt như sao sáng khép hờ, tóc dài tán loạn choàng lên sau lưng, thoạt nhìn mắt hờn không thể tự kiềm chế, đã quên mấy giờ trước cô vẫn là cô gái đơn thuần.

Khoái cảm tê dại giống như trúng độc đến nghiện, cô không có cách nào kháng cự tư vị hấn cho, va chạm lúc càng lúc sâu, như muốn đưa cô đến thiên đường.

Mỗi một cái hân đều nhập sâu vào chỗ sâu nhất trong con đường u tối của cô, mỗi một cái đều làm cô thoải mái kêu nhỏ ra tiếng, thân thể phản ứng rất rõ ràng biểu đạt biểu hiện của hân, cơ hồ là đạt tới hoàn mỹ.

Lê Tiểu Tiểu vô lực phản kháng nhiệt thiết thật lớn của hân ở bên trong hoa huyết rút ra đút vào mang đến khoái cảm mãnh liệt, mông nhỏ tuyết trắng tràn ngập co dãn không được lay động.

Hân mê luyến mỗi tác da thịt cô, còn cố ý lấy ma trảo bắt lấy đôi nhũ hoa của cô, không ngừng xoa, nắm bắt, làm của nhũ hoa của cô biến dạng, còn không dễ dàng buông tha.

Toàn thân cô mềm yếu vô lực, trong miệng phát ra thanh ngâm không liên tục, cảm thụ được hân mang đến triều dâng cho cô.

Thẳng đến một cổ dục vọng mãnh liệt từ chỗ sâu trong bụng dưới của cô cuốn tới, cái mông của cô lại một trận kháng cự lay động.

“A..... A..... Em không được.....” Cô cong lên mãnh mai, nhiệt liệt đón ý hòa hân tiến lên, chính là một đạo tiến lên cuối cùng, làm cho hai tay mềm mại của cô không cách nào chống đỡ thân thể, vì thế chỉ có thể ghé vào trên mặt giường.

Hân không buông tha cô, phục trên lưng cô, nâng mông trắng của cô lên, dùng sức đụng chạm lấy.

Toàn thân Lê Tiểu Tiểu vô lực xụi lơ, mặc Viên Hách Hàn mãnh liệt ở trong tiểu huyết của cô không ngừng rút ra đút vào, hưởng thụ một lần lại một lần tra tấn của hân.

Nhiệt thiết nhập vào trong u cốc, không để cho Lê Tiểu Tiểu có thờ dốt cơ hội, Viên Hách Hàn cầm eo nhỏ của cô làm một lần cuối cùng mãnh lực rút ra đút vào.

Hân phát ra gần nhẹ giống như sư tử, thân thể cường tráng lập tức run lên, làm cho cực đại chống đỡ thật sâu trong chỗ sâu nhất của thân thể cô, đem tất cả lửa dục hóa thành một đạo mãnh liệt màu cầu vồng, hòa trộn với hương vị chất lỏng ngọt ngào, đang ở bên trong hoa huyết của cô.....

Bạn đang đọc truyện *Bất Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Anh yêu em

Tựa như Sĩ Lạp A Mộng yêu hoàng kim bính(*)

Là một loại bánh nướng da mặt, bên trong có nhân đậu đỏ món điểm tâm ngọt, cũng là điểm tâm truyền thống Nhật Bản. Nhật Bản phim hoạt họa nhân vật Sĩ Lạp A Mộng cùng Sĩ Lạp Thất tiểu tử thích nhất thực phẩm. Tiếng Nhật phương pháp sáng tác: だら焼き, ドラ焼き, đồng la 焼き. La Mã ghép vần: do ra ya ki

Tựa như gấu lớn yêu thích thích nơi yên tĩnh

Tựa như thần tình yêu thích ăn chocolate.....

Má ơi! Cô thể sẽ không bao giờ nữa tùy tiện câu dẫn hân nữa.

Lê Tiểu Tiểu sau khi tỉnh lại, phát hiện mình đang ở nơi hoàn cảnh lạ lẫm.

Khi cô lấy lại tinh thần, mới nhớ tới đến chính mình ngày hôm qua làm ra chuyện tình kỳ lạ cỡ nào.

Còn cùng Viên Hách Hàn phát sinh quan hệ, cô vẫn cho đi “quyến rũ” là chuyện rất đơn giản, nhưng không nghĩ tới thân mình lại ê ẩm như bị xe lăn chà qua, vô cùng thâm.

Cô cầm lấy quần áo của mình, chạy vào trong phòng tắm, rửa đi mùi vị vui thích.

Thì ra làm tình qua đi sẽ có một loại hương vị ngọt ngào, luôn luôn lưu lại trên người không đi, người được cái loại vị ngọt này, khuôn mặt nhỏ nhắn của cô sẽ tự giác đỏ lên, thậm chí lại nghĩ tới chính mình đã chìm trong sóng cuồng như thế nào

A..... Đừng nữa suy nghĩ! Lê Tiểu Tiểu mở vòi hoa sen, tắm rửa sạch sẽ.

Cô một bước ra khỏi phòng tắm, liền thấy Viên Hách Hàn mặt lạnh lùng cười tựa như không, cực giống một con mèo đang ăn trộm đồ.

“Cười cái gì !” Lê Tiểu Tiểu cố lấy khuôn mặt nhỏ nhắn giống như mặt đào, ục ục nói . “Lại đây”. Viên Hách Hàn ngoắc ngoắc ngón tay, khiến cho Lê Tiểu Tiểu ngoan ngoãn hướng hẳn đi tới.” Anh giúp em lau khô tóc”

Cô thật đúng là không có chí khí, bước một đi tới, đem khăn mặt trên tay giao cho hắn, để hắn ôn nhu chà lau mái tóc dài của cô.

Viên Hách Hàn im lặng giúp cô sát sợi tóc, mà cô còn lại bất an di chuyển hai tròng mắt suy nghĩ, trong lòng đang tính toán, có nên vào lúc này làm lớn xôn xao đòi hắn một khoản tiền, sau đó lại bỏ lên hắn, yêu cầu làm tình nhân của hắn ?

Cứ như vậy mà nói ..., cô chẳng những có thể lấy được tiền của Viên Hách Hàn, hơn nữa cũng không cần khổ cực như vậy làm trợ lý đặc biệt cho hắn, mỗi ngày làm việc giống một con chó.

Cô thật sự là đáng bị coi thường! Công ty của ba thì không toi làm, lại bỏ qua tự tôn ở nơi này làm cho cô một tháng qua, mệt mỏi không có biện pháp nghỉ ngơi.

“Em đang nói thầm cái gì đó?” Viên Hách Hàn nhìn cô khẽ mở khẽ khép cái miệng nhỏ nhắn, không biết ở nói cái gì.

“Anh cướp đi tấm thân xử nữ của em rồi!” Lê Tiểu Tiểu ngược mắt, vừa lúc nhìn vào đôi con ngươi đen thâm thúy của hắn.” Cho nên em đang suy nghĩ xem, có nên hướng anh đòi phí bồi thường hay không đây?”

“Em đem mình nhìn xem trong sạch của em chỉ có như vậy?” Viên Hách Hàn nhàu mày, không nghĩ tới cô thể mà sẽ hướng hắn đòi phí bồi thường.” Em đem anh trở thành cái gì? Khách hàng sao? Hay là kim chủ của em?”

-“Ha ha a.....” Lê Tiểu Tiểu con ngươi đen nháy giảo hoạt, lời nói của hắn đã đánh trúng trọng điểm rồi.” Anh đã nói đến trọng điểm rồi, em cảm thấy, em thả rằng nhận anh làm kim chủ chứ không muốn anh làm ông chủ của em ?”

“Vi sao?” Viên Hách Hàn không hiểu hỏi.

“Bởi vì khi anh xử lý công sự, một chút cũng sẽ không thương xót em là thân con gái, anh có biết hay không mấy tháng này em bị anh chinh tới thăm rồi!” Lê Tiểu Tiểu tức giận chỉ vào mũi hắn gầm nhẹ.” Anh thật sự đem em thành đàn ông để anh sai bảo!”.

“Đây là em lựa chọn, không phải sao?” hắn khẽ cười một tiếng, không nghĩ tới ở bên cạnh hắn cô thuận buồm xuôi gió như vậy, cũng sẽ có một ngày oán giận.” Anh nghĩ em rất thích được điều động”.

“Em là vì tiếp cận anh, mới hy sinh lớn như vậy, được không?” cô hừ nhẹ một tiếng, nhanh như chớp lớn mắt trừng mắt hắn.” Cho nên em cho anh biết, ngày hôm qua đã hưởng dụng em, anh phải cho em một khoản phí phá trinh , phí tinh thần, còn có.....”

“Còn có?” Viên Hách Hàn mặt đen nâng mày đẹp nói, không nghĩ tới cô là một con sư tử nhỏ, mới mở miệng ra chính là sư tử hô to giới.

“Còn có phí thời gian nữa”.

“Tại sao phải cho em phí thời gian?” Hắn không phải không trả được, mà là cô lôi ra một đồng danh mục phí, khiến cho hắn cảm thấy có chút buồn cười.

“Ách.....”Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lê Tiểu Tiểu có chút ửng đỏ, nhưng vẫn là kiên trì nói.” Phí thời gian thực tập làm bạn tình a!”

“Vậy hắn là là em trả cho anh mới đúng?” Hắn như thế nào cảm thấy cô càng lúc càng hút máu?

“Vi cái gì em phải trả cho anh?” Cô thể xác và tinh thần đều mệt a! Người đàn ông này còn dám đòi tiền cô.

“Nếu không phải anh kỹ xảo cao minh, thì em làm sao thư thái như vậy? Nếu không phải anh thỏa mãn em, em như thế nào một lần lại một lần nói muốn anh?” Cái miệng của hắn so với cô còn lợi hại hơn phân nửa yêu cầu của cô.

Quả nhiên, cô vừa nghe xong, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức đỏ lên.

“Anh không biết xấu hổ!” cô tức giận há mồm cắn cánh tay hắn một chút.” rõ ràng chính là anh đoạt đi thân xử nữ của em, anh bây giờ không trả tiền, muốn quịt nợ a!”

Hắn bị cô cắn một cái, lập tức giả bộ ngã trên giường, làm cho cô bỏ nhào vào trên người hắn, giạng chân ở bên eo của hắn.

“Vi cái gì em đòi tiền như vậy?” Viên Hách Hàn ôn nhu nhìn Lê Tiểu Tiểu , bàn tay vỗ về gương mặt của cô.” Tập đoàn Lê thị hắn là chưa hề phát sinh nguy cơ gì, khiến em vội vã đi kiếm tiền như vậy?”

“Anh quản em! Yêu tiền chỉ là hứng thú cá nhân của em thôi”. Lê Tiểu Tiểu cúi đầu nhìn mắt hắn, phát hiện ánh mắt của hắn thật dịu dàng.

“Vậy tại sao lựa chọn anh?” Hắn thăm nghĩ hỏi cái vấn đề này.

“Bởi vì, ở tiệc sinh nhật của em, em đã nhìn trúng anh rồi!” hai tay cô đặt ở trên bả vai của hắn.” Cho nên, nhanh lên bồi thường cho em, bằng không.....”

“Bằng không thì như thế nào?” Hấn xấu xa cười, xem ra hấn thích đáp án của cô.

Cô xem thường hấn? Thú vị!

“Bằng không em liền chụp ảnh nude của anh, bán cho các tạp chí. ....” cô nói hừ nói vờn, muốn hấn phụ trách.” Cho anh lựa chọn, anh muốn giao tiền, hay là muốn làm kim chủ. ....”

“Anh muốn em”. Viên Hách Hàn Hàn rất dễ dàng đứng dậy, lấy môi mỏng ngất lấy môi cánh hoa của cô.

Lê Tiểu Tiểu tròn to con ngơoi, không nghĩ tới hấn dùng chiêu thức hèn hạ như vậy, lại hôn cô.

Cô kháng nghị, cô còn chưa có được đáp án a!

Ừm. ....

Kết quả, sau khi cùng Viên Hách Hàn phát sinh quan hệ, hấn cũng không có trả cho Lê Tiểu Tiểu một khoản phí dụng nào, lại cho cô thẻ tín dụng cao cấp không có thời hạn.

Chỉ cần cô cao hứng, là có thể dùng sức quét thẻ vô tư, cho dù cô phải xoát tiếp theo trăng nhất nhất cũng tuyệt đối không có vấn đề.

Nhưng Viên thiếu gia có một điều kiện, chính là không cho nghỉ việc ở công ty a!.

Cho nên nói một cách khác, cô thật sự là trời sinh số lao碌, chẳng những ban ngày phải làm đặc trợ cho Viên Hách Hàn Hàn, buổi tối còn phải làm tình nhân của hấn, tới thời gian để thờ cũng không có!.

Đi tìm chết đi! Cô căn bản không có cơ hội quét thẻ, giao biện thôi! Hừ! Cô căn bản là bị hấn ám toán.

Lê Tiểu Tiểu hối hận không kịp, chỉ có thể rung rung tiếp tục đi theo bên người Viên Hách Hàn. Đêm nay, cô phải đi cùng hấn tham dự một tiệc rượu.

Hấn tham dự tiệc rượu liên quan gì tới cô. cô vốn định quay về, nhưng là hấn lại lấy mặt khối băng phán cho cô một câu.

Đây là nghĩa vụ của tình nhân

Hừ! Lý do của hấn thật đúng là máy móc, chặn ngang họng cô khiến cô không thể đáp lại.

Kỳ quái, cô ban đầu là không phải nhìn lầm rồi, nếu không làm sao sẽ cho là hấn là đồ chậm chạp nhỉ? Không nghĩ tới hấn cư nhiên học được phản kích, hơn nữa đem cô đánh trúng vàng đầu chuyển hướng, tìm không thấy câu chữ trở về.

Cho nên, cô hôm nay đành phải bỏ đi hình tượng búp bê, thay vào đó là mặc bộ âu phục và giày cao gót, đem tóc dài búi lên, làm cho cái mặt em bé kia tăng thêm một chút hương vị nữ nhân, đứng ở bên cạnh hấn mới giống tình nhân một chút.

Chuẩn bị xong xuôi, cô ôm lấy cánh tay hấn, tham dự bữa tiệc thượng lưu này.

Tiệc thượng lưu, cô từ bé đã được tham gia, không ít nhân vật nổi tiếng trong chính-thương trường cô kỳ thật cũng đã gặp, cho nên không đến mức bị hù đến vậy. Cô lộ vẻ tươi cười chuyên nghiệp, thái độ thông dong cùng hấn bước vào khách sạn năm sao cao cấp.

Nghe nói bữa tiệc hôm nay là do một gã trùm tổ chức, giống như vì muốn ở Đài Loan thiết lập xưởng, lợi dụng tiệc rượu này hấp dẫn thương nhân Đài Loan khắp nơi, tìm kiếm có thể cùng hấn hợp tác đối tượng.

Đơn giản mà nói, chính là muốn làm mảnh lối, trang cao cấp, muốn tìm kim chủ hùn vốn á!

“Nếu cảm thấy tiệc rượu thực nhàm chán, em nên ăn một chút gì đó, đừng để chính mình bị đói, đỡ phải khi chúng ta về nhà em không có sức lực cùng anh làm tình”. Viên Hách Hàn Hàn cố ý ở bên tai Lê Tiểu Tiểu nói thầm.

Lê Tiểu Tiểu trừng mắt liếc hấn một cái, không nghĩ tới hấn tây trang phẳng phiu, còn nói ra được lời hạ lưu này.

“Không biết xấu hổ!” cô khinh thường nói.

“Anh sẽ khiến cho em nói muốn anh đi vào. ....” hấn cười tà mị mà nhìn cô, thích xem cô bộ dáng xấu hổ đỏ mặt. “Anh còn nói. ....” cô chu cái miệng nhỏ nhắn, trong mắt không thể che hết ngượng ngùng.

“Không đùa em nữa”.hấn sờ sờ tóc của cô : “Đi với anh cùng người khác chào hỏi đi”

“Hừ!” cô đem khuôn mặt nhỏ nhắn quay đi, không muốn nhìn cái khuôn mặt tuần nhan giả nhân giả nghĩa kia. Hai người đang đi tới trước mặt chủ nhân bữa tiệc, thương nhân người nhật Tam dương tiên sinh, đứng bên người là một cô gái xinh đẹp yêu kiều, cũng mặc kimono.

“Tam dương tiên sinh”. Viên Hách Hàn Hàn nhẹ nhàng gật đầu.

Tam Dương Đằng La vừa thấy Viên Hách Hàn, trên mặt có biểu tình vừa mừng vừa sợ.” Viên tiên sinh, cảm ơn anh tham dự bữa tiệc rượu này. Vừa hay, giới thiệu với anh một chút, đây là con gái của tôi, Tam Dương Tử Hi.]

Giả dạng kiều diễm Tam Dương Tử Hi khoe miệng hàm chứa tươi cười, một đôi con ngươi đen xinh đẹp hơi hé mở, bày ra tư thái mỉa mai, nghiêm túc đánh giá Viên Hách Hàn một phen, ánh mắt không hề rời khỏi hắn.

Viên Hách Hàn trên người có khí chất đặc biệt, làm cho không người nào có thể gần gũi lãnh mạc thờ ơ, lại mang theo khí thế Bá Vương, rất nhanh liền bắt lấy được tâm Tam Dương Tử Hi.

Chẳng qua là khi Tam Dương Tử Hi nhìn tay hắn trên cánh tay còn có một con nhóc, nét mặt của cô nao nao, bởi vì cái kia búp bê chính không sợ hãi chút nào cùng cô đối diện.

Lê Tiểu Tiểu cũng không khách khí đánh giá Tam Dương Tử Hi, phát hiện đối phương chính lấy ánh mắt giống như sài lang chăm chú nhìn Viên Hách Hàn, tâm tình của cô nháy mắt khó chịu.

Đây chính là người đàn ông cô thật vất vả mới bắt được a! Lê Tiểu Tiểu rất có ý thức tự giác ôm chặt lấy cánh tay Viên Hách Hàn, phảng phất hướng Tam Dương Tử Hi thị uy.

Tam Dương Tử Hi trên mặt tươi cười cứng đờ, không thích có người cùng cô tranh giành.

Hai cô gái cùng nhau đánh giá, ai cũng không muốn bại bởi ai.

“Tiểu Tiểu?” Viên Hách Hàn khép lông mày lại, kêu tên của bạn gái bên cạnh.

“A?” Lê Tiểu Tiểu lấy lại tinh thần, ngược mắt nhìn Viên Hách Hàn.

“Em đi dùng cơm trước, anh có việc cùng Tam Dương Đằng Lan nói chuyện một chút”. Hắn đem tay nhỏ bé của cô rút ra, chỉ về quầy Bar ở phía trước không xa.

Lê Tiểu Tiểu chu cái miệng nhỏ nhắn, gặp Viên Hách Hàn lại trưng ra bộ mặt khô băng, Lê Tiểu Tiểu biết ở nơi công sự này cô không thể tùy hứng hờn dỗi.

“Đã biết”. Cô đành phải ngoan ngoãn nhìn hắn cùng với Tam Dương tiên sinh, Tam Dương Tử Hi đi xa.

Tam Dương Tử Hi đi được vài bước, quay đầu cho Lê Tiểu Tiểu một cười khiêu khích, ra mặt người thắng cuộc.

Lê Tiểu Tiểu nhìn không được hướng Tam Dương Tử Hi thề lười, tính trẻ con đứng ở tại chỗ sinh hờn dỗi.

Tam Dương Tử Hi che miệng cười, đi theo bên cạnh cha, không để ý tới sau lưng chỗ nhà có động tác nhỏ.

Được rồi! Lê Tiểu Tiểu oán hận cắn răng, lần này cô thua!

Lê Tiểu Tiểu oán hận ăn tôm hùm, cắn miếng thịt bò thiết bị cho bỏ giận, hai tròng mắt nhìn Viên Hách Hàn ở phía trước không xa, cùng với Tam Dương Tử Hi không ngừng che miệng cười, lại lấy tay chân đụng chạm hắn.

Mà Viên Hách Hàn thậm chí ngay cả né tránh đều không có né tránh, để cho Tam Dương Tử Hi như vậy đụng vào hắn, làm cho Lê Tiểu Tiểu trong dạ dày nổi lên vị chua, muốn tiến lên ngăn cản cái bà Nhật Bản kia xúc động.

Cũng không lâu lắm, có lẽ bởi vì ánh sáng oán hận trong mắt Lê Tiểu Tiểu, Tam Dương Tử Hi chậm rãi đi tới trước mặt cô.

Lê Tiểu Tiểu trong mắt xuất hiện phòng bị, nâng mặt đẹp mày liễu lên, nhìn khuôn mặt tươi cười trong suốt của Tam Dương Tử Hi.

“Cô một mình ở nơi này ăn thực là nhàm chán đi?” Tam Dương Tử Hi cố ý cùng Lê Tiểu Tiểu bắt chuyện.

“Liên gì quan tới cô?” nghe Tam Dương Tử Hi cố gắng nói trung văn, Lê Tiểu Tiểu lạnh lùng liếc nhìn đối phương, trong thanh không hề dư thừa cảm tình.

Bà Nhật Bản tà ác này, bộ dạng diêm dúa loè loẹt coi như xong, còn một bộ muốn cùng cô tranh đàn ông, cư nhiên chạy đến trước mặt cô sửa bậy sửa bạ?

Ai da, cô cứ nghĩ con gái Đài Loan đều thực nhu nhược? Không ngờ...

“Tính tình lớn như vậy?” Tam Dương Tử Hi vẫn duy trì tươi cười” Có phải hay không sợ đàn ông của mình bị tôi cướp đi đây?”

Cô ta cười đến đắc ý, một dạng thắng cuộc đáng ghét.

“Nực cười, tôi sao phải sợ đàn ông bị cô cướp mất?” Lê Tiểu Tiểu ném một ngum Champagne, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn kiêu ngạo lên.

“Cô nhất định phải lo lắng nha!” Tam Dương Tử Hi ở trước mặt Lê Tiểu Tiểu cười đến sáng lạn.” Cô cũng biết, kỳ thật có đôi khi kết hôn vì lợi ích buồn chán là rất bình thường”

Lê Tiểu Tiểu đặt ly rượu Champagne thượng hạng xuống, một đôi mắt đẹp có chút giận dữ nhìn Tam Dương Tử Hi.

Lời của cái bà Nhật Bản này là có ý gì? Cô nghĩ một lát, lại nhìn xem Viên Hách Hàn cùng Tam Dương Đằng La ở phía trước, thấy bọn họ giống như đang thấp giọng thương lượng sự tình gì.

“Không nghĩ ra được sao? Tôi trực tiếp nói cho cô đáp án”. Tam Dương Tử Hi tới gần Lê Tiểu Tiểu.” Kỳ thật, cha tôi rất vừa ý Viên Hách Hàn, hơn nữa Viên tiên sinh ở Đài Loan lại là một trong những đầu rỗng trong thương giới, cho nên cha tôi đang cùng anh ta thương lượng, nếu cưới tôi, chẳng những hai người ở Đài Loan có thể liên thủ, ngay cả đến thị trường Nhật Bản cũng sẽ không rơi vào tay người ngoài. ....”

“Viên Hách Hàn sẽ không cưới cô đâu”. Lê Tiểu Tiểu đánh gãy mộng đẹp của Tam Dương Tử Hi, trên mặt không có chút biểu hiện bị dả kích nào.

Tam Dương Tử Hi không nghĩ tới trước mắt này cô gái nhỏ nhắn này khẩu khí kiên định như vậy, khuôn mặt diêm dúa có chút biến sắc.

“Cô vì cái gì lại khẳng định như vậy?” Tam Dương Tử Hi che dấu tươi cười, mi mắt nhìn Lê Tiểu Tiểu.

“Viên Hách Hàn sẽ không thích cô, cũng sẽ không yêu cô.” Lê Tiểu Tiểu ưỡn ngực nói, giọng con mèo nhỏ cao ngạo.” Bởi vì người anh ta yêu là tôi!”

Tam Dương Tử Hi đầu tiên là sững sờ, sau đó lại cười khanh khách:” Yêu cô ? Cô cũng quá khuyếch đại đi à nha? Anh ta đối với con nhóc còn hơi sữa làm sao có hứng thú được”

“Làm sao cô biết được?” Lê Tiểu Tiểu khí thế không chịu thua kém, cố ý gây nhẹ, hé ra môi đỏ mọng, cho Tam Dương Tử Hi cười trào phúng một cái.” Nhưng anh ấy ở trên giường lại cực kỳ yêu tôi, thậm chí không có tôi là không được? Cô có thể lấy lòng anh ấy sao?”

Tam Dương Tử Hi không nghĩ tới Lê Tiểu Tiểu sẽ nói ra những lời làm người khác mặt đỏ tới mang tai như vậy, lập tức mở miệng:” Cô..... Cô thật thô tục.....”

“ Còn có rất chuyện khác nữa!” Lê Tiểu Tiểu gian tà cười , khẩu khí cũng trở nên vô cùng ngả ngớn : “ Như là tôi hầu hạ anh ấy thật sự thoải mái, mỗi đêm quần quít lấy tôi cùng làm cái kia cái kia, hơn nữa tôi còn giúp anh ấy này này, đến cuối cùng chúng tôi còn có thể cùng nhau chơi đùa hắc hắc hắc.....” Cô cố ý nói không tì mỷ, mà biểu tình còn mờ ám không thôi, làm cho Tam Dương Tử Hi tràn ngập không gian tưởng tượng.

“ Không biết xấu hổ!” Tam Dương Tử Hi cảm giác mình đang bại trận, vì thế sắc mặt trở nên nghiêm nghị:” Cô cùng lắm cũng chỉ là người làm âm giường cho Viên Hách Hàn, cô đặc ý cái gì”

“Hừm, làm tình nhân có cái gì không tốt? “Lê Tiểu Tiểu thả tay xuống gì đó, buông buông tay không: “ Cho dù cô cùng anh ta thật sự kết hôn, tôi vẫn là tình nhân của anh ta, vẫn sẽ cùng anh ta lên giường, sẽ cùng anh ta nói lời yêu thương! Tôi sẽ giựt giây khiến anh ta không thể cùng cô ngủ trên một giường, chỉ cần đạt được điều anh ta muốn, tôi sẽ nói anh ta ly hôn cô, làm cho cô cả người cả của đều mất, đến lúc đó người khóc nhất định là cô!”

Đùa gì chứ! Cô, Lê Tiểu Tiểu cũng không phải loại người dễ bị bắt nạt, muốn bắt nạt cô, cần đi về nhà tu luyện thêm mấy trăm năm nữa đi!

Tam Dương Tử Hi vẫn cho là mình đứng ở thế thượng phong, không nghĩ tới lại bị một tiểu cô nương khi dễ, trong khoảng thời gian ngắn, thầm nghĩ muốn cho Lê Tiểu Tiểu một bài học.

Nhưng trở ngại hiện trường có thật nhiều người, cô vẫn không dương tay đánh người, đành phải ỉn nhẫn con tức này, đứng bên Lê Tiểu Tiểu quảng xuống lời đe dọa:” “Nếu muốn so tâm cơ, cô không sánh bằng tôi đâu! Tôi sẽ buộc phải trả giá cho ngày hôm nay!”

“Tôi chờ cô!!!” Lê Tiểu Tiểu cũng hạ chiến thư, cô mới không phải loại tôm tép sợ hãi đâu!

Vì thế một cuộc chiến hai cô nàng, lên lút đẩy lên chiến hòa .....

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Chương 8: 20+

Sau khi yến hội chấm dứt, Viên Hách Hàn cũng không nói cho Lê Tiểu Tiểu biết kế hoạch hợp tác với Tam Dương Đằng Lang.

Khi hán chờ cô về lại nhà trọ, hán vẫn là trầm mặc nhu hũ nút, tựa hồ trong đầu đang suy nghĩ chuyện rất quan trọng.

Lê Tiểu Tiểu nhìn ra được Viên Hách Hàn trầm tư, nhưng không hỏi cái gì. Cô nghĩ, có lẽ trở lại nhà trọ, hẳn sẽ thành khẩn nói cho cô biết.

Nhưng mà sau khi đi vào nhà trọ chuẩn bị ngủ, cô vẫn không nghe được hẳn nói với cô gặp chuyện gì.

Hắn muốn giấu diếm? Lê Tiểu Tiểu đi vào phòng khách, quay đầu nhìn Viên Hách Hàn, tuần nhan không lộ vẻ gì.

Lúc này, Viên Hách Hàn cũng phát hiện Lê Tiểu Tiểu theo dõi hẳn một cái chớp mắt cũng không nháy.

"Em hôm nay hình như có chuyện muốn nói với anh?" Hẳn cho cô một cái cười khê.

"Là anh có chuyện muốn nói cho em mới đúng?" Lê Tiểu Tiểu nâng mày liếc, hai tay chống thắt lưng hỏi ngược lại hẳn.

"Em hôm nay rất đẹp." Viên Hách Hàn nghĩ đã quên khen ngợi vẻ đẹp của cô, vì thế khẽ hôn bỏ sung lên cái trán của cô một cái: "Hôm nay ở tiệc rượu biểu hiện của em rất tốt".

Cô tránh né cái ôm của hẳn, lạnh lùng mở miệng: "Đây không phải là trọng điểm?"

Lúc này, hẳn mới phát hiện cô có cái gì đó không đúng: "Bằng không em cảm thấy cái gì mới là trọng điểm?" Hẳn ngắm nhìn nét mặt của cô, phát hiện có bình tĩnh khác thường.

"Tam Dương Đằng Lang nói với anh cái gì? Anh đã đồng ý cái gì?" Lê Tiểu Tiểu đem vấn đề trực tiếp hỏi, không nghĩ muốn quanh co lòng vòng như vậy.

Viên Hách Hàn yên lặng một chút, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Lê Tiểu Tiểu có chút bất mãn, hẳn nhớ lại tình huống ở tiệc rượu. Tam Dương Hi Từ từng nói chuyện riêng với cô, có lẽ, Tam Dương Hi Từ lại chạy tới nói lung tung cái gì đó với cô.

Vừa thấy được cô đè ép biểu tình tức giận, hẳn lại bỗng dung có ý nghĩ muốn bắt nạt cô, muốn xem xem có sẽ có phản ứng như thế nào!.

"Cái này với em không quan trọng cho lắm,

hơn nữa..." Hẳn nhìn cô thật sâu: "Đây là

cơ mật buôn bán"

Vừa nghe đến bốn chữ "cơ mật buôn bán", cơn giận của Lê Tiểu Tiểu lập tức bùng lên.

"Cơ mật buôn bán! Em là trợ lý đặc biệt của anh, vì cái gì không thể biết?" Muốn lấy chiều này đối phó cô, nghĩ khá lắm!

"Việc này còn cần có kế hoạch, không thể nói trước, không quá thỏa đáng."

Viên Hách Hàn giả bộ trầm tư, lấy ngón tay cọ cằm: "Hơn nữa, anh còn đang suy nghĩ."

"Suy nghĩ?" Cô ngạc nhiên nhìn hẳn: "Anh thế nhưng thật sự suy nghĩ?"

"Chuyện này về tương lai của anh, anh đương nhiên phải suy nghĩ thật kỹ, không phải sao?" Hẳn môi mỏng cong lên một chút cười yếu ớt.

Cô hít sâu một hơi, cuối cùng âu phục vậy bị đi tới trước mặt của hẳn nói: "Ý của anh là, anh có khả năng sẽ cùng Tam Dương Hi Từ kết hôn?"

"Đối với em mà nói, vấn đề này có quan trọng không?" Hẳn thực thông minh, đem vấn đề ném vào cho cô.

"Không quan trọng sao?" Lê Tiểu Tiểu cắn răng hỏi: "Nếu anh đáp ứng cùng Tam Dương Hi Từ kết hôn, em đây phải làm sao?"

Cô thật vất vả mới hạ gục hẳn, hẳn sao có thể trong thời gian ngắn như vậy liên thay lòng đổi dạ cưới người khác?

Không được, cô tuyệt đối không đáp ứng loại chuyện này!

Cô sẽ không đem hẳn tặng cho những người phụ nữ khác, nhất là cái bà Nhật Bản kiêu ngạo kia, cho dù sẽ phải kháng chiến tám năm đi nữa, cô cũng sẽ chống cự lại!

"Anh vẫn sẽ bao dưỡng em". Viên Hách Hàn cho cô một câu nói như vậy.

Lê Tiểu Tiểu thừa hốc vì kinh ngạc, không nghĩ tới Viên Hách Hàn thế nhưng sẽ đối với cô nói ra những lời này.

"Anh nói lại lần nữa xem?" Không quan hệ, cô tha thứ hẳn nói chuyện không dùng đầu óc, cho nên lại cho hẳn một cơ hội nữa.

"Anh là kim chủ của em" cho nên anh sẽ tiếp tục nuôi em". Hẳn cười đến ngây thơ, kỳ thật trong xương phá hư thấu.

"Cho nên..." Cô mím môi, cái mũi thế

nhưng cảm thấy có một chút ê ẩm: "Đối với anh mà nói, em thật sự chỉ là tình nhân mà anh nuôi dưỡng thôi sao?"

"Bằng không thì gì?" Hấn lấy vô tội ngữ khí hỏi lại cô: "Quan hệ của chúng ta là do chính em định nghĩa, không phải sao?"

Ách...Đúng vậy a! Đối với Lê Tiểu Tiểu mà nói, lúc trước cô xem trọng hấn, muốn trở thành tình nhân của hấn, sau đó dụng lực tiêu hết tiền của hấn. Nhưng là tại sao hôm nay từ đó trong miệng hấn nói ra, cô lại cảm thấy có chút thương tâm?

Có một loại rất đau, rất đau đớn, không ngừng lan tràn, mở rộng, lời của hấn tựa như sắt nung đỏ, gần từng tiếng rơi ở trong lòng của cô.

Cô là tình nhân, mà quan hệ này là do cô đặt ra, không ai bắt buộc cô, cũng không phải hấn bày ra quy tắc trò chơi này, bởi vì chủ nhân trò chơi chính là chính cô...

Đáng chết! Lê Tiểu Tiểu thăm mắng mình, không nghĩ tới chính mình thế nhưng trầm mê trong trò chơi, còn muốn yêu cầu hấn thật nhiều điều.

Cô hấn là đã chơi quá tốt, nên thả xuống được, mà không phải làm cho mình để tâm vào mấy chuyện vụn vặt này.

Được, cô quyết định phải có chí khí, mà không phải ở trước mặt của hấn tỏ ra hôi tiếc, yêu cầu hấn đừng yêu những nữ nhân khác, đừng cưới những nữ nhân khác, đối với cô mà nói đều sự vô bổ.

Hơn nữa quy tắc trò chơi là cô đặt, cô sẽ đi theo phương hướng trò chơi, cho nên cô phải tự lập, tự mình cố gắng.

"Ừm, em đây hiểu được". Cô nhu là trở lại bình thường, nguyên bản khuôn mặt nhô nhấn tràn ngập tức giận biến thành khuôn mặt tươi cười, lại còn cười rúc rỏ nhu mặt trời.

Sự thay đổi này khiến Viên Hách Hàn sửng sốt, như thế nào sắc mặt cô biến nhanh như vậy, lập tức từ mặt khổ qua biến thành vui vẻ? Hấn thật muốn biết trong não cô lúc này đang suy nghĩ cái gì.

Hừ, tất cả mọi người muốn cùng cô ngoạn tâm cơ, cô liền đồng ý cùng nhau chơi đùa!

Tình nhân phải làm nào?

Lê Tiểu Tiểu đem nghề nghiệp "tình nhân" nghiên cứu hồi lâu, ở sau ba ngày rút ra điểm tâm đắc nhất.

"Muốn hiểu được câu dẫn nam nhân, bắt kẻ là thân thể hấn hoặc là lòng của hấn, đều phải gát gao quán chặt".

Đương nhiên, tình nhân là rất lớn, đương nhiên sẽ không để ý ước hẹn giữa hấn và

người hồng phấn tri kỷ nào đó, bởi vì...

Tình nhân sẽ không để cho nam nhân lại có cơ hội đi ăn ngoài!

Hừ! Cô chẳng những muốn trên giường đem hấn ép khô, mà trong phòng làm việc cũng phải cùng hấn mây mưa thất thường, cô không tin hấn còn có thể đối với những người phụ nữ khác có phản ứng gì!

"Tổng tài..." Lê Tiểu Tiểu cười mỉa hoặc

nói, tuy rằng buổi sáng mới cùng hấn "í ề í ề này nọ" một lần, nhưng là vừa mới nhận được điện thoại của Tam Dương Đằng Lang, nói rằng một giờ sẽ tới chơi, cô chắc chắn cái bà Nhật Bản kia nhất định cũng sẽ theo tới.

Thừa dịp bọn họ còn chưa đến, cô phải đem hấn gục một lần, đến lúc đó nếu Tam Dương Hi Từ đối với hấn xuất thủ, mặc hấn tinh lực nhiều nữa cũng không có biện pháp ứng phó. "Anh thích không?"

Cô cố ý lắc mình, tay nhỏ bé đặt lên trên vai hấn. "Tuy rằng em biết anh là người công tư phân minh, nhưng ngẫu nhiên em vẫn muốn làm chuyện tình yêu ở văn phòng, cho nên chuẩn bị cho riêng anh đó!"

Nói xong, còn cố ý dấn bộ ngực lên mặt hấn. Hoi thử của hấn phun lên bộ ngực của cô. "Em đang câu dẫn anh?"

"Không được sao?" Tay nhỏ bé của cô chậm rãi đi vào trong lồng ngực hấn, đá roi giày cao gót trên chân, bấp chân trắng nõn nhẹ nhàng đặt lên giữa háng hấn. "Hay là buổi sáng anh quá mệt mỏi, bây giờ không được?"

Viên Hách Hàn khiêu mi, chẳng lẽ cô không biết đàn ông hận nhất hai chữ "không được" sao?

"Anh sẽ bắt em trả giá đắt đấy!" Hấn ôm cô đặt xuống bàn, trực tiếp kéo dừng quần xuống, làm cho cực đại bên trong trực tiếp bại lộ trước mắt cô.

Tuy rằng cùng hấn "hày nọ í ề í ề" rất nhiều lần rồi, nhưng vừa thấy nam tính ngang nhiên, cô vẫn cảm thấy thẹn thùng.

"Hầu hạ nó." Hấn thô lỗ kéo thân thể cô xuống, làm cho cô ngồi chồm hổm trên mặt đất, làm cho tay nhỏ bé của cô ôm lấy nam căn của hấn.

Hắn nhất định là cố ý muốn nhìn cô tay chân lóng cuống, cho nên mới dùng mệnh lệnh như thế gọi cô! Nhưng cô cũng không sợ lớn như vậy, để làm tốt chức tình nhân, cô sẽ hầu hạ hắn thật tốt.

Tay cô dùng sức đặt trên phần khời của hắn, lòng bàn tay mềm mại vừa đụng vào nam tính của hắn, thân thể hắn khẽ run, thấy hắn có phản ứng như thế, tay nhỏ bé của cô cố ý nhẹ nhàng khuấy động cao thấp.

"Anh muốn em ngâm lấy."

Hắn thô thanh mệnh lệnh. Cô không có kháng cự mở môi anh đào ngâm lấy đỉnh hắn, đầu lưỡi phần nộn nhẹ nhàng liếm láp, tuy rằng động tác không thuần thực, nhưng nhìn ra cô đã thực cố gắng học tập.

"Ừ..." Hắn nhìn không được phát ra

than nhẹ, khiến cô ngừng động tác lại. Lén ngược mắt nhìn phản ứng của hắn. "Tiếp tục, em làm tốt lắm..."

Cô như cô gái nhỏ biết nghe lời, hai má cũng bồng vì chủ động mà đỏ lên giống như quả táo, ngực không ngừng phanh nhay, đồng thời đầu lưỡi cũng gây nhẹ viên bi tròn của hắn, cô lại cảm giác thân thể mình nóng lên.

Đó là một loại bản năng, hơn nữa còn là bản năng tình dục.

Lúc cô giương cái miệng nhỏ dần dần khuấy động, cô cảm thấy cự căn trong miệng đang dần lớn lên, cơ hồ sắp nút miệng nhỏ của cô.

Mà hắn căn bản không muốn cô dừng lại, nhiệt thiết càng lúc càng lớn, chiếm hết cái miệng nhỏ nhắn của cô, bàn tay to của hắn vươn về phía bộ ngực của cô, dùng sức côi áo somi của cô, thuận thế kéo nội y của cô xuống, mở lên nhũ hoa tròn mềm.

"Ừm..." Cô khẽ nhíu mày hừ nhẹ một

tiếng, động tác của hắn có chút tụt lùi, hơn nữa nhiệt thiết trong miệng không ngừng ban cái miệng nhỏ của cô ra.

Đầu lưỡi của cô theo bản năng gây nhẹ đỉnh nhiệt thiết của hắn, hưởng thụ cảm giác đầu ngón tay hắn vuốt ve tiểu hồng đầu, khi thì nhẹ, khi thì nặng đùa bỡn.

Cô bắt đầu cảm thấy một cổ cảm giác ngứa ngứa ở bụng dưới của cô, hoa huyết cũng chảy ra hoa dịch. Miệng nhỏ của cô rời khỏi nhiệt thiết của hắn, kéo quần lót của hắn ra, sau đó ngâm lấy nam căn nóng cháy, lần này cô cố gắng nuốt hết tất cả to dài của hắn, lại không nghĩ đến hắn rất thô lại quá lớn, mới tiến vào một nửa liền không thể ngâm vào.

"Ừm..." Cô có chút khó chịu, nhưng bàn

tay to của hắn đã khơi mào hỏa diễm trên người cô, cô chỉ có thể chuyển tâm mót lấy của hắn.

"Tốt lắm" Hắn mị mắt, kéo cô lên, làm cho cô ghé lên mặt bàn. "Bây giờ anh muốn

kiểm tra xem, em đã ướt bao nhiêu..." Cô

đỏ mặt, xoay người đưa lưng về phía hắn.

Hắn chậm rãi vung vẩy cô lên, 'quần chữ T' mỏng như cánh ve, căn bản không có biện pháp bao hết mông tuyết trắng của cô, bởi vậy hắn dùng sức vỗ vài cái xuống mông cô.

"A, a..." Cô cố ý kêu nhỏ. "Anh đừng nên dùng sức đánh nha!"

"Đứa nhỏ hư hỏng, bây giờ nhìn phía dưới của em có bao nhiêu ướt..." Ngón tay dài của hắn đi vào dưới "quần chữ T" phát hiện xúc cảm ẩm ướt trơn trượt.

"Ừm..." Cô không nghĩ tới hắn vừa nhẹ

nhàng sờ, cả người lại giống như bị điện giật, hoa dịch hình như cũng chảy tràn càng nhiều.

"Xem ra, buổi sang anh không cho em ăn no?" Hắn cố ý vỗ về chơi đùa qua lại trong khe hở. Tiếp theo, hắn tách bắp đùi cô ra, kéo quần lót cô thành một đường chắn ở trước khe hở hẹp mẫn cảm của cô.

"A-" Cô gục xuống bàn, thân hình run run ma sát mép bàn. Hắn nhẹ nhàng kéo 'quần chữ T', lôi kéo qua lại. "Xem, tiểu huyết của em càng lúc càng ướt."

"Ừm..." Cô hừ nhẹ một tiếng. "Đừng

đùa giỡn người ta như vậy..."

Vậy em muốn anh làm như thế nào?" Hấn mị mắt, câu dẫn cô tiểu yêu tình trước mắt.

"Người ta muốn anh trực tiếp tiến vào."

Cô quay đầu nhìn hấn, còn cố ý lấy tay nhỏ bé mở hoa huyết của mình ra, lơ lơ ở trước mặt hấn.

Chủ động của cô khiến hấn giật mình, bất quá cô có động tác như vậy, lại làm dấy lên hỏa diễm không thể tắt dưới bụng hấn.

Hấn từ trên ghế da đứng lên, sau khi kéo 'quần chữ T' của cô xuống, đỡ lấy cực đại của mình, tiến vào thật sâu bên trong hoa huyết tác nghén của cô...

Cảm giác được cực đại tiến vào, Lê Tiểu Tiểu khẽ cắn môi, thỏa mãn nà nâng cao mông trắng.

Cực đại ở trong hoa huyết của cô, mặc dù có chút hoa dịch tron ướt, nhưng chưa đủ để hấn đi tới, nếu dám giữ lấy hết thầy của cô, chỉ sợ sẽ làm đau cô.

Vì thế Viên Hách Hấn nằm trên lưng Lê Tiểu Tiểu, bàn tay to đi vào trong chân tam của cô tìm kiếm hoa nhị mầm cảm, ngón tay nhẹ nhàng khuê lấy, những ngón tay khác mắc lại bên ngoài cánh hoa của cô nhẹ nhàng bồi hồi phủ xoa.

"A, a..." Dưới hai kích thích nặng nề, nửa người trên của cô bất an giãy dụa.

"Anh làm em thật khó chịu a!"

"Phải không?" Ngón tay dài của hấn cố ý tăng thêm tốc độ, có chút không chút đắn đo đụng chạm to dài vào hoa tâm của cô. "Em không vui sao?"

"Rất thích..." Cô không ngưng ngừng giống như trước đây, ngược lại nhiệt tình hô nhẹ. "Anh...Anh làm em thật ngứa..."

"Vật nhỏ, em đang động tình." Hấn thích cô thay đổi như vậy, ngón trở nhẹ nhàng quấy lộng nhẹ nhàng ở trong khe hở nóng cháy của cô, đào lộng qua lại trước sau.

Chớp mắt cái, hoa dịch của cô không ngừng thấm ra, làm cho to dài của hấn càng có thể vui sướng ra vào.

"Ừ ách..." Cô khẽ mở môi thơm, khoái ý xóa sạch kia dần dần hiện lên toàn thân cô, cô vong tình phát ra nhiều tiếng thử gấp, đông đưa tuyết đôn của mình. Cô làm cho nhiệt thiết nóng tiền vào bên trong hoa huyết, vuốt ve gãi ngứa bên trong tiểu huyết.

"Đừng đùa người ta, người ta thật muốn..." Cô nức nở nói, một loại cảm giác không nở tán loạn trong cơ thể cô.

Đột nhiên động thân một cái, Viên Hách Hấn đem toàn bộ nam tính thật lớn toàn bộ nhập vào bên trong hoa huyết của Lê Tiểu Tiểu, không có giữ lại chút nào, vẫn đảo thẳng vào chỗ sâu nhất của vách tường.

"A, a..." Cô trầm giọng kêu, tự nhiên phát ra tiếng kêu, hoa huyết khẽ trương khẽ hợp, càng bao chặt nhiệt thiết của hấn.

Hấn thông thả co rúm cực đại, mỗi một cái đều chạm đến hoa tâm yếu ớt nhất trong u cốc, cô cũng vì va chạm càng lúc càng dày đặc mà ngâm kêu, càng kích thích dục hóa của hấn. Cực đại bị vách tường gắt gao vây lấy, hấn nhẹ nhàng động, liền làm cho toàn thân cô run rẩy, thậm chí còn phối hợp luật động của hấn.

"Có muốn anh nhanh một chút?" Hấn phát hiện dục vọng của mình đã thiếu đốt đến điểm cao nhất, muốn cô đến mức nhanh nổ tung.

"Muốn..." Cô gật đầu nói: "Em nóng quá..."

Thân thể hai người gắt gáp kết hợp cùng một chỗ, cách hoa tron mềm mướt toàn bộ nam tính kiên đỉnh của hấn, mỗi khi hấn động một chút, cánh hoa phun ra hoa dịch so với một lần còn nhiều hơn.

Cuối cùng hấn dùng lực đâm vào cơ thể cô, từng trận từng trận vui thích làm cho thân trí bọn hấn hốt hoảng, một lòng chỉ muốn cùng đối phương lên đến thiên đường trên đỉnh núi.

Nhiệt thiết đụng chạm hoa nhị của cô, cùng cánh hoa phân bổ yêu dịch đi ra thành một loại khuông nhạc hợp tấu, mặc hấn làm càn rong ruổi kéo cô làm ra âm âm lay động mập mờ.

"A,a...Thật thoải mái a!"Tiếng kêu của cô càng lúc càng lớn, nhiệt thiết của hấn đụng chạm vách tường của cô, tựa hồ đi vào chỗ sâu nhất.

Cao triều hiện lên giữa hai chân cô, cô vô lực thiếu chút nữa quỵ xuống, cánh tay có lực của hấn liền nhanh chóng ôm lấy cô, nắm chặt eo cô dùng sức rút ra dứt vào nhanh, vừa nhanh vừa mạnh đâm vào hoa huyết.

Cuối cùng, hấn cũng gằm nhẹ, lửa nóng trắng đục không hề giữ lại rót vào trong hoa huyết của cô, một hồi thịnh yến chunh cáo kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Lê Tiểu Tiểu quần áo xốc xếch, nửa thân trần nằm nghiêng trên mặt đất, từng ngum từng ngum hô khí, ngay cả lý trí còn không có biện pháp kéo về.

Mỗi lần khoái cảm đạt tới đầu óc, trong não luôn trống rỗng, thậm chí chân có lẽ không có cách nào nhúc nhích, mệt chết người rồi! tình nhân thật không phải là người làm!

Cô vẫn cho là chỉ cần đưa hân nắm đến mềm chân, có thể phòng ngừa hân ở bên ngoài, gấp ở ngoài, nhưng cô đã quên phòng chừng thể lực của mình.

Ai —— hân quá mạnh á!

Mỗi lần chỉ cần cùng hân làm một hiệp trước, cô liền nằm thành hình chữ đại, sau đó sẽ không có khí lực làm chiến hiệp 2.

Còn như vậy làm tiếp, người tiêu trước sẽ chính là cô ? Lê Tiểu Tiểu vô lực trên mặt đất thờ phỉ phò bi ai.

Ai bảo cô không có việc gì như vậy, nghĩ làm tình nhân có thể kiếm được một khoản tiền lớn, kết quả tiền còn chưa kiếm được, đã vội hy sinh chính mình. ....

“Em đang nghĩ cái gì ở đó vậy?” Viên Hách Hân mặc quần áo tử tế, cầm lấy giấy chà lau chất lỏng giữa hai chân Lê Tiểu Tiểu, con ngươi đen mím cười nhìn cô.

“Không có. ....” Lê Tiểu Tiểu hữu khí vô lực trả lời hân, căn bản không có biện pháp kháng cự động tác của hân.

“Mệt mỏi như vậy? Hân đem cô ôm lấy, để cho cô nằm trên ghế sa lon.” Nhiệt tình của em chạy đi nơi nào rồi?”

Lê Tiểu Tiểu mở to đôi xinh đẹp con ngươi, tức giận trừng mắt nhìn hân liếc mắt một cái: “Chẳng lẽ anh làm tình không mệt sao?”

“Cùng em làm, vĩnh viễn cũng sẽ không ngại mệt”. Viên Hách Hân hôn môi cánh hoa của cô một chút, ôn nhu vỗ về sợi tóc chạy loạn của cô: “Hơn nữa em gần đây thực tích cực, luôn luôn chơi trò gian trá, anh thích”

Mặt cô đỏ khê cắn cánh môi: “Không có biện pháp, em là tình nhân của anh thôi! Em cuối cùng không thể luôn đã hình thành không thể thay đổi, chờ anh thay lòng đổi dạ đem em vứt bỏ.” Cô nói xong rất chua rất chua, hơn nữa có 90% là ám chỉ hân.

Hừ, dám vứt bỏ cô thử nhìn một chút!

“Anh sẽ tìm không thấy cô gái thứ hai thú vị giống em thú vị như vậy”. Viên Hách Hân đem cô ôm vào trong lòng: “Hơn nữa, anh vừa mới biết, hóa ra em mặc ‘quần chữ T’ gọi cảm như vậy. ....”

Vừa nói, bàn tay to của hân lại xấu xa hướng giữa chân của cô sờ soạng: “Em xem, em đến bây giờ còn hưng phấn mà chảy ra nè. ....”

“Đừng. ....” Lê Tiểu Tiểu chu cái miệng nhỏ nhắn, vuốt ve bàn tay to của hân, đem vấy kéo xuống phủ lên bụi hoa trần trụi.

“Như thế nào?” Hân cố ý đem tuần nhan ở gương mặt của cô cọ xát: “Anh thỏa mãn em, em lại muốn đem anh vứt sang một bên?”

“Ba giờ rồi”. Tuy rằng tức thì tức, nhưng là ở trong công ty, thân phận của cô là đặc trợ, vẫn phải là nhắc nhở hân: “Tam Dương Đằng Lang bọn họ đã đến, nếu như bị Tam Dương Hi Từ gặp được chúng ta như vậy, đối Viên tiên sinh không tốt đâu?”

Cô chưa chưa nói, từ trên ghế salon đứng lên, đi đến bên cạnh bàn nhật ‘quần chữ T’, ở trước mặt hân lấy tư thế true ngươi mặc vào.

Hân cũng không gấp, nhìn cô lại khôi phục bộ dáng một đóa bách hợp ngây thơ.

“Em vừa mới gọi anh là cái gì?” Thật có lỗi, hân không có nghe rõ.

“Viên tiên sinh”. Lê Tiểu Tiểu tức giận trừng mắt nhìn hân liếc mắt một cái: “Đã đến giờ làm công rồi, mời anh trở lại vị trí của mình”

Dù sao mục đích của cô đã đạt được, hắc hắc! Cho dù Tam Dương Hi Từ có muốn câu dẫn hân, Hân tin giật gân hân là không có nhanh như vậy bày ra đi?

Cho dù có bày ra, cô cũng nhất định sẽ hợp thời phá hư.

Muốn cùng cô đo tâm cơ, thưởng đàn ông? không có cửa đâu cưng ơi!

Viên Hách Hân không buồn lên tiếng đứng dậy mở cửa chân dài đi tới bên cạnh Lê Tiểu Tiểu, đem cô hung hăng ôm vào trong lòng, cầm để ở đỉnh đầu của cô.

“Nếu anh không trói chặt em, có phải hay không em sẽ giống như vậy, luôn trở mặt?” Hấn thấp giọng hỏi.

Cô bị hấn ôm vào trong ngực, hấn nhiệt độ cơ thể ấm áp bao quanh cô.

“Nếu ngày nào đó anh để cho em khổ sở, em sẽ trở mặt”. Cô nghe tim đập của hấn nói” Em sẽ không chút do dự rời anh đi, trò chơi liền xong”.

“Không có ngày như vậy”. Viên Hách Hân lạnh nhạt nói, ngữ khí cũng là như vậy tràn đầy hữu lực.

Lòng của cô nhin không được vì hấn nhảy lên, thì ra hấn vẫn còn là ý ta sao của cô?

Có lẽ chỉ là của cô phỏng đoán, nhưng là..... Hiện tại cô cho là như vậy đi!

“Tổng tài, Tam Dương Đằng Lang đang ở phòng họp chờ anh”. Bên trong điện thoại vang lên giọng của Trần bí thư, đã cắt đứt thời gian thân mật của bọn họ.

Lê Tiểu Tiểu nhẹ nhàng đẩy Viên Hách ra:” Đã đến giờ rồi, anh nên đi gặp Tam Dương Đằng Lang, đi nói chuyện giao dịch” thần bí “ của các người đi!”

Nhìn cô có vẻ mặt chút cô đơn, hấn mới phát hiện thì ra đã chọc cô hơi quá trớn, làm cho cô mấy ngày nay giữa lòng mây luôn rầu rĩ không vui.

Cô thật đáng yêu. Hấn khẽ hôn môi của cô, bàn tay vỗ vỗ đầu của cô.

“Chờ anh”. Viên Hách Hân chỉ để lại những lời này, liền rời đi văn phòng, đi tới phòng họp.

Nhìn bóng lưng Viên Hách Hân rời đi, Lê Tiểu Tiểu cảm thấy chuyến đi này hấn tựa hồ sẽ không quay đầu lại.....

Vì cái gì khi trò chơi sắp chấm dứt, cô lại cảm thấy lòng có chút đau đây?

Con người thân nhiên dính lên trên tường, không biết đây là lần thứ mấy ngẩng đầu, Lê Tiểu Tiểu trong lòng vẫn cảm bất an không yên.

Hấn và Tam Dương Đằng Lang họp quá lâu đi?

Hấn và Tam Dương Đằng Lang rốt cuộc thương lượng cái gì?

Cô bất an ở phòng Tổng tài bồi hồi qua lại, đầy trong đầu miên man suy nghĩ.

Vào lúc này, cửa gỗ nhẹ nhàng mở ra, cô tưởng Viên Hách Hân, không nghĩ tới đi vào là Tam Dương Hí Từ một thân trang phục Chane, thân mình cao gầy đứng ở Lê Tiểu Tiểu trước mặt, trên mặt đầy vẻ cao ngạo nở cười tự tin.

“Cô lợi hại đấy, làm tình nhân làm đến tận phòng làm việc Viên tiên sinh.” Tam Dương Hí Từ nhẹ nhàng khép cửa lại, chậm rãi đi tới trước mặt Lê Tiểu Tiểu.

“Cho nên, cô biết thủ đoạn của tôi lợi hại đến cỡ nào đi?” Lê Tiểu Tiểu lạnh lùng hừ một tiếng, cô mới không e ngại Tam Dương Hí Từ đâu:” Không chỉ có ở trên giường mới có thể câu dẫn hấn, tôi ngay cả khi hấn công tác khi cũng có thể câu dẫn hấn”.

“Nữ nhân ti tiện!” Tam Dương tiểu thum nhuu mày mắng:” Lần đầu tôi mới thấy có người là tình nhân mà cảm thấy vinh quang!”

“Tôi chính là lấy bị coi thường làm vui, khó chịu cần tôi đi!” Lê Tiểu Tiểu lười nhìn Tam Dương Hí Từ liếc mắt một cái, vội vàng chuyện của mình.

“Tôi không nên cùng loại phụ nữ này so đo”. Tam Dương Hí Từ khôi phục thần sắc, trên cao nhìn xuống nhìn Lê Tiểu Tiểu:” Hôm nay Viên tiên sinh đã nói ra kế hoạch với cha tôi”.

Lê Tiểu Tiểu lập tức ngược mắt, không thể che hết vẻ kinh ngạc trên mặt.

“Cô muốn biết kết quả phải không?” Tam Dương Hí Từ ha ha cười:” Xem biểu tình của cô, rất giống con mèo nhỏ sắp bị chủ nhân bỏ. Hừm, cô cũng biết sợ a!”

“Cô thực phiền”. Lê Tiểu Tiểu lạnh lùng đáp lại, áp chế bất an trong lòng:” Tôi sẽ không bị ném ra đường đâu, cho dù hấn muốn kết hôn cô, tôi vẫn như cũ sẽ quán quít lấy hấn làm tình nhân!”

Hừ, muốn chơi tâm cơ, cô là sẽ không thua đâu!

Tam Dương Hí Từ nghĩ có thể đã kích đến Lê Tiểu Tiểu, không nghĩ tới này cô nàng nhỏ nhắn này thế nhưng không hề bị dọa đến, cuối cùng, cô quyết định thay đổi kế hoạch.

“Nói đi! Cô muốn bao nhiêu tiền, chỉ cần cô mở miệng, tôi nguyện ý trả gấp hai”. Cô không tin dùng tiền đuổi không được người này.

Lê Tiểu Tiểu yêu tiền, là chuyện mọi người đều biết, gặp loại sự tình này, cô đương nhiên cũng không nguyện ý bỏ qua.

“Năm trăm ngàn, không phải tiền Nhật, là tiền Đài Loan nha!” Vậy gấp đôi chính là một trăm triệu rồi! ngày hôm đó bảo bà lấy được ra mới có quý.

“Nhiều lắm, tôi đưa ra ba trăm ngàn”. Tam Dương Hi Từ xuất ra chi phiếu, rất nhanh viết xuống con số cùng với ký tên, để trước mặt cô.

“Đưa ba trăm ngàn muốn đuổi tôi đi sao?” Lê Tiểu Tiểu cầm lấy trang giấy mỏng manh, ở trước mặt Tam Dương Hi Từ hai mắt sáng ngời.” Cô có phải hay không quá coi thường thực lực của tôi ?

“Cô ít công phu sư tử ngoạm đi”. Tam Dương Hi Từ khinh thường nhìn Lê Tiểu Tiểu.” Cô tốt nhất hôm nay liền lấy tiền rời khỏi Viên tiên sinh, bằng không tôi sẽ tìm người xử lý cô.”

“Hừm —— Tôi phải sợ”. Lê Tiểu Tiểu nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn.” Cô nghĩ đến nói mấy câu có thể làm tôi sợ a? Kính nhe, cô không nghĩ xem đây là địa bàn của ai sao?

Muốn làm cô rụng? Cô còn sợ chính mình nhất thời nhẹn không được, tìm người giải quyết xong Tam Dương Hi Từ rồi đấy!

“Cô đừng ép tôi!” Tam Dương Hi Từ khép lông mày lại có chút kiêu ngạo nhìn Lê Tiểu Tiểu.” Cô không biết là Viên tiên sinh một chút cũng không thương cô sao? Cô còn có thể quần quít lấy hần bao lâu?”

“Vấn đề này, Cô có tư cách hỏi tôi chăng?” Lê Tiểu Tiểu phản kích thật sự thoải mái.” Cô ngay cả giường đều chưa từng cùng hần chơi qua, cô như thế nào không biết xấu hổ nói với tôi, hần kỳ thật một chút cũng không thương cô?”

Tam Dương Hi Từ sinh khí giờ tay lên , hướng hai má Lê Tiểu Tiểu tát tới, phát ra thanh âm thanh thúy vang dội.

Lê Tiểu Tiểu hung hăng trừng mắt Tam Dương tiểu thư, từ nhỏ đến lớn không người nào dám đánh cô, nhất là dùng tay đánh cô!

“Cô dám đánh tôi?” cô tiến lên hung hăng hướng trên mặt Tam Dương Hi Từ đánh trả.

Thoáng chốc, hai nữ nhân đánh nhau thành một khối.

Nhưng Tam Dương Hi Từ làm sao có thể đánh thắng được Lê Tiểu Tiểu? Lê Tiểu Tiểu có cùng chị hai cô luyện qua đánh nhau đấy!

Vì thế trong cơn tức giận, Tam Dương Hi Từ tiện tay quơ lấy một con dao rọc giấy, muốn cho Lê Tiểu Tiểu một chút giáo huấn.

Lê Tiểu Tiểu ra sức chống cự lại, muốn đoạt lấy dao trên tay Tam Dương tiểu thư, kết quả một cái không cẩn thận quệt qua làm bị thương, xuất hiện một miệng vết thương không nhỏ.

Ngay tại lúc hai người tranh giành, cửa phòng Tổng tài bị mở ra ——

“Các cô đang làm cái gì?”

Vừa nghe đến thanh âm nam nhân trầm nhẹ, Tam Dương Hi Từ phản ứng cực nhanh mà đem dao nhét vào tay Lê Tiểu Tiểu, lại cố ý làm cho mình cũng chảy máu.

“a —— Đau quá!” Tam Dương Hi Từ diễn kịch ngã trên mặt đất, hai tròng mắt rất nhanh liền xuất hiện sưng mù, tay phải đè nặng miệng vết thương trên tay trái.

“Từ Hi, con làm sao vậy?” Tam Dương Đăng Lang vừa thấy được con gái bị thương, vội vàng tiến lên coi.

Lê Tiểu Tiểu khề cần cánh môi, tóc dài bởi vì Tam Dương Hi Từ kéo mà có vẻ hỗn loạn, tay trái cũng có miệng vết thương.

Viên Hách Hàn cũng tiến lên coi tình huống, nhưng là hần không có lập tức phát hiện vết thương của Lê Tiểu Tiểu, ngược lại ngồi xổm người xuống nhìn thương thế của Tam Dương tiểu thư.

Một màn này làm cho Lê Tiểu Tiểu tâm cơ hồ rối rắm.

“Có chuyện gì?” Viên Hách Hàn ánh mắt lạnh lùng bắn về phía Lê Tiểu Tiểu.” Tại sao phải cùng Tam Dương Hi Từ nảy sinh xung đột?

“ô.....” Tam Dương Hi Từ không đợi Lê Tiểu Tiểu trả lời, liền trước đoạt lời.” Là em không tốt, em biết cô ta cùng Viên tiên sinh quan hệ không phải là ít, cho nên em mời cô ta rời khỏi Viên tiên sinh, chuyện gì em cũng đồng ý, vì thế cô ta muốn em đưa ra chi phiếu ba trăm ngàn cho cô ta, nhưng..... Em không nghĩ tới cô ta sau lại cảm thấy quá ít.....”

Lê Tiểu Tiểu nhếch môi, không có làm bất kỳ phản ứng nào, chỉ là kinh ngạc nhìn Viên Hách Hàn.

Viên Hách Hàn vừa nghe đến ba trăm ngàn, tim của hần cũng rét lạnh theo. Cô thật sự vì tiền, tặng hần cho những người phụ nữ khác?

Hần đứng người lên đi tới trước mặt Lê Tiểu Tiểu, rút đi trong tay cô nắm chặt trang giấy, quả nhiên là hé ra ba trăm ngàn mặt trán chi phiếu.

“Em giải thích thế nào?” Hân khiêu mi hỏi biểu tình giạt mình nhưng Lê Tiểu Tiểu.

“Anh tin tưởng lời của cô ta?” Lê Tiểu Tiểu thanh âm thực bình thản, ngược mắt hỏi Viên Hách.

“Đây là chứng cứ, không phải sao?” Viên Hách Hân thật không ngờ thân thể của mình giới thể nhưng giá rẻ đến loại tình trạng này.” Em lấy chi phiếu?”

“Tôi chưa hề lấy”. Lê Tiểu Tiểu hít sâu một hơi, tuy rằng hốc mắt có một chút sưng mù vẫn nổi lên, nhưng cô vẫn là không nháy mắt.

“Cô ta công phu sư tử ngoạm, ra giá một trăm triệu”. Tam Dương Hi Từ chen vào nói, khóc hô:” Viên tiên sinh, loại phụ nữ này thực khủng bố, cô vừa mới nói cho ta biết, cô chỉ thích tiền của anh, cho nên mới phải làm tình nhân của anh. ....”

“Một trăm triệu?” Viên Hách Hân khiêu mi, đây quả thật là giống Lê Tiểu Tiểu làm trò.

“Tôi thừa nhận”. Lê Tiểu không hề phủ nhận, thành thực gạt đầu, đã quên trên mu bàn tay còn nhỏ giọt máu.” Cho nên, Anh cứ tin tưởng lời của cô ta?”

Viên Hách Hân không có trả lời, thấy trên mu bàn tay cô còn nhỏ giọt máu, cầm lấy khăn tay muốn ngăn chặn miệng vết thương, lại bị cô một tay vung ra.

“Không cần.” cô lạnh lùng nhìn thẳng hân.” Anh đã tin tưởng lời người đàn bà kia, tôi đây thừa nhận tôi thua trò chơi này”.

Cô dùng sức đẩy hân ra, chạy đi ra ngoài cửa, biến mất ở trước mặt bọn họ.

Xem ra đáp án công bố , Viên Hách Hân lựa chọn Tam Dương tiểu thư!

Lê Tiểu Tiểu quay người lại rồi đi, Viên Hách Hân chân dài cũng chột chạy theo, muốn đuổi theo cô, bắt đắ đi lại bị Tam Dương Hi Từ ôm lấy chân trái.” Viên tiên sinh, chờ đi. ....”

“Đừng cản đường tôi!” Viên Hách Hân giận trừng mắt nhìn Tam Dương Hi Từ đang làm vướng chân hân, chân dài bước nhanh, đi tìm Lê Tiểu Tiểu.

Lê Tiểu Tiểu sai lầm rồi! Cô mới là đáp án của Viên Hách Hân.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Lê Tiểu Tiểu không để ý đến vết thương trên tay mình, chạy ra khỏi toà nhà Viên thị ,nước mắt sớm rơi như đê vỡ thành sông.

Lần đầu tiên, cô khóc hết như một đứa nhỏ, đầu tóc rối bời, chẳng có mục đích mà đi .

Cô thật là một người ngu ngốc, làm tình nhân gì chứ? Rõ ràng cô yêu mến hân, vì cái gì không nói rõ với hân?

Hơn nữa lấy thân phận của cô , dù không phải là con gái của thương gia nổi tiếng, thì ít nhất cũng là một thiên kim tiểu thư, vì cái gì mà phải chịu loại sỉ nhục này ?

Cô cũng sẽ không bại bởi nhện yêu Tam Dương chân dài kia, Viên Hách Hân để gió chiều nào che chiều ấy như. vậy, không nên lo lắng cho bà Nhật Bản kia?

Phụ nữ Nhật Bản cũng không phải ôn thuận như trong truyền thuyết, cô vừa mới đánh một cái bạt tai, lại bị trả lại một cái còn đau hơn, kết quả, tất cả ủy khuất của cô , hân đều không nhìn thấy, lại đi coi vết thương của nhện yêu Tam Dương chân dài kia trước.....

Ô ô ô..... Cô đau quá nga!

Lê Tiểu Tiểu lớn tiếng khóc, cuối cùng đi mệt rồi, ở một lối đi bộ ngồi xuống, lấy tay lau đi nước mắt, mới phát hiện nước mắt mặn mặn cùng hòa với máu trong vết thương.

Trên mặt cô đều là vết máu cùng nước mắt, thoạt nhìn thật chật vật !

Cô đau là vì ánh mắt không tin tưởng kia, làm cho tâm tính thiện lương của cô đau, đau quá.....

oa..... Ô ô..... Lê Tiểu Tiểu nhịn không được khóc lớn, mặc kệ người qua đường nghĩ như thế nào.

Cô hiện tại chính là rất khó qua, so với bị thua khi trên thị trường chứng khoán còn đau lòng hơn mười mấy lần.....

Cô không bao giờ có ý nghĩ muốn tìm kim chủ nữa! Cô hẳn là lúc trước nên tìm một ông chồng có tiền, mà không phải tùy thời cũng có thể phách chân kim chủ!

Đột nhiên, có một bàn tay đưa khăn tay lên.

Lê Tiểu Tiểu không chút suy nghĩ, đưa tay nhận lấy, hung hăng lau nước mắt nước mũi trên mặt, nhưng vẫn khóc lớn.

“Khóc thì có ích gì?” Viên Hách Hàn tìm được Lê Tiểu Tiểu, tảng đá lớn treo ở trong lòng rốt cục buông xuống.

Vừa thấy được vết máu trên mặt cô, hẳn thiếu chút nữa muốn ôm cô phóng tới bệnh viện, nhưng nhìn kỹ, thì ra là vết thương trên tay, thế này mới an tâm một chút.

“Không liên quan tới anh!” Lê Tiểu Tiểu nức nở nói, ngay cả nhìn hắn cũng ngại lười.” Tôi tìm cô nàng Nhật Bản của anh đi! Đi mà lo lắng an ủi cô ta, đừng làm phiền đến tôi”.

“Anh thật sự làm em bị tổn thương?” Bị Viên Hách Hàn gọi đến Lê Tiểu Tiểu càng khóc to hơn, lần đầu tiên nhìn thấy cô khóc, giống như bé thỏ con, hốc mắt cùng cái mũi đều đỏ đỏ.

“Bằng không là tôi khóc giả sao?” Lê Tiểu Tiểu hừ hừ tức giận, cảm thấy hắn đang hỏi những điều vô nghĩa.” Tôi cho anh biết, dù sao tôi cũng không muốn làm phiền đến anh nữa, cho nên tôi muốn anh bồi thường cho tôi một trăm triệu, bằng không tôi liền công khai ảnh nude của anh!”

Nhìn Lê Tiểu Tiểu nổi trận lôi đình, hắn có chút bật cười.” Em chụp ảnh nude của anh khi nào!”

“Lúc anh ngủ”. Lê Tiểu Tiểu chớp chớp hai tròng mắt đỏ hồng.” Nếu anh không đưa tiền? Thì tôi sẽ tìm người chặt hai tay anh, hai chân anh!”

“Nhấn tâm như vậy sao?” Hắn đem cô ôm chặt vào ngực, đem bàn tay nhỏ bé bị thương của cô nắm lên, cuối cùng lấy khăn tay đặt ở trên tay cô.” Nếu anh biến thành tàn phế, ai sẽ quan tâm tới em đây?”

“Tôi sẽ lại đi tìm kim chủ khác.” Lê Tiểu Tiểu tức giận nói, lúc này mới phát hiện bàn tay của hắn thật là ấm áp, cứ muốn vĩnh viễn như bị hắn nắm như vậy.

“Anh sẽ chém hai tay, hai chân của đối phương.” Hắn học ngữ khí của Lê Tiểu Tiểu, nhưng lại có 100% kiên định, không cho phép cô nghĩ hắn nói đùa.

“Anh biến thành tàn phế rồi, thì làm sao đi chém người được?” Lê Tiểu Tiểu thiếu chút nữa buột miệng cười, nhưng vẫn là chu cái miệng nhỏ nhắn hỏi.

“Cho nên anh mới chạy đến muốn cùng em thương lượng một điều kiện.” Viên Hách ra vẻ thần bí, còn muốn bắt nạt Lê Tiểu Tiểu một chút.

“Chuyện gì?” Trong lòng Lê Tiểu Tiểu coi báo động đang reo mãnh liệt, nhưng xem bộ dáng Viên Hách Hàn nghiêm túc như vậy, hay là hắn thật sự muốn cùng cô chia tay? Hay là hắn muốn tuyên bố hôn sự của hắn cùng nhện yêu Tam Dương?

“Anh cảm thấy một trăm triệu quá ít”. Viên Hách Hàn hôn nhẹ gương mặt của Lê Tiểu Tiểu.” Chẳng bằng em gả cho anh, tài sản trên danh nghĩa của anh tất cả đều sang tên cho em, như vậy được không?”

Lê Tiểu Tiểu sững sờ mất ba giây, mới tìm lại thanh âm của mình.

“Anh lặp lại lần nữa.” Lê Tiểu Tiểu nín lấy cổ áo của hắn, kinh ngạc nhìn hắn.

“Gả cho anh”. Hắn ở bên tai cô nhẹ thở khí.” Danh nghĩa tài sản tất cả đều về em, như thế nào?”

Lê Tiểu Tiểu chớp chớp con mắt trong veo, nghiêng đầu nhìn hắn.” Anh không phải cùng với Tam Dương Hi Từ kết hôn sao?” Vấn đề này làm cô suy nghĩ lâu rồi.

“Anh chưa từng có quyết định này”. Viên Hách Hàn bắt đầu dĩ vãng dài một hơi.” Hết thấy đều là em cùng Tam Dương Hi Từ đặt ra “

“Nhưng là anh và Tam Dương tiên sinh thương lượng.....

“Ông ấy muốn anh đến Nhật Bản đầu tư, tuy rằng ở Đài Loan cũng có thể đàm phán, nhưng ông ấy cảm thấy nếu đi Nhật Bản, ích lợi của ông ta sẽ tăng gấp năm lần, cho nên mới phải cùng anh mật đàm trước.” Viên Hách Hàn giải thích kế hoạch hợp tác cùng Tam Dương tiên sinh cho Lê Tiểu Tiểu.

- Vậy sao anh không rõ nói cho em biết chứ? Lê Tiểu Tiểu tức giận đến muốn đi cắn người.

Hắn lấy tay véo cái mũi của cô một chút.” Bởi vì anh cảm thấy bắt nạt em rất vui “.

“A aa”. Lê Tiểu Tiểu tức giận lấy tay đánh hắn.” Viên Hách cái tên xấu xa này, người xấu, người xấu!”

Hắn lại cho cô một cái ôm” Tiểu hạt tiêu, gả cho anh đi! Anh làm tình nhân chán rồi, hiện tại muốn thử tư vị chơi đùa vợ một chút “

“Anh .....” Lê Tiểu Tiểu bị hấn ôm chặt không thể động, nhưng là trong trái tim lại cảm thấy thật ngọt ngào : “ Vậy Tam Dương Hi Tử rốt cuộc muốn hay không muốn gả cho anh”

“Người anh muốn cưới là em” hấn cho cô một câu trả lời khẳng định “Gả cho anh.”

“Em không cần anh nói này.....” Cô chu cái miệng nhỏ nhắn, một bộ dạng thực ủy khuất: “ Anh chưa bao giờ nói qua anh yêu em.....”

“Loại sự tình này, nói không bằng làm .....” Hấn lấy bàn tay to nhẹ vỗ về gương mặt của cô :” Không bằng chúng ta bây giờ về nhà, thân thể anh nỗ lực thực hiện.....”

“ Không cần!” Lê Tiểu Tiểu lớn tiếng cự tuyệt, rất nghiêm túc nhìn Viên Hách:” Em muốn nghe câu này” .

Viên Hách muốn nói lại thôi, không biết phải như thế nào mở miệng. Hấn đòi này còn chưa từng nói qua với phụ nữ ba cái chữ kia , ngay cả mở miệng đều cảm thấy thực không được tự nhiên.

“Không nói?” trong mắt của Lê Tiểu Tiểu bắt đầu hiện lên hoài nghi:” Anh nhất định là sợ em công khai ảnh nude của anh cho nên mới cố ý nghĩ cách kéo dài đúng không! Hừ, em nhất định phải đi tìm người đánh gãy hai tay hai chân của anh”

Không, hiện tại tốt nhất là bầm hấn ra!

“Anh yêu em” hấn sợ cô , cho nên vẫn là lựa chọn mở miệng.

“ Có bao nhiêu yêu?”

“Giống Nguru Lang yêu Chức Nữ.....”

“Vậy một chút cũng không tốt! Anh trong đầu nhất định còn muốn chia tay em, bằng không làm sao lại đi so sánh như vậy?” Lê Tiểu Tiểu bắt mẫn nói.

“ Giống romeo yêu Juliet?” Viên Hách Hàn lại đưa ra ví dụ về một tình yêu vĩ đại khác.

“Đó là bi kịch”. Cái miệng nhỏ nhắn chu ra không thích đáp án này.

“Lương Sơn Bá yêu Chúc Anh Đài?” Cái này được đi à nha?

“Đó cũng bi kịch á! Không thành ý, không thành ý á!” nhân vật nữ chính vừa khóc lại ồn ào ,không hài lòng với đáp án này.

-“Vậy em nêu lên một cái ví dụ đi!” Viên Hách Hàn đầu hàng, trực tiếp hỏi thẳng cô cho mau.

“Giống..... như Sĩ Lạp A mộng yêu hoàng kim bích”]. Lê Tiểu Tiểu thực đơn thuần, đưa ra một ví dụ trong phim hoạt hình.

Nói sớm đi!” Anh yêu em, tựa như gấu lớn yêu nơi yên tĩnh’

Ừ, cô có thể nhận.

“Anh yêu em, tựa như thần tình yêu thích ăn chocolate..... “

Có thể, thông qua, tiếp tục!

“Anh yêu em, giống như viên thuốc nhỏ yêu phần còn lại”

Hả? viên thuốc có phần còn lại sao ?

Lê Tiểu Tiểu nghi ngờ ngược mắt, chính là muốn mở miệng, lại bị Viên Hách Hàn dùng môi mỏng ngăn chặn, mọi cự tuyệt đều nói không được.

Nếu để cho cô mở miệng, cầu hôn của hấn sẽ không biết khi nào mới dứt, cho nên vẫn là trực tiếp đem cô ôm về nhà cho mau! Để cho hấn dùng bản thân thể nghiệm thực tiễn cho cô thấy, không để cho cô có cơ hội hoài nghi.

Đương nhiên, hấn có thể tiếp tục bắt nạt cô , trải qua ngày tháng cãi nhau hạnh phúc .HẾT

Bạn đang đọc truyện *Bắt Nạt Em Tới Nghiện* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.